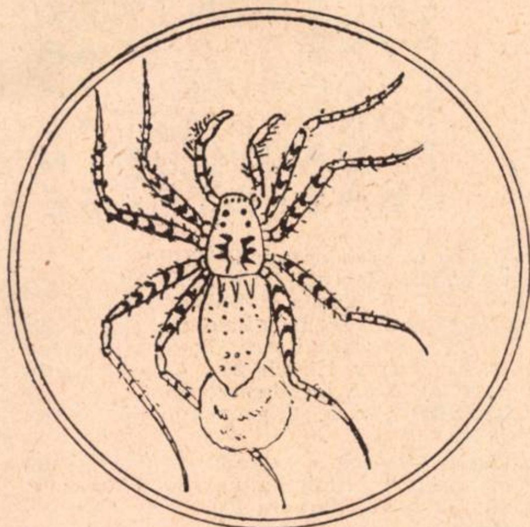
Minunile Naturii

PAIAJENUL SCAFANDRU. — CÂT E DE PUTERNIC INSTINCTUL MATERN LA INSECTE

Foamea şi Dragostea, cele două mari instincte primordiale ale tuturor fiinţelor, natura, mama tuturor, le-a aşezat, tot atât de puternic şi de adânc în om, ca şi în cele mai neînsemnate insecte.

Pentru a-şi potoli foamea şi în acelaş timp, pentru a se pune la adăpost, paianjenul de apă — *argyroneta aquatica* — şi-a construit, în fundul apei, cel mai ingenios submarin, simplu şi practic şi care-i slujeşte totodată de cuib. La vremea prânzului, argyroneta iese la suprafaţă, se plimbă câtva timp pe luciul apei, unde nu întârzie să găsească vânatul necesar. Treaba odată terminată, paiajenul se grăbeşte să coboare, în fundul apei, cu provizia găsită.

Dar nu numai de alimente are nevoie paiajenul, ci şi de bună provizie de aer, căci cuibul din fundul apei trebue aerisit regulat. In acest scop paiajenul vine la suprafaţă, de mai multe ori pe zi, îşi ia o cantitate potrivită de aer, înmagazinată între puful fin de pe trup şi în băşicuţele de apă foarte mici lipite de părul trupşorului său mic. Astfel aprovizionat, minusculul scafandru coboară, fără grijă, până la cuib, un fel de clopot impermeabil, cât o coajă de nucă, având o mică deschizătură, pe unde se introduce insecta. Cuibul e legat cu fire şi fixat de planta sau piatra cea mai apropiată. Cu picioruşele, insecta îşi netezeşte părul; micile băşicuţe se desfac şi aerul se urcă spre plafonul cuibului, unde formează un strat subţire de gaze care face să scadă nivelul apei.

Păiajenul Pardosa „mama cea mai iubitoare".

Incet, cu multă răbdare şi stăruinţă, insecta izbuteşte să umple cu aer locuinţa ei unde rămâne fără grijă, la adăpost de pericole. Ea depune acolo victimele, având grije să elimine resturile, bătându-şi joc de intemperii şi de duşmani insectivori.

* * *

O altă specie de paiajeni, numită *Pardosa*, prezintă cel mai extraordinar instinct de conservare a speciei. E un mare paianjen de câmp, care trăeşte în Franţa şi una din curiozităţile lui este că aproape nu mănâncă niciodată. Entomologul Millet care a făcut o serie de interesante experienţe, cu aceşti paiajeni, scrie că i-a ţinut sub sticlă, la soare, timp de 15 zile, fără hrană. J. H. Fabre, vestitul *„poet al insectelor"*, era de părere că aceşti paiajeni absorb caloriile necesare vieţii lor direct, din soare. Ca toate lycosidele, pardosa îşi confecţionează un săculeţ de mătase, în care îşi depune ouăle şi unde se va naşte progenitura. In zilele călduroase insecta se plimbă, târând după ea săculeţul legat cu firişoare de corpul ei. Pardosa nu părăseşte niciodată povara preţioasă, apărându-şi ouăle cu înverşunare şi curaj, împotriva oricărui atac. „Să încercăm a-i lua săculeţul, scrie Millet; vedem cum insecta face sărituri desperate, de câte 4—5 centimetri, se sbate şi nu se lasă s'o bag în tubul, de care mă servesc pentru captură. Dacă apuc săculeţul cu cleştişorul, ea protestează cu furie şi, ca să nu i-l iau, îl strânge cu toată puterea celor opt picioruşe preferând moartea, decât să-şi părăsească săculeţul cu ouăle". Invăţatul entomolog a continuat multă vreme interesantele-i experienţe.

Argyoneta, păiajenul aquatic intrând în cuib

„De cinci ori i-am răpit sacul, rupând firele ce-l legau de trupşorul ei mic şi tot de atâtea ori insecta s'a repezit la săculeţ, legându-l imediat cu alte fire noui. Uneori, luându-i săculeţul, am lăsat în loc alte obiecte asemănătoare: un grăunte sau o pietricică. Insecta, o apucă o pipăie şi şi-o atârnă, crezând că e săculeţul ei. Insectele lipsite de săculeţ, mor după 2—3 zile, pe când cele care, înşelându-se, poartă alt obiect, trăesc şi până la 10 zile.

Manipulând o pardosa, scrie tot Millet, am strivit cu cleştişorul, din greşală, săculeţul cu ouă. Insecta apucă iute sacul gol strângându-l cu picioruşele; a douazi am găsit-o moartă.

A. A. LUCA

Interesante descoperiri preistorice în Suedia

Pe când se săpa o groapă, în provincia Halland, Suedia, s'a dat peste două corăbii, din era aşa numită pre-vikingă, construite, — după socotelile arheologilor, — cu 2—3000 ani, înainte de era noastră.

Tot cu acest prilej s'a dat şi peste scheletul unui papagal, având respectabila vârstă de 5000 ani!

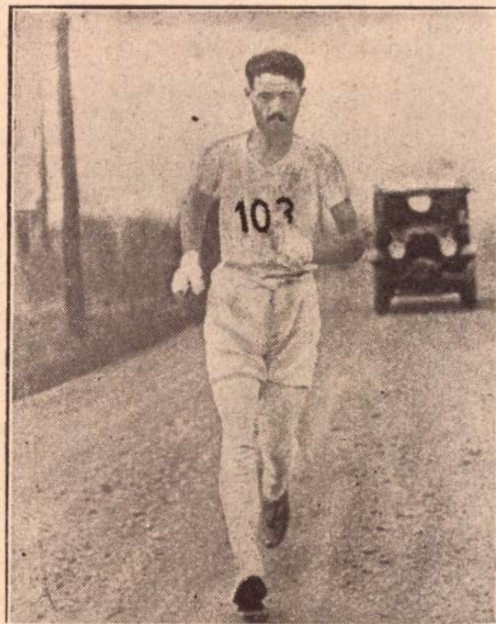
S'a putut socoti aproximaţia acestor vremi, după stratul de siliciu, în care se aflau ascunse corăbiile.

Intr'una din ele s'a dat peste o bucată de chihlibar, foarte frumos lucrată. Papagalul se afla în adâncimea unei mlaştini, din împrejurimile straturilor de siliciu.

O dovadă mai mult, că cu mii de ani în urmă, în apropierea polului Nord, se aflau păduri cu vegetaţie şi faună, asemănătoare celor din pădurile virgine, de azi, de la tropice şi equator.

Procesul de răcire a scoarţei pământului nostru, nu se produce, aşa dar, prea repede.

Omul fără splină

Acesta-i numele ce s'a dat lui Petru Gavuzzi, un englez hotărît şi dârz care în timpul când citim acestea aleargă spre a parcurge, pe jos, în fugă, America, dela Oceanul Pacific până la Atlantic. Mai are mult de alergat, dar rezistenţa de care dă dovadă acest om e neînchipuită. Un cal ar fi căzut, mort de oboseală, de multă vreme.

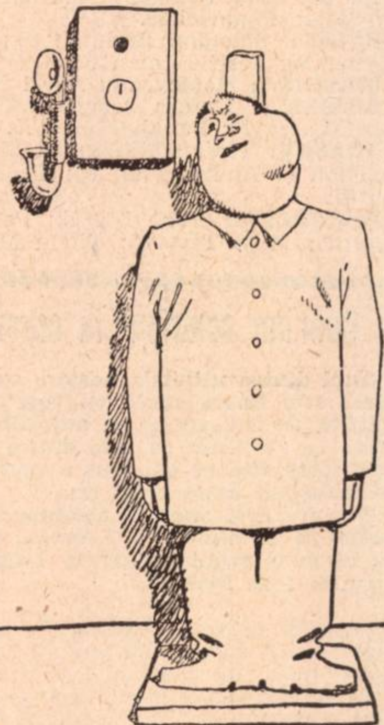
Ceaţa neagră din Galiţia şi Nordul Basarabiei

La Varşovia s'a procedat la o foarte amănunţită analiză chimică, a cenuşei depusă de aşa numita *ceaţă neagră*, de acum câteva săptămâni, pe tot ce i-a eşit în cale.

S'a constatat că ea se compunea din nisip extrem de fin — ceeace dovedeşte că nu poate fi de origină vulcanică, — şi 3% potasă.

S'a socotit că în zilele straniului fenomen, ar fi căzut asupra regiunilor de mai sus o cantitate de nisip şi potasă egală cu aceia a 150 vagoane potasă şi 120 vagoane nisip.

O invenţie care şi-ar găsi aplicaţie şi la noi

LA TELEFON: „Publicul este rugat să-şi verse necazul pe manechinul alăturat şi să nu strice aparatul telefonic".

(Der Goetz, Viena)

SOLUȚIILE JOCURILOR PE LUNA APRILIE

VENIZELOS
ORATORICI
CE■ILEGAL
ADANA■URA
BILE■ARAB
UTERIN■TI
LAMA■ODOS
AR■RETORI
REDEVENIT

PAGANINI
PALESTRINA
CIMAROSA
MOZART
GOUNOD
SCHUBERT
MASSENET
RUBINSTEIN
WAGNER
SCHUMANN
CHOPIN
LASSUS

ELISABETA
PALATINAT
ITALICE■L
MORAL■ANA
ENI■AS■■N
NATI■AMAT
I■ARATARI
DAT■PALID
EFEMERIDE

I
AMON
AMOR
AMOS

II
NAMA
JAMA
GAMA
HAMA
KAMA
LAMA
ZAMA

MALESHERBES
AC■U■A■E■DO
RHA■ALI■ADU
GALL■D■VUET
UZA■IAU■BRE
E■GERTNER■R
RIN■ADA■IAR
IVOR■U■ROZA
TON■ULM■TAI
TI■A■Y■U■IN
ERASISTRASE

BARBA
BARCA
BARDA
BARZA

NIS-E-TRU.

CORT-TROC

Lista deslegătorilor

Au întrunit numărul cel mai mare de puncte (105) și au obținut: premiul de 1000 lei Ticușor Alexandrescu, Cluj; premiul de 500 lei N. Stroe, Timișoara; premiul de 300 lei Constantin Timuș, București.

S'a acordat câte o carte următorilor cari n'au avut decât 100 puncte: Const. P. Horjea, Câmpina; Nicu Manoliu, Iași; Gore Chiriță, Craiova; Gr. Romanescu, București; Lenușa Anagosta, Brăila; Traian Suhăreanu, Craiova; Vasile Turculescu, Craiova; Traian Periețeanu, București și Arghir Brătianu, R.-Vâlcii.

* * *

ALBA-IULIA: Bordog Emil 6O.

ARAD: Câmpoeșu Nicolae 95.

BACĂU: Brăileanu Gheorghe 50; S. Tihan 55; Jenică-Stroe-Oituz 70; Grumberg Ozias 85; Lucy Enache și Maricica Mircea 20; Stoian Popovici 30.

BĂLȚI: Solomon Breiman 85; Herbert Rosller 10; Josif Filman 65.

BISTRIȚA: Moldoveanu Aurel 20

BRĂILA: Lenușa Anagosta 100; Hrysanta Lorea 70; Panait Floreș 75.

BRAȘOV: Traian Mihăilescu 65; Nelu I. Popidon și Andrei Ivan 65; Tudoran Victor 67.

BUCUREȘTI: Irene D'y 55; Petre Gherghel 25; Mișu Tevi 25; Titeiu Mihaiu 15; Constantin Timuș 105; Constantin Puiu 85; Nicolae D. Rollea 93; Titu Dobras 93; Gr. Romanescu 100; Didinel Demetrescu 95; Stela Marinescu 95; Niculae Dumitrescu 90; Ionescu Victor 80; Vasile Popescu 60; Silviu Comănescu 40; Iorga E. 95; Cezar Demetrescu 95; Irene D'y 5.

BAZARGIC: Emila Capris 90.

BUZĂU: Lionel D'Ally 95.

CALIACRA: Mya Iorgulescu 10;

CÂMPINA: Nicu Slavic 85; Constantin P. Horjeu 100.

CLUJ: Bebe Stănescu 95.

CONSTANȚA: Alexandru Dumitrescu 75.

CRAIOVA: George Petrescu 95; Gore Chiriță 100; M. N. Cosoveanu 85; Eugen Rădulescu 95; Traian Suhăreanu 100; Mander Romeo 85; Petre Sfetitu 95; Corneliu Puțureanu 75; Vasile Turculescu 100; M. D. Budică 95; Paul și Aurel Enescu 95; A. Eliezer 85; Tudor Marin 80; Ch. Popescu-Plopșor 95; I. Munteanu 95; Bică Pisoschi 95; Tyti Stoiculescu 70.

M-TIREA DEALULUI: Dumitru Vasilescu 85.

FĂLEȘTI: Gheorghe Berghiner 85.

FOCȘANI: Nicu Iliescu 90; Nicolae T. Nicolau 95; Ionel Postolache 95; Ion și Pușor Capta 90; Alex. Niculescu și M. Jingulescu 90; Panter Hallel 9O; Teodorescu Demetru 60; Teodorescu I. Vasile 70.

GALAȚI: Marcovici Emanoil 65; Eugen Bălănescu 70; Vasile și Spiridon Cazil 75; Nicolae Vasiliu 85; Isac Feldman 85; Joseph Petter 75; Vasilica Roșca 75; Titi Diaconescu 85; Harry Hirsch 25; Cicerone Ath. Palade 95; Nicu Dumitrescu 80.

GIURGIU: Alex. Căpșuneanu 90; Vasile Grigorici 95.

IAȘI: Halperin Alexandru 95; Urmă Constantin 85; Emil Launay 80; Petre Corneliu 90; Nicu Manoliu 100.

ILFOV: Preda Atanasiu 13.

LUGOJ: Tina Eftimiu 95.

ODOBEȘTI: Iosif Avram 90.

R.-VÂLCEI: Grig. Bodra 90; Arg. Brătianu 95; Păunescu Haralamb 65; Ch. Burtan 8O; Sandy Catanoiu 95; Jean Constantinescu 95; Virgil Ch. Ionescu 85.

ROMAN: Marioara Corneliu Bontaș 50.

SILISTRA: Errich Sigurth-Cabe 25.

SLATINA: Loloca și Muyuril Arayon 90.

TG.-OCNA: Sophie și Clarisse Herșcovici 60; Isidor și Mauriciu Herșcovici 70; Herman Kurtzberg 95; Nathan și Bercu Engelberg 95.

TULCEA: Andrei W. Sandu 90.

T.-SEVERIN: L. Cr. Mircea 65; Traian Periețeanu 95; Iacob Niculescu 80; Gică Ghiorghiu 75; Nicu I. Marinescu 80; Florea Nicolaescu 85.

Cum am contribuit la organizarea unui concurs al „Realității Ilustrate"

Unul dintre ultimele noastre concursuri: „Șase fete tinere caută adăpost", apela la spiritul de invențiune al cititorilor spre a arăta ce s'a făcut cu una dintre cele șase fete, fotografia pe care noi o reprodusesem neînfățișând decât cinci fete.

Din numărul mare de răspunsuri, menționăm pe al d-lui Aurel Marin, București, **un răspuns original, căruia i-am acordat premiul I de 1000 lei.**

* * *

Eram de câteva zile în Berlin. Din întâmplare, citind ziarul, văd anunțul: „Șase fete tinere caută un adăpost".

Pe loc îmi veni o idee... Ce-ar fi dacă le-aș face o propunere? Și m'apucai să scriu: Doresc cunoștința celor șase fete drăguțe, pentru o eventuală excursiune plăcută... Tânăr bine. La ziar, sub P.

Fiindcă venisem la Berlin să petrec, mă dusei la ziarul „Abendblatt" și aș fi dat, poate, anunțul meu, dacă nu mă întâlneam cu Frideric, un prieten al meu, student la drept, pe care-l găsisem în capitala Germaniei.

Frideric era și ziarist... chiar la „Abendblatt..."

Imi răspunse prăpădindu-se de râs: „anunțul e o reclamă la un nou film de cinema !...

Decepționat, am făcut o mutră acră. Iar Frideric îmi spuse: „Dacă vrei, pot să-ți recomand — chiar acum — una dintre aceste fetițe drăguțe, sprintene și simpatice".

Am acceptat bucuros.

Luarăm o mașină și peste puțin timp ajunserăm la un „studio" din apropiere...

Era locul unde se turnaseră unele scene din filmul **„Șase fete tinere caută un adăpost"** și unde locuiau artistele.

Cele șase fete tocmai se așezau în fața unui dispozitiv, spre a fi fotografiate.

Când îl văzu pe Frideric, una dintre ele veni spre noi.

Era atât de drăguță, încât nu regretai că am venit.

Ii făcui cunoștința. Avea un nume frumos ca și ea.

Pe când vorbiam, fotograful se apropie de noi și o rugă să vie spre a fi fotografiată cu celellate.

— „Pentru ce vă fotografiați?" întrebă Frideric.

— „Pentru revista „Realitatea Ilustrată", din România"

— „Da?"

— „Da!"

— „Și pentru ce?"

— „Pentru un concurs".

— A!... Știi ce?... lasă să se fotografieze prietenele tale singure, iar pe tine... să ghicească cititorii unde ești"...

Propunerea era originală. Fu deci acceptată.

Și astfel fură fotografiate doar cinci din cele șase fete „care căutau adăpost" prin anunțul din „Abendblatt".

Numărul celorlalți concurenți premiați le vom publica în numărul nostru viitor.

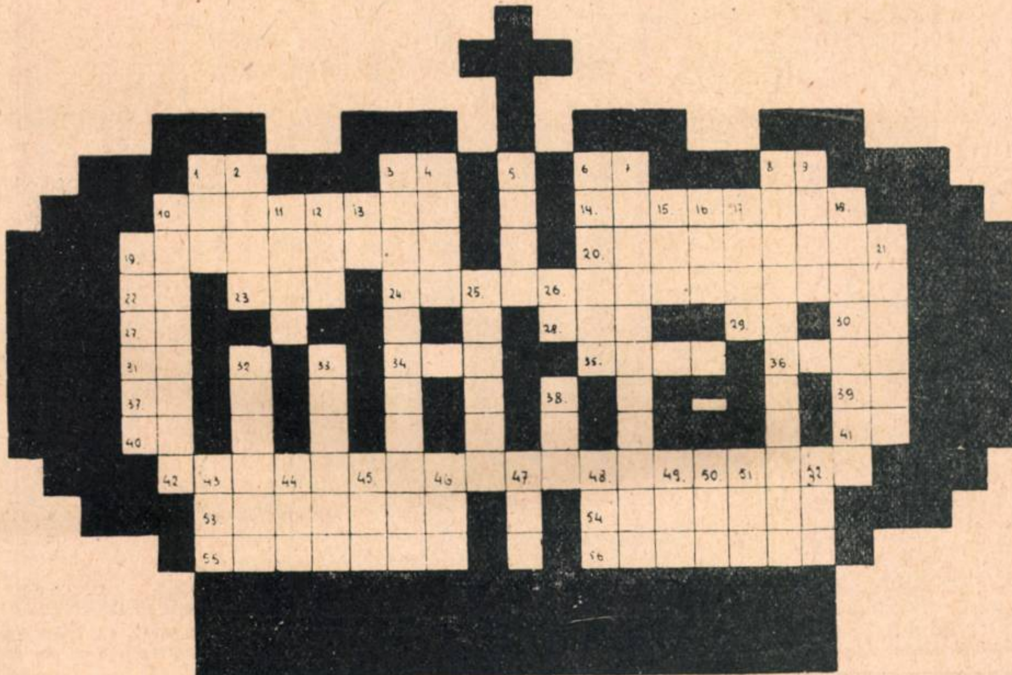
Sub conducerea d-lui CONSTANTIN MASSU

Joc No. 1

trimis de C. C. Palade

„MOTIV ROMÂNESC" (cuvinte încrucişate).

(10 puncte)

ORIZONTAL: 1) obiect; 3) particulă negativă; 6) Interjecţie; 8) interjecţie; 10) literator şi erudit francez (1730-1811); 14) celebră reşedinţă regală engleză în Scoţia; 19) medicament preparat cu seminţe oleioase; 20) supus şanselor nesigure; 22) semn de plecare; 23) rege iudeu (919-918 a. Chr); 24) totalitatea lucrurilor ce se referă la ştiinţa scrierilor secrete; 27) oală Mold.; 28) atribuţiune specială; 29) prepoziţie; 30) interjecţie (invers); 31) poftim; 34) ţesătură subţire şi uşoară; 35) arbust din familia rozaceelor; 35) Fluviu în Laponia; 37) unguent; 39) două conscane; 40) notă muzicală; 41) insulă franceză; 42) calitatea lucrului conform unei anumite legi; 53) poet german (1791-1813); 54) desfiinţare; 55) soţia lui Ceyx şi fiica lui Eol; 56) preot şi scriitor francez (1649-1706).

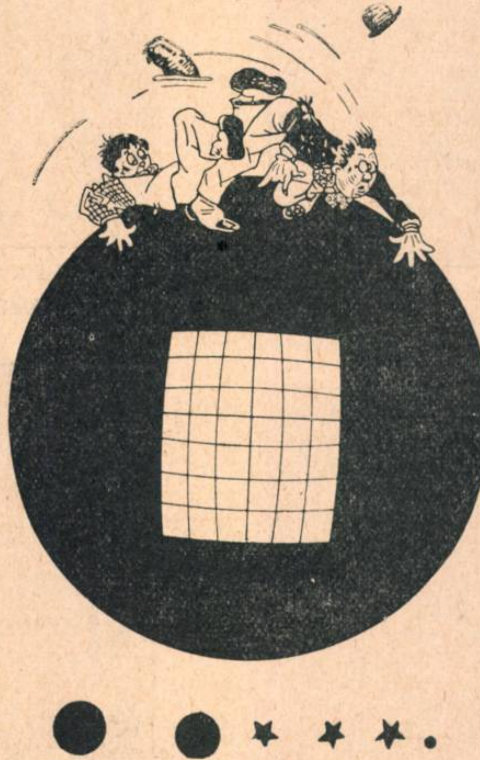
VERTICAL: 1) Interjecţie; 2) râu în Franţa; 3) scriitor elveţian (1745-1832); 4) localitate în Franţa unde se afla un splendid castel al Dianei de Poitiers; 5) prăjină dealungul catartului unei corăbii; 6) arbore întrebuinţat în tâmplărie fină; 7) chimistă care se ocupă cu studiul sărei; 8) prevedere; 9) oraş în Persia; 10) rege Vizigot (511-531); 11) râu în Algeria; 12) personagiu biblic; 13) interjecţie; 15) unesc; 16) pom fructifer; 17) termen technic militar; 18) general spartan ce puse capăt războiului peloponeziac; 19) magistrat grec; 21) substanţă lichidă, aflată într'un corp organizat; 25) general englez (1717-1790); 26) măsură fictivă; 32) alcool etilic; 33) economist francez (1812-1885) 38) oraş în Finlanda; 43) râu în Rusia Europeană; 44) deşert (fig.); 45) soţia lui Athamas, regele Tebei; 46) sentiment; 47) poet tragic atenian (sec. V. a. Chr.); 48) râu în Bavaria; 49) pronume; 50) râu în Franţa; 51) chelner; 52) mic fluviu în Franţa.

Joc No. 2

ASTRONOMIC

trimis de **Constantin C. Palade**

(10 puncte)

Inlocuindu-se pătrăţelele cu litere, se vor forma 7 cuvinte orizontale cu următoarele semnificaţii:

1) Stea de prima mărime din constelaţia Vulturului; 2) planetă; 3) constelaţia zodiacală; 4) stea de mărimea treia în constelaţiunea Andromedei; 5) nume ce dau ţăranii români, unui brâu de trei stele din cons. Orionului; 6) fluviu de stele la dreapta Orionului; 7) cea mai strălucitoare stea de pe întregul cer.

Iniţialele cuvintelor găsite; dau numele celei mai luminoase stele din constelatia Scorpia.

Cum stăm cu vulcanii

Insulele Alentine nu sunt celebre numai prin pescarii de foce; ele deţin şi recordul — care nu prea fericeşte pe locuitori — de-a avea cei mai mulţi vulcani de pe glob. E vorba de vulcani în activitate. Pe întreg pământul sunt 338 de astfel de vulcani. Dintre aceştia 205 sunt pe insule, 133 pe continente.

Insulele Atentine conţin 31 vulcane în activitate, Japonia 17; Kantchaska 22; Islanda 19; Chili 17; Africa continentală deasemenea 17.

Republica Ecuator, singură, are 14 vulcani şi Nicaragua 10, pe când continentul european nu are decât un singur vulcan în activitate: Vesuviul.

Se mai ştie de existenţa a 25 vulcani submarini, în Oceanul Pacific.

„REALITATEA ILUSTRATĂ"
revistă săptămânală

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bucureşti, str. Sărindar 9
Telefon 7/69

PREŢUL ABONAMENTULUI

Pe un an întreg	Lei 300
Pe o jumătate de an	„ 170
Pe trei luni	„ 90
PENTRU STRAINĂTATE	
Pentru America	85
Jugoslavia şi Cehoslovacia	lei 500

Sub direcţiunea unui comitet
Secretar de redacţie N. Constantin

Deslegările jocurilor se primesc la redacţie până la 10 Iulie. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obţine numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri din numerile 20, 21, 22 şi 23, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea-e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii şapte deslegători, primesc câte un volum din operile autorilor renumiţi. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 Iulie 1928.

Cereţi programul de Radio pe o săptămână, supliment gratuit la revistă

La Călugăreni

Cu prilejul pelerinajului făcut la Călugăreni de Tinerimea Română, M. S. Regina împreună cu A. S. R. Principesa Ileana, au ţinut să onoreze cu prezenţa lor pioasa manifestare. Ilustraţia noastră le înfăţişează imediat după sosirea la Călugăreni.

Fostul prinţ Carol cu doamna Lupescu în grădina „contelui" Ionescu, la Londra

SERBAREA DE FINE DE AN DE LA O. N. E. F.
TRIBUNA DE ONOARE: In planul întâi dela stânga la dreapta: A. S. R. Principesa Ileana, A. S. R. Principele Regent Nicolae şi d. general Berthelot.

PRIMIREA ABATELUI ZAVORAL LA TURNU SEVERIN
Dela stânga la dreapta: abatele Zavoral, d. Theodor Costescu, d-na Blebea

Defilarea echipei de atletică uşoară

Abatele Zavoral însoţit de doamne din elita severineană, precum şi de notabilii oraşului, a făcut o excursie pe Dunăre

Bucureşti. — Atelierele „ADEVĚRUL" S. A. — Sărindar, 7—9—11

REALITATEA

ANUL II. No. 21
10 Iunie, 1928

ilustrată

20 PAGINI
Apare totdeauna Dumineca

DANSATOARE SPANIOLĂ

Preţul 8 lei

„Steaua“ dela Folies Bergères

Noi nu suntem duşi prea des pe la biserică, aşa că pe noi Josephine Baker nu ne-a încântat şi nu ne-a indignat. Evident, am fi vrut, întrucât ne priveşte, ca, în locul celebrităţii de la Folies Bérgères, să ne fi venit o altă celebritate de la Academie sau de la Comedia Franceză, dar pentrucă d. Tănase e de părere că achiziţiunile de natura aceasta intră în îndatoririle altor oameni şi altor instituţii, — să nu ne alarmăm. Artistul urmăreşte doar să amuze lumea, iar nu să ridice şi mănăstiri...

Pe noi nu ne-a indignat steaua neagră cu ochi de drac, iar asupra dansurilor ei avem altă părere decât aceea că ele ar putea să zdruncine temelia ordinei actuale şi să constituiască un atentat la bunele moravuri.

In secolul trecut o femee nenorocise câţiva oameni de geniu, trecând cu dezinvoltură din patul unuia în patul celuilalt. Ştiţi de ce se mira şi se indigna lumea? Nu pentrucă-şi schimba amanţii, ci pentrucă... făcea literatură.

Doamna scria romane, — iar caricaturiştii o prezentau cu şalvari, cu turban pe cap şi cu ciubuc în gură.

Aţi ghicit-o, probabil: era George Sand. Tango-ul, shimmy-ul, black-botomu-l şi orice alt dans nou au stârnit şi stârnesc încă nobila şi gratuita indignare a moraliştilor cari opun acestor exbiţii valsul molatec şi inocent, — valsul care, cu trei sferturi de veac în urmă, stârnea deaşişderi nobila indignare a apărătorilor bunelor moravuri în societate.

Când Flaubert fu dat în judecată pentru romanul său „Doamna Bovary“, avocatul romancierului căută în chipul următor să explice şi să scuze caracterul eroinei:

„A, o învinuiţi c'a fost lascivă? Dar învinuiţi valsul, dansul acesta al marilor noastre baluri moderne... Găsiţi că, în descrierea lui Flaubert, Doamna Bovary e lascivă? Dar nici pe d-voastră (se adresa procurorului) care, asistând la un bal şi văzând acest soi de vals, să nu fi avut dorinţa ca femeia sau fiica sa să se abţină de la această plăcere care are ceva sălbatec“.

Nu uitaţi că e vorba de vals, şi totuşi parcă ar fi vorba de charlestonul negresei...

* * *

Mai mult decât arta Josephinei Baker, ne-a interesat viaţa dusă de ea. Amănuntele din cartea lui Sauvage au omenesc şi au sinceritate.

Intrebată cum şi-a început cariera, ce anume a îndemnat-o să se consacre dansului, ea a răspuns:

— Frigul!

Ii era frig şi dansa pentru a se încălzi.

Josephine Baker este încă sinceră şi naivă. Nu şi-a apropiat ipocrizia noastră şi nu a adoptat manierele cabotinilor noştri. Altminteri, în loc să spună că frigul şi mizeria au silit-o să ţopăiască pe-o margine de drum, ea ar fi trântit un roman complicat aşa cum închipuirea ultimei figurante îl ţese cu multe amănunte: ceva misterios, un demon, o vocaţie, au îndemnat-o să părăsească tribul condus de tatălsău, să dea cu piciorul bogăţiei de basm, să renunţe la voluptatea războaielor cu suliţi otrăvite şi la aceea de a bea sânge din ţigve omeneşti pentru a se mărgini la şampania din cupe de argint.

Imaginaţia noastră hrănită cu literatură e ofensată. Am fi vrut-o sălbatecă, în mijlocul naturii, în fruntea unui trib, mănuind ca pe o minge ţigva unui misionar, pompând cu buze calde sângele cald din trupul cald al unui alb ucis, — şi ea ne asigură că a dârdâit pe străzile unui oraş american, că dormea prin beciuri, că alerga pe drumuri, luându-se la întrecere cu tramvaele în cari nu se putea urca pentrucă nu avea bani şi pentrucă placardele arătau lămurit:

— „Urcarea negrilor şi-a câinilor, oprită!“

Rândurile noastre nu sunt un omagiu adus, nu unei glorii care mâine nu va mai fi, ci unei sincere evocări a trecutului.

ION PAS

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

O săptămână în care congresele, comemorările, festivităţile au înviorat atmosfera de început de vacanţă.

Alecsandri a fost comemorat la Academie şi la Mirceşti. O datorie de pietate impunea transportarea rămăşiţelor pământeşti ale bardului din şopronul infect în care zăcuseră treizeci şi opt de ani într'un mausoleu.

* * *

La Turnu-Severin s-a desfăşurat, în prezenţa Suveranului şi a reprezentanţilor oficialităţii, mari festivităţi organizate de societăţile culturale din oraş. S'a desprins din rapoartele citite o activitate lăudabilă pe tărâmul răspândirei cunoştinţelor în rândurile masselor, — o activitate care trebue să slujească de exemplu tuturor celor cari vor ca lumina să pătrundă în cel mai umil cătun şi în cel mai umil bordei.

Şi-au mai fost serbări la Sibiu unde a fost aniversat semicentenarul reuniunei muzicale „Gh. Dima“; la Beiuş unde a fost aniversată munca depusă de liceul „Samoil Vulcan“.

* * *

Au ţinut congrese: Liga Culturală la Târgovişte; farmaciştii la Constanţa; profesorii universitari în Capitală.

Partidul Poporului a ţinut o întrunire la Timişoara. S'au ţinut discursuri şi s'au produs câteva incidente.

* * *

A încetat din viaţă Dem. Plesnilă, fruntaş politic cu o activitate care s'a desfăşurat îndeosebi înainte de război, în apropierea lui Take Ionescu.

A fost ministrul României la Helsingfors.

* * *

Rupere de nori în Basarabia. Victime omeneşti. Pagube însemnate. Ploi cu grindină în Romanaţi: pagube de trei milioane lei.

Două drame, una la Ploeşti şi alta la Craiova.

In prima localitate o doamnă, Ştefania Sevagian, a tras asupra soţului său, în urma unei certe, un foc de revolver, apoi a îndreptat revolverul şi asupra sa şi deasemeni a tras. Doamna a încetat din viaţă imediat, soţul se află, în stare încă gravă, la spital.

La Craiova, după un chef, un tânăr de familie bună, Z. Petrescu, a tras cu revolverul asupra unui ofiţer, rănind însă alte două persoane cari încercaseră să-l dezarmeze.

* * *

Un incident sângeros pe malul Nistrului, în dreptul unei comune din judeţul Orhei unde trei indivizi vrând să treacă clandestin în Ukraina şi neascultând de somaţiile grănicerilor, au fost împuşcaţi.

* * *

S'a deschis la Geneva sesiunea consiliului Ligii Naţiunilor. O importantă întrevedere a avut loc între Chamberlain şi Briand. La ordinea zilei, iarăş chestiunea optanţilor.

* * *

Un atentat împotriva faimosului Ciang-So-Lin. In lumina frământărilor din Cereasca Republică, srigătul unui publicist francez apare cum nu se poate mai justificat:

— A înebunit China!

* * *

S'a aplanat, — şi bine că s'a aplanat, — incidentul italo-jugoslav. D. Mussolini s'a declarat satisfăcut de nota guvernului jugoslav.

* * *

Cu titlu de curiozitate, după o săptămână de frământări internaţionale, poate fi consemnat raidul original al birjarului Hartmann care, în secolul avionului, a făcut cursa Berlin—Paris cu o... trăsură cu cai.

Joia Moşilor

TRIBUNA REGALĂ

Actualitatea în ilustraţiuni

A. S. R. Principesa Ileana la Timişoara

In ziua de 27 Mai A. S. R. Principesa Ileana a patronat la Timişoara adunarea Asociaţiilor creştine ale femilor române „Crucea Albastră" Bucureşti şi „Crucea Albastră" Timişoara, nou înfiinţate. Ilustraţiile noastre au fost luate cu acest prilej şi reprezintă:

A. S. R. în mijlocul unui grup de ofiţeri: în dreapta, d-nii: g-ral Prodan şi lt.-col. Ştefan · în stânga, d-nii: adj. comandor Păiş, lt.-col. Racoviţă; în picioare d. locot. Lovin Scarlat din jandarmerie.

A. S. R. Principesa Ileana ,în mijlocul Asociaţiei creştine a femeilor române „Crucea albastră" Bucureşti şi „Crucea albastră" Timişoara, nou înfiinţate.

Ilustraţia noastră înfăţişează pe A. S. R. în mijlocul reprezentantelor diferitelor asociaţii femenine din Banat.

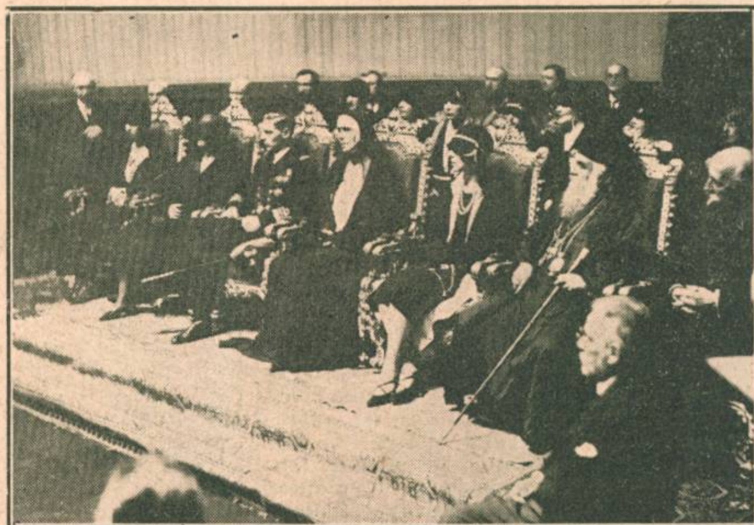

A. S. R. în mijlocul Asociaţiei tinerelor fete din Banat. In fund, în picioare d-nii: dr. Lupu, dr. Coste prefect, dr. Georgevici primar şi locot. Lovin.

A. S. R. Prnicipele Nicolae rostindu-şi cuvântarea.

Şedinţa solemă în memoria Regelui Ferdinand la Academia Română

M. S. Regina, A. S. R. Principesa Ileana, A. S. R. Principele Nicolae, Sanctitatea Sa Patriarhul, asistând la şedinţa solemnă.

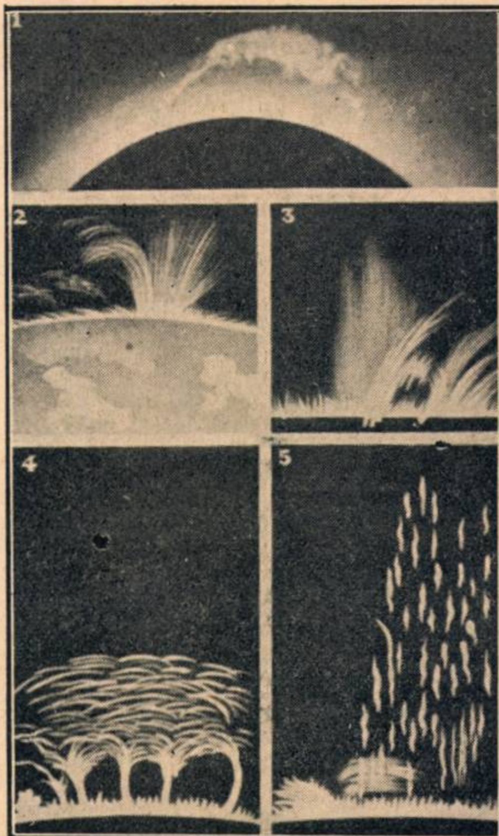
Ştiinţa pentru toţi

Când soarele e bolnav...

Agitaţie febrilă cu exanteme. — Crizele solare şi turburările magnefice. — Petele din soare şi cutremurele de pământ. — Supra-activitatea solară provoacă pe pământ epidemii şi morţi subite. — Convulsiunile soarelui şi marile agitaţii omeneşti. — Răsboaiele şi revoluţiile dictate de soare. — Optimismul sănătos al românului. — Când soarele e bolnav vinul e bun.

Soarele nostru e bolnav. El trece acum printr'o mare criză cu agitaţie febrilă şi pete neobişnuite pe burtă, — adică pe meridianul central: un fel de friguri periodice cu exanteme. Această maladie îi vine cam la fiecare unsprezece ani şi are o mare înrâurire asupra pământului şi a oamenilor.

Energia soarelui, se ştie, este isvorul vieţii pe pământ; soarele este supremul nostru binefăcător şi ocrotitor; el este cauza şi regulatorul tuturor forţelor ce se desfăşoară în jurul nostru. Toate fenomenele

PROTUBERANŢE SOLARE ŞI ERUPŢIUNI
1) O protuberanţă dintre cele mai frumoase; 2) facule, pori şi ţâşnituri, după Secchi; 3) Ţâşnituri rectilinii; 4) şi 5) explozia unei protuberanţe, după prof. Young.

terestre au cauza lor în soare şi urmează variaţiunile periodice ale energiei solare.

Acum o sută de ani, un baron din Dersan, amator astronom, neavând de lucru, se apucă să numere din când în când, petele din soare. Nu numai odată, nu un an, ci în fiecare an, vre-o patruzeci în şir, compunând tabele statistice ale grupelor de pete pe ani şi anotimpuri. Astfel, baronul Schwabe descoperi că, la fiecare unsprezece ani şi jumătate, soarele prezintă la meridianul central numeroase grupe de mari pete; în acelaş timp astrul are o activitate considerabil mărită. E ceiace se chiamă perioada undecinală a soarelui. Observaţiuni numeroase, făcute în decursul anilor de diferiţi învăţaţi astronomi, au dovedit că, de câte ori soarele trece printr'o astfel de criză, cu erupţii, activitate crescută şi mari pete la meridian, au loc pe pământ puternice perturbaţiuni magnetice, însoţite de numeroase şi prea strălucitoare aurore boreale. De multe ori se deslănţuie pe pământ furtuni neobişnuite, ploi mari şi cutremure de pământ, însoţite de ivirea de epidemii; omenirea este atunci şi ea bolnavă.

In 1923 soarele a fost destul de calm şi de normal; de vreo doi ani însă, semne neliniştitoare ameninţau întoarcerea boalei: pe meridianul central numeroase grupe de pete uriaşe, erupţiuni cu flăcări pe suprafaţa soarelui şi o creştere neobişnuită a activităţii sale. Globul pământesc se află de atunci inundat de un ocean de forţe imense cu violente turburări magnetice. La observatoarele din Junisy şi Meudon s'au înregistrat mari tempeste magnetice a doua zi după ce s'au observat acele mari pete neobişnuite pe meridianul central solar. Acele furtuni magnetice au provocat, la rândul lor, curenţi telurici de o aşa intensitate, că timp de mai multe ore transmiterea comunicaţiunilor telegrafice şi telefonice au fost împiedicate pe mai multe linii. In schimb, la diferite posturi radiografice s'a constatat o creştere a undelor herziene.

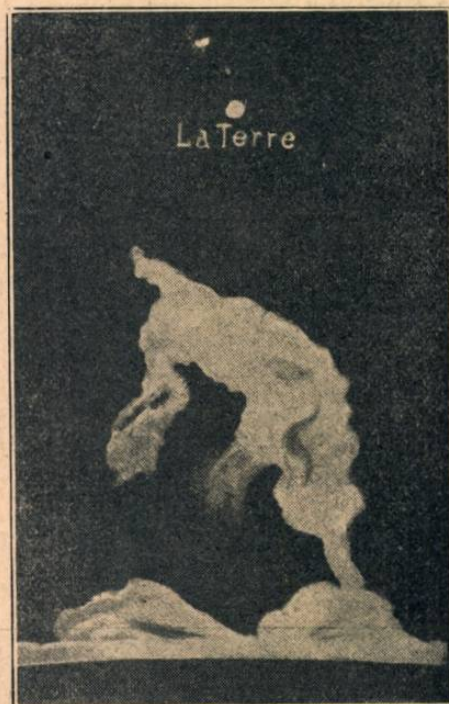
Pentru ca o pată să poată fi vizibilă cu ochiul liber, diametrul ei trebue să fie cel puţin de trei ori diametrul pământului care se ştie, este de 12742 kilometri. Or, pata uriaşă observată în Septembrie 1926 pe emisferul boreal al soarelui care a provocat acele violente turburări magnetice, avea dimensiuni mult mai mari şi e considerată de astronomi ca una din cele mai mari pete solare observate în ultimii 50 de ani; diametrul ei avea o sută de mii de kilometri. Alte pete numeroase şi foarte mari, observate în cursul lunilor următoare provocară noui turburări magnetice şi în acelaş timp grandioase aurore polare observate în Norvegia, Anglia, Belgia şi America. Astronomul amator englez, Scriven Bolton notează: „Nicio descriere nu ar putea da o ideie despre frumuseţea acestor raze, unele fixe ca luminile unui far, altele mişcătoare, asemenea unor perdele luminoase, ţesute din raze colorate pe care le mişcă suflarea unui vânt misterios. Privelişte de neuitat pe care generaţia noastră n'o va mai vedea niciodată în aceste locuri".

O PATA SOLARA FRUMOASĂ
(fotografie luată de Observatorul din Meudon)

In urma unor lungi serii de observaţiuni, Camille Flammarion ajunsese la convingerea că, anii de frig, de ploi mari şi inundaţii corespund cu anii când soarele e calm, iar din potrivă, anii de secetă corespund cu perioadele de mare activitate solară.

Cunoscutul astronom, abatele Moreux,

Protuberanţă solară de 260.000 kilometri înălţime. (sus Pământul redus la aceeaş scară).

scrie că, în timpul activităţii crescute a soarelui, se observă şi o mare activitate vulcanică, însoţită adesea ori de mari cutremure de pământ. Cum anul acesta cade la sfârşitul marei perioade undecinale, putem afirma că violentele cutremure din Balcani din luna trecută, au fost provocate sub puternica influenţă a activităţii solare enorm crescută. Un astronom a găsit şi alte coincidenţe; el arată că, odată cu îmbolnăvirea soarelui se îmbolnăvesc şi oamenii. In *„Chronique médicale"*, doctorul Capplain scrie că, întoarcerea periodică a unor epidemii are loc la intervale de 45 de ani şi că această revenire coincide cu perioada maximă de pete solare, mai bine zis, cu perioada maximă absolută compusă

Aceeaş protuberanţă atingând — după 18 minute, o înălţime de 452.000 kilometri.

Copii nefericiţi din părinţi celebrii

Principele de Reich-stadt, fiul lui Napo-leon I

Ţareviciul Alexei Petro-vici, care a murit în în-chisoare

August von Goethe, fiul marelui Goethe

Don Carlos, infantele Spaniei, fiul lui Filip al II-lea a murit nebun

Titus, fiul lui Rem-brandt, a murit tânăr, necunoscut

Oamenii ar voi — deşi experienţa a arătat că lucrul nu se petrece astfel — ca fiii oamenilor celebrii să fie şi ei mari. In general însă — dacă se moştenesc caracterele fizice, dacă foarte mulţi sunt copiii cari seamănă „ca două picături de apă" cu părinţii lor, scânteea genialităţii nu se moşteneşte. Fiii oamenilor mari sunt mai totdeauna lipsiţi de vlagă, slabi de înger şi de minte, n'au un scop în viaţă şi trăiesc în umbra „titanilor", cari li-au dat viaţă. Un om de geniu pare a fi culmea, în curba unei familii, care de aci încolo prezintă o coborîre. Se va putea întâmpla ca mai târziu, după câteva generaţii, o nouă ascendenţă să se producă; întotdeauna însă după culmea atinsă trebuie să urmeze prăbuşirea bruscă. In cel mai bun caz copilul omului de geniu nu se deosibeşte de ceilalţi muritori de rând. El nu se va putea măsura cu forţa pe care o reprezintă părintele său pe târâm politic, artistic, social şi orcare altul.

August von Goethe, fiul marelui poet, n'a avut parte de admiraţia de care s'a bucurat olimpicul său tată. Apoi mai toţi cunoaştem tragedia urmaşilor la tron. Fiul lui Petru cel Mare, Alexey Petrovitsch, câşgat de partidele populare, complotează împotriva tatălui său. E prins şi condamnat pentru înaltă trădare. „Aiglon-ul", „Vulturul", singurul fiu al lui Napoleon, moare tuberculos la 21 de ani, pentrucă n'are puterea şi voinţa de-a scăpa din ghiarele curţii vieneze, care-i pregătea pe încetul o moarte perfidă.

„Tragedia fiului" a redat-o admirabil arta lui Rembrandt în multele tablouri ale fiului său Titus: ochii acestuia sunt mari şi obosiţi, gura închisă şi amărâtă şi fruntea tânără brăzdată de suferinţe timpurii. Nu se ştie mai nimic de viaţa aceluia. Din svon se pare că s'a terminat curând, dar din portrete se desprinde soarta tragică a mediocrităţii.

---

din patru perioade maxime relative de câte 11 ani şi jum.

Principalele epidemii cari au bântuit în Europa în timpul evului mediu, au avut loc cam în anii: 945, 1043, 1089, 1130. Doctorul Chapplain explică această coincidenţă prin faptul că, anumite raze cunoscute şi necunoscute, emanate de soare în mai mare cantitate în perioadele cu activitate maximă, măresc virulenţa microorganismelor. Epidemiile mai pot fi încă şi efectul secundar al marilor perioade de pete, ca o consecinţă a efectelor directe a îmbolnăvirii soarelui ca, bunăoară: recolte proaste, slăbirea rezistenţei corporale, etc. Un altul, doctorul Maurice Faure, într'o comunicare făcută anul trecut Academiei de medicină din Paris, a ajuns la concluzia că, în timpul când soarele prezintă marile pete cu activitate crescută, numărul morţilor subite este de două ori mai mare ca în zilele normale. Soarele în perioada critică, provoacă deci un desechilibru în aparatele regulatoare de viaţă, precum provoacă un desechilibru în aparatele telegrafice şi telefonice. Doctorul Kindliman, în cartea sa: „Influenţa petelor solare" susţine acelaş lucru, că oamenii se îmbolnăvesc, sau mor subit când soarele e în perioada critică a marilor pete cu erupţiuni şi activitate crescută. Dar nu numai atât: omenirea imită agitaţia şi convulsiunile soarelui şi pe tărâmul politico-social. Anii cu maximă activitate solară, după tabloul baronului Schwabe sunt: 1826, 1837, 1848, 1859, 1870, 1882, 1893, 1904, 1905, la care vom adăoga noi, adunând mereu numărul de 11, şi anii 1916, 1927. Din tabloul de mai sus, lesne se poate vedea că, anii cu mare agitaţie solară corespund cu anii de aprinsă activitate politică şi socială, anii marilor războaie şi revoluţii. Crizelor de sus le corespund crizele de jos: precum în cer aşa şi pe pământ...

Românul nostru are însă o vorbă de mare înţelepciune şi optimism; el zice că, fiecare rău are şi partea sa bună. Dacă ar fi să-l credem pe George Lakhovsky, anii cu turburări magnetice şi numeroase aurore polare, coincid cu anii când recolta viilor din Franţa e cea mai bogată, cu vinurile cele mai excelente. Intr'un studiu al lui George Lakhovsky, prezentat Academiei de ştiinţe din Paris, în Aprilie 1927, autorul dovedeşte că, anii cu mare activitate solară dau vinurile cele mai alese.

Iată aşa dar că, îmbolnăvirea undecinală a soarelui aduce şi bucurii; bucurii simţite mai ales de acei cari, în faţa durerilor din univers, caută filosofic să-şi înece disperarea cosmică într'un păhăruţ cu vin bun...

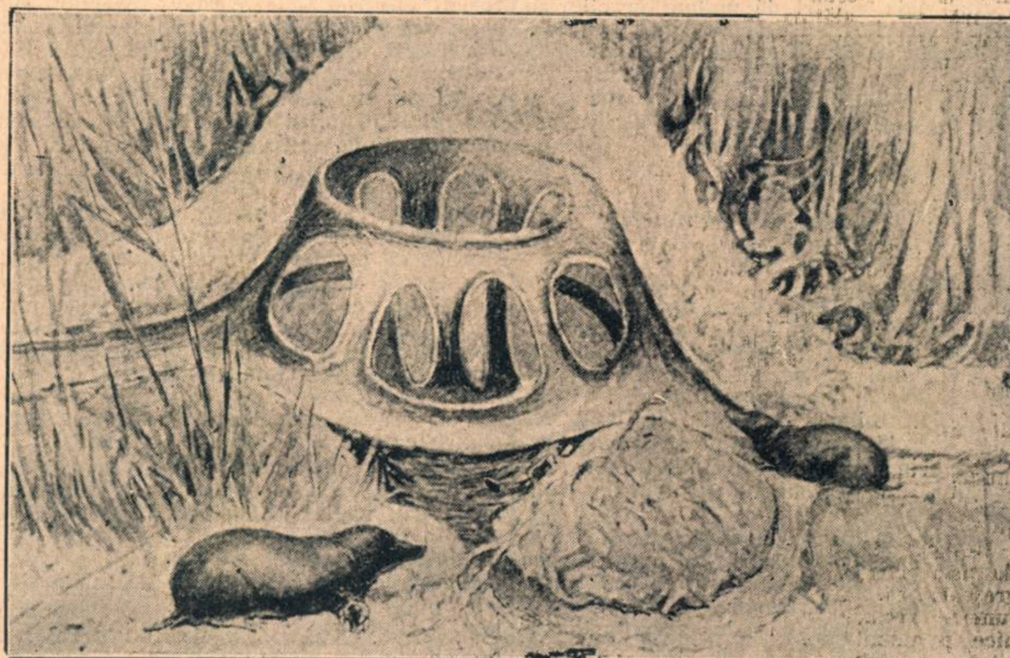
A. A. LUCA

Tovarăşul de joc

Copilul unui naturalist cu un leopard tânăr.

Cârtiţa arhitect

Locuinţa subpământeană a cârtiţei prezintă o construcţie minunată. Ea cuprinde, ca să zicem aşa, o sală centrală, prevăzută cu 5 sau 6 ieşiri. Cârtiţa mai are aici şi o mică încăpere specială pentru pui — sau „nursery" cum s'ar spune în limbajul modern. Tunelul şi sala sunt solide, încă pătoare şi comode.

Femina

Fericirea în căsnicie

(Statistica d-rului Hamilton)

Marele număr de divorţuri, mereu în urcare, din America — (cazurile, în care o femee se remărită pentru a cincea oară, nu sunt rare) — a dat prilej unui doctor american, să întocmească o interesantă statistică asupra valoarei etice a căsniciilor, statistică bazată pe răspunsurile a fel de fel de perechi, profesionişti şi neprofesionişti, artişti, negustori, meseriaşi, etc.

Interesant — dar foarte explicabil — e faptul, că femeile căsătorite cu bărbaţi cu un venit mare erau mai mulţumite în căsnicie, decât celelalte, nevoite să facă economii, pe când bărbaţii din ambele categorii erau la fel de mulţumiţi; bugetul juca deci un rol neînsemnat în viaţa lor lăuntrică. Zicătoarea franceză, că spre a fi fericit îţi ajunge un bordei şi o inimă nu e deci îndreptăţită în America — şi poate nici aiurea. Lumina electrică, apa curgătoare, rechaut-ul, caloriferul şi atâtea alte avantagii ale vieţii moderne, care, scutind în parte femeia de munca istovitoare a gospodăriei primitive, îi dau timp şi libertate pentru a se cultiva, nu ţi-le poate da o inimă decât atunci când e ascunsă sub o haină, în care se află un portofel bine garnisit. Dar nu vom aprofunda această latură a chestiunei, după cum nu ne vom opri nici asupra rezultatului statisticei, care dovedeşte o superioritate etică a bărbaţilor căsătoriţi faţă de femeile lor (n'am ce face feministelor, ce susţin contrariul, statistica vine cu cifre precise, nu cu impresii individuale). Din 100 femei, numai 17 s'au abţinut de la umplerea rubricei „Care sunt defectele soţului dv.?", pe când celelalte 83, au găsit 266 însuşiri proaste bărbaţilor lor. Din 100 bărbaţi 29 au găsit doar însuşiri bune nevestelor, ceilalţi 71 au observat 72 defecte...

Statistica fericirei în căsnicie după profesiuni arată, că cele mai bune menajuri sunt acele ale negustorilor, cele mai proaste ale inginerilor.

Şi acest fapt e perfect explicabil. O fată care ia de bărbat un negustor, ştie că-şi va trăi viaţa alături de un om practic, cu simţul afacerilor, care acordă dragostei tocmai timpul hotărît şi prevăzut dinainte. Negustorul e o fire ponderată, chibzuită, nu trăeşte în nouri. Caută să-i meargă bine afacerile şi în cazul acesta întreaga lui casă respiră o atmosferă de „bien-être" care convine femeii... făcute ca să trăiască cu un negustor.

În orice caz dacă e cuminte, nu va idealiza pe logodnicul negustor şi va fi ferită deci de deziluzii în căsnicie.

S'a crezut până acum, că viaţa în doi a artiştilor, a scriitorilor e cea mai nenorocită. Acum inginerii vin să le facă concurenţă.

Să fie pricina, că de cele mai multe ori inginerul, mai cu seamă inginerul-inventator e şi el un temperament de artist, însă silit de profesiune, de mediu, etc. să-şi reprime această latură a temperamentului, creindu-şi prin aceasta o sensibilitate nervoasă deosebită, în detrimentul armoniei conjugale?

Desigur că pedantismul inginerilor, pedantism inerent meseriei, în care fiecare greşeală cât de mică poate avea urmări funeste, veşnica preocupare cu lucrurile tehnice, punctualitatea dusă la exces, meticulozitatea contribue şi la ele la posomorîrea atmosferei casnice. Căci o gospodărie nu este, nu poate fi o uzină, unde toate să meargă ca pe roate. Ar fi desigur idealul, mai cu seamă pentru mult necăjita conducătoare a acestei gospodării — dar ai de luptat cu vrăjmăşia obiectelor (cum o denumeşte filozoful estet Th. Vischer) şi cu sumedenie de lucruri neprevăzute.

Inginerul e nervos: vine acasă după o zi istovitoare de muncă, de socoteli, de discuţii cu contra-maiştrii şi lucrătorii, în sufletul cărora există o latentă duşmănie împotriva inginerului — şi atunci, cu pedantismul lui născut, orice fleac îl irită...

Desele călătorii ale inginerilor, frecventele absenţe de acasă pot aduce şi ele o înstrăinare în raporturile dintre cei doi soţi.

Adevăratul inginer însă e îndrăgostit de ingineria lui, întocmai ca un artist de teatru, un pictor sau un scriitor de arta lui — ea vine în primul rând şi pe planul întâi. Nevasta, casa, familia sunt lucruri secundare.

O femeie iartă acest lucru artistului, deoarece are în schimb parte la gloria lui. Nevasta inginerului — afară doar când e un temperament înţelegător şi răbdător nu se poate împăca cu rolul secundar şi iată deci căsnicia nenorocită.

Dar în definitiv, toate adevărurile sunt relative, chiar şi acele din statistici, şi problema fericirii în căsnicie rămâne nesoluţionată ori câte statistici s'ar întocmi.

E. MARGHITA

CE NU ŞTIE ORICE GOSPODINĂ

Păstrarea alimentelor

Acum când se apropie zilele calde de vară, trebue să ne gândim la păstrarea igienică a alimentelor.

Idealul e fără îndoială, un răcitor cu curent electric — e simplu, practic, elegant, dar şi costisitor, pe lângă faptul, că nu orice casă are introdusă electricitatea. Răcitorul cu ghiaţă este şi el în multe menajuri un lux şi din cauza lipsei de spaţiu. Totuşi alimentele, carnea în special, atât de susceptibilă influenţelor temperaturei, se pot păstra bine, câteva zile chiar, lipsindu-ne de ajutoarele de mai sus.

Întâi de toate trebue să ştim, că dorind să păstrăm carnea crudă *nu trebue s'o spălăm decât înainte de întrebuinţare*, iar nu înainte de păstrare. Undelemnul curat e un mijloc de conservare excelent şi dă cărnii o frăgezime deosebită. Untura fierbinte, turnată peste o bucată de carne crudă, ce urmează să fie friptă (nu fiartă) e iarăşi un mijloc de apărare împotriva microbilor. Aceste mijloace de conservare sunt bune pentru *carnea de vacă*.

Carnea de viţel sau de porc se conservează în lapte dulce, nefiert, sau lapte bătut (zerul rămas dela unt). Tot astfel în vin alb sau roşu.

Cotlete sau şniţel se pot păstra crude, învelindu-le bine în foi mari de salată spălate, puţin stoarse, şi stropite cu zeamă de lămâie. Cotletele astfel pregătite se aşează într'un borcan de lut.

Carnea de berbec se pune în oţet.

Păsările curăţate se aşează în pungi de hârtie hermetic închise şi se ţin la răcoare.

Moda

Rochiile trotteur din jerseys Kasha, postavuri subţiri în tonuri de beige sunt adoptate de generalitatea elegantelor, pentru dimineaţa.

Tailleururi de o tăetură clasică se văd mai puţin.

Jachetele cele mai preferate sunt în formă dreaptă.

Un model foarte frumos e tailleurul nostru No. 2.

Din crêpe marocain negru sau „bleumarine" el cade drept, puţin cam larg pe o bluză din voile georgette albă sau beige în mici pliuri. Moda acestor cutişoare ca nişte firicele de înguste e una din cele mai răspândite.

Nu există azi rochie subţire fie din crêpe de chine, fie din voile georgette fără o serie de desenuri geometrice făcute de mâinile abile ale croitoreselor din mici cerculeţe.

Foarte elegantă e şi jupa acestui tailleur, petrecută mult într'o parte. Mâneca largă cu o bentiţă şi gulerul şal din stofă sunt detalii de gust.

Pentru după amiaza, cochetele noastre preferă rochiile elegante de „moire" de crêpe satin, de crêpe de chine.

În deosebi moire-ul se poartă mult.

Un frumos model e numărul 1. El ne prezintă armonia mereu plăcută ochiului de alb şi negru.

O bluză albă din crêpe georgette un mic plissé la fel, continuat prin două plisseuri în crêpe georgette negru, o camelie la butonieră şi iată un ansamblu ce va face senzaţie la curse şi şosea.

Atrag deasemeni atenţia şi asupra superbei pălării din „paille luisante" neagră cu două mici camelii albe şi un cachepeigne din crêpe georgette alb.

LAURA

DRAGOSTE CONJUGALĂ.

Soţia îşi ia rămas bun dela soţul ei:

— ...Şi nu uita să-mi scrii, dragă. Nu e nevoe de scrisori lungi. Două trei rânduri pe un cec ajung...

SENORITA

Prima balerină a operei din Berlin, dansatoarea Ruth Marcus, în port mexican.

O femee omorâtă de monumentul funerar al soțului ei

Acum câteva zile o văduvă Rosa Lichtenholz s'a dus cu fiica sa, la mormântul bărbatului ei, pentru a se ruga de însănătoşirea unui alt membru al familiei lor.

Bătrâna se simți deodată rău şi se sprijini cu mânile de piatra funerară de la capătul mormântului.

Cum acesta nu era prea bine fixat în pământ începu să se clatine şi căzu apoi peste femee. Inainte ca fiica sa să îi vie în ajutor, bătrâna fu sdrobită de greutatea monumentului. Fiica a fost şi ea grav rănită la picioare.

Accidentul a produs enormă senzație în capitala Poloniei.

Costume de bae

Două răpitoare modele vieneze pentru costume de bae, purtate de cea mai bună înotătoare austriacă, d-ra Hedy Bienenfeld (Viena).

De-asupra Oceanului

Se anunță din New-York că Thea Rasche se pregăteşte în secret pentru un sbor deasupra Oçeanului şi va pleca în scurt timp.

Venus din Hollywood

Aceasta e frumoasa actriță de cinema Joan Crawford.

Iată şi cifrele măsurătorii, în urma căreia s'a ajuns la concluzia, că miss Joan are un corp venusian. Inălțimea d-şoarei Crawford 1 metr. 61 cm. 3 mm., înălțimea Zeiței Venus: 1 m. 61 cm. 3 mm. Gâtul: 33 cm. 6 mm. şi 33 cm. 6 mm. partea de sus a brațului, 29 cm. 8 mm. şi 31 cm. 5 mm., pieptul 83 cm. 1 mm. şi 82 cm. 5 mm., talia 71 cm. 1 mm. şi 72 cm. 4 mm. şoldurile. 90 cm. 8 mm. şi 95 cm. 3 mm., coapsa 50 cm. 8 mm. şi 49 cm. 5 mm., pulpa 31 cm. 8 mm. şi 34 cm. 3 mm., însfârşit glezna 20 cm. la miss Joan Crawford şi 21 cm. 2 mm. la Venus.

Climatul şi frumusețea femenină

Cunoscutul regisor al atâtor comedii, de scurt metraj, Mack Sennett, din a cărui trupă de „Bathing-girls" răsare în fiecare an câte o nouă stea, întrebat dacă climatul are vreo influență asupra frumuseței femenine, a declarat următoarele:

„Cele mai frumoase fete ale Statelor-Unite provin din apus şi miazăzi. Acesta-i rezultatul lungei mele experiențe, în căutarea de tinere şi frumoase, pentru comediile mele".

„Hollywood-ul este archiplin de fermecătoare tinere, din toate statele. Dar din toate acestea nu corespund cerințelor mele nici una la sută. Acum, de curând, am angajat opt din cele mai perfecte fete ale Americei şi din toate acestea nici una nu e venită din răsărit. Carolle Lombard e originală din Indiana, Ruth Hiat din Colorado, Carmelita Geraghty din Indiana, Anita Barnes din Alabama, iar Alma Bennett, din împrejurimile lui Waschington. Celelalte trei tot de prin aceste state".

„Desigur că, climatul e un factor preponderent, în desvoltarea frumuseței femenine. In răsărit fiind iarna foarte grea şi lungă, fetele n'au prilejul să-şi expuie corpul la soare, să şi-l scalde în aer, şi în apa râurilor."

„Viața în plin aer are drept corolar sănătatea şi frumusețea corpului. Soarele, mai cu seamă, are o acțiune binefăcătoare asupra tenului, iar exercițiile de gimnastică suedeză, făcute în plin aer sunt foarte avantajoase pentru eleganța şi supleța trupului".

Milionare-hoațe

La New-York, la eşirea dintr'un mare magazin universal, au fost prinse cinci doamne din societatea marilor milionari (în dolari!), care au furat şi ascuns sub rochiile lor, mai multe perechi de mănuşi, ciorapi, batiste, lenjuri de mătase, etc. Incă atunci când aceste cinci „hoațe" au intrat în magazin (după ce eşiseră dintr'un mare automobil de lux), un detectiv a observat că ele erau foarte enervate şi se uitau în jurul lor cu îngrijorare. Fiind arestate, cele cinci milionare au petrecut o noapte la poliție; apoi au fost eliberate pe cauțiunile date de bărbații lor. Cauza furtului nu se cunoaşte. Se crede că e vorba de un pariu.

Originalitate

O artistă americană de cinematograf şi-a făcut — pentru zilele răcoroase — un costum de bae original. Dacă e mai călduros are păcatul că e scump.

Toată Londra râde de o glumă a lui Bernard Shaw

O scrisoare dela o maimuţă

Ziarele (astăzi unite) Daily Mail *şi* Westminter Gazette *primiră o scrisoare semnată:* „Consul Jun, cu domiciliu în casa maimuţelor din Regents parc". *Titlul sub care publicară scrisoarea misterioasă era:*

„O scrisoare misterioasă dela grădina zoologică". *Vom da mai jos, în traducere, conţinutul scrisorii, dar mai întâi să arătăm ce a provocat-o.*

BERNARD SHAW

OMUL DEVINE MAIMUŢĂ IN URMA OPERAŢIEI VORONOFF

Nu de mult apăru, în *Daily Mail*, un articol al bacteriologului englez *Dr. Edward Bach*, în care acesta arată că cunoscutul procedeu de întinerire, practicat de vestitul Voronoff, prezintă un mare pericol pentru cei supuşi operaţiei (grefei glandulare), fiindcă odată cu transplantarea pe om, a glandei de maimuţă, există şi pericolul ca în om să ia naştere şi instinctele canibalice ale quadrumanului: cruzimea şi excesiva sensualitate a animalului.

CONAN DOYLE ŞI VORONOFF

Ideea aceasta a exploatat-o şi celebrul autor al lui Sherlok Holmes, în ultimul său roman „*The case Book of Sherlok Holmes*", unde ne arată că eroul romanului, un bătrân profesor, care doreşte să se însoare cu o fată tânără, supunându-se întineririi, prin procedeul Voronoff, începe de odată a nu mai putea trăi decât căţărat pe pomi, ca maimuţele. Numai detectivul Sherlok Holmes reuşi să ghicească originea acestei pofte bizare a profesorului.

SCRISOAREA MAIMUŢEI LA REDACTIE

Două zile după aparitia în ziar a articolului savantului englez Bach, sosi la redacţie scrisoarea semnată „*Consul Jun*", care e numele unui vestit cimpanzeu dresat, din grădina zoologică regală.

Caracterul literelor din scrisoare frapară imediat pe redactori. Erau litere mici, caracteristice, a genialului humorist englez Shaw. S'au adus imediat câte-va manuscrise în original ale lui Shaw şi comparându-le, convingerea era făcută. Proveneau dela el. Iată acum scrisoarea cimpanzeului Consul:

PREA STIMATE DOMN

„In numele colegilor mei din grădina zoologică regală, trebuie să protestez energic împotriva afirmărilor îndrăzneţe ale d-rului Bach, reproduse de ziarul d-voastră, în ultimul său număr de Sâmbătă. D-rul Bach e de părere că prin grefarea glandelor de maimuţă la om, i se transplantează omului în acelaş timp şi însuşirile noastre caracteristice şi apoi d-sa mai dă desluşiri arătând că însuşirile predominante ale antropoidelor ar fi: cruzimea şi sensualitatea.

El sustine deci că noi maimuţele suntem mai crude şi mai sensuale decât oamenii şi că operaţia Voronoff va face pe om mai crud şi mai sensual.

Noi, maimuţele, suntem, e drept, o rasă blândă şi răbdătoare, dar ceeace spune Bach, e prea, prea.

Pomenitu-s'a vre-o dată ca o maimuţă să răpească unui *om* viu, glandele interstiţiale spre a le transplanta pe o altă maimuţă, cu scopul unei scurte şi nenaturale prelungiri a vieţei sale maimuţăreşti? Fost-a oare Torquemada o maimuţă? Era oare inchiziţia o instituţie maimuţărească? Fost-a necesar înfiinţarea unei „societăţi pentru protecţia puilor de maimuţă", cum au avut nevoe s'o facă oamenii, pentru ei? Dar războiul mondial? Fost-a el un războiu al maimuţelor sau al oamenilor? Dar gazele asfixiante? Sunt ele descoperite de oameni, sau de maimuţe? Cum poate d-rul Bach să pronunţe numai cuvântul cruzime în prezenţa unei maimuţe, fără să roşească?

Nouă, cari suntem omorîţi în laboratoarele oamenilor, nouă ni se impută cruzimea, de către un savant omenesc? Si aceasta în clipa când inimile de piatră ale oamenilor sunt mişcate împotriva cruzimei negoţului cu maimuţe şi'n care întreaga barbarie a vechiului negoţ de sclavi renaşte din nou?

E o insultă, nu numai pentru noi, maimuţe, dar şi pentru aşa numita inteligenţă sănătoasă omenească.

Lăsăm d-lui Voronoff grija de a arăta cât de neştiinţific procedează d-rul Bach, când afirmă că se pot da omului însuşiri maimuţăreşti, furându-li-se maimuţelor glandele interstiţiale. Pe noi ne interesează aşa zisa ştiinţă omenească întrucât suntem victimele ei, şi astfel vedem că inoculările şi vaccinările cu seruri nu dau oamenilor virtuţile vacilor şi calităţile cailor.

Omul rămâne ce a fost totdeauna: cel mai crud dintre animale, animalul cu sensualitatea cea mai rafinată şi mai aprigă.

Omul să nu se creadă grozav, din cauza asemănării lui groteşti cu noi, maimuţele. Va rămâne totdeauna ceeace este, cu toate silinţele lui Voronoff, de a face din el o maimuţă cuviincioasă.

Devotatul d-voastră
CONSUL JUN
Casa maimuţelor, Regents Parc, Mai 16.

Haine... armate

Nu trebue să ne mire, dacă în epoca betonului armat şi a sticlei, care nu se sparge, auzim că un londonez a reuşit să fabrice stofe armate pentru haine.

După şaptesprezece ani de studii ştiinţifice şi numeroase experienţe, ar fi putut în fine să îmbibe stofele obişnuite de haine cu o soluţie de diferite metale, care dă stofii o rezistenţă neînchipuită, fără ca fineţa şi supleţa necesară să sufere ceva. In felul acesta ar putea fi lucrate atât stofele groase, de lână, cât şi cele mai subţiri, de mătase.

Aparent ele nu se deosibesc întru nimic de cele obicinuite şi pot fi vopsite în toate nuanţele dorite. Ba aceste stofe pot fi uşor plisate, gofrate etc.

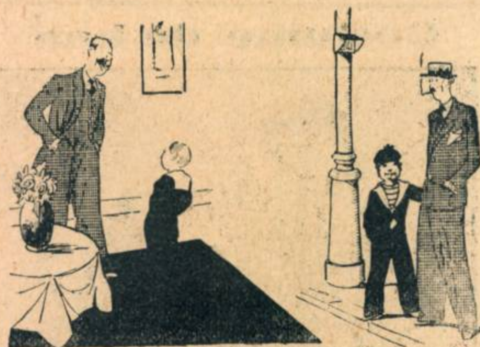
Ce zic cucoanele?

Motanul vorbitor

Il chiamă Peter, a fost găsit hoinar prin Hamburg, de către o doctoriţă, d-na Sataris şi în urma unei operaţii l'a făcut să vorbească.

Stăpână-sa găsise, că are o desvoltare anormală a coardelor vocale şi zilele trecute l'a prezintat la expoziţia de pisici din Viena. Doctoriţa a rostit cuvântul Helene şi Peter a repetat cuminte He-le-ne. La fel cu numele Ana.

Apoi a cântat: cel puţin aşa cred cei cari au fost de faţă.

— **Da, dragul meu, copiii bine crescuţi oferă totdeauna locul lor, când stau jos, doamnelor...**

A DOUA ZI

Vă rog doamnă luaţi locul meu.

(Le Rire-Paris)

Rubrica Cinematografică

BÉBÉ DANIELS

SPORTIVA ECRANULUI

Bebe Daniels cum se prezintă de fapt şi în diferite roluri.

Pentru a fi în notă trebuie să o numim aşa cum o numesc toţi americanii: *Bébé sportiva.* Credem că nu e necesar să explicăm isvorul acestei denumiri. Filmele ei ne scutesc.

Bébé şi-a început cariera cinematografică la vârsta de şapte ani, când a jucat, alături de mama ei, într'un film din Far-West. Tinereţea şi-a petrecut-o într'o lipsă vecină cu mizeria, angajamentele venind foarte rar. Norocul a început să-i surâdă, când regisorul comediilor într'un act şi două, al lui Harold Lloyd, a chemat-o la telefon pentru a o angaja, ca parteneră a cunoscutului comic. Mai târziu fu angajată de Paramount şi ridicată la rangul de stea.

Succesul îi crescu din film în film, iar azi e una din stelele de prima mărime, ale Hollywood-ului. Dintre filmele ei, turnate la Paramount, menţionăm: Monsieur Beaucaire" cu Rudolf Valentino, „Pescarii în cer" cu Richard Dix, domnişoara Barbă-Albastră, Tango tragic, cu Ricardo Cortez, etc.

Criza în producţia cinematografică

Da, există o criză în producţia cinematografică. Filmele nu pot ţinea afişele şi după patru cinci zile de reluări anemice, — unele chiar după două zile — sunt trecute la provincie.

Fără a cerceta motivele acestei situaţiuni — poate că cinematograful trece şi el prin criza care încearcă toate ramurile de activitate de după războiu — vom constata însă efectele ei: Directorii de cinematograf s'au gândit să facă o încercare — mai puţin riscantă decât oricare alta — şi au adus pe ecran succesele de altădată care programul ţineau săptămâni întregi, neschimbat.

Şi astfel: J'accuse, *această magnifică revoltă a poporului contra unui măcel de care el era cel mai puţin vinovat, — şi care mulţumită lui Abel Gance, a fost redată în montare şi stilizare artistică, cu toate mijloacele acelea sărace ce dăinuiau imediat după focul european — a revăzut vechiul succes, alături de* Cabiria, *un film care nici nu se deosibeşte că e dinainte de războiu.*

Publicul a primit bine aceste reluări, căci, chiar dacă nu erau noui, erau însă ceva mai originale, mai bune, decât aceste filme noui, ce s'au archibanalizat, prin aceleaşi şi aceleaşi subiecte, aproape identice, la toate producţiile.

Actualmente trecutul nu e învins decât printr'o supra-producţie de filme proaste. Căci e deajuns ca o operetă să fi avut succes, ca apoi toate operetele aşa cum sunt, identice prin subiect, şi noui şi vechi şi chiar în manuscris să fie filmate, pentru a revolta un public, ce vrea ceva nou, iar nu un motiv de regisare şi interpretare fără sens.

Iată criza care a adus prăbuşirea câtorva firme, nu numai la noi ci şi chiar din străinătate, iar pe altele le-a sdruncinat până aproape de faliment.

Soluţia? O revizuire a producţiei mondiale. Mai puţine filme, dar mai bune. Iar pentru fiecare sezon să se producă câte trei-patru filme de mare montare ca Ben-Hur *şi* Regele regilor. *Numai astfel vom putea înregimenta noui admiratori cinematografului, iar pe cei vechi să-i facem buni prieteni.*

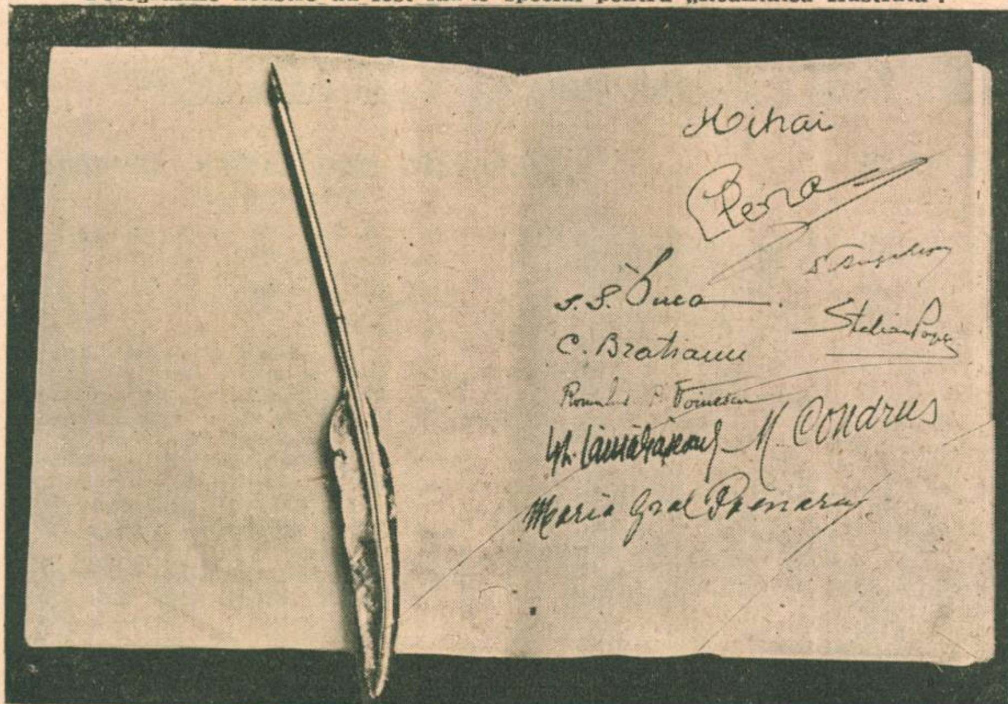
„Carmen din St. Pauli" acesta e numele unui nou film al casei Ufa. Rolurile principale aparţin lui Wolfgang Zilzer şi lui Jenny Jugo.

Poşta cine-fililor

Incepând cu numărul viitor, redactorul special al revistei „Realitatea Ilustrată" va da, în această rubrică, răspunsuri — în limita spaţiului disponibil — la toate întrebările puse de cititori în legătură cu arta cinematografică. Cine-filii să se adreseze revistei „Realitatea Ilustrată" str. Sărindar 7, cu menţiunea: poşta cinefililor.

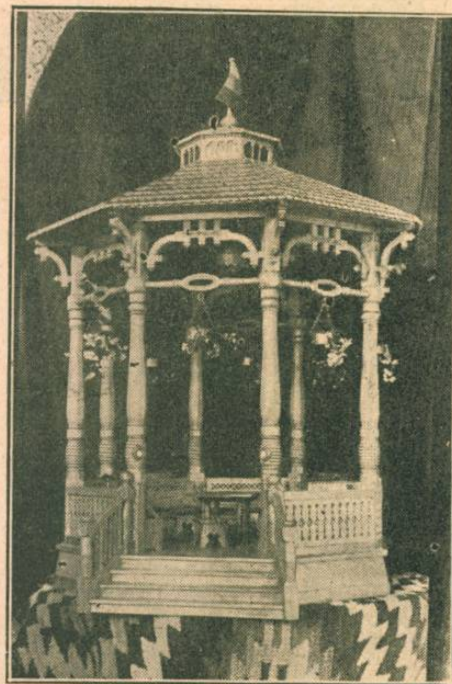
Regele la Turnu-Severin

Turnul-Severin a avut cinstea să fie primul oraş pe care să-l viziteze M. S. Regele Mihai I. Regele a fost primit de Severineni cu extraordinară însufleţire. El a fost oaspele societăţii „Palatul Cultural" şi după ce a primit defilarea şcoalelor a făcut o plimbare cu vaporul pe Dunăre. Regele a fost însoţit de A. S. principesa Elena mamă. Fotografiile noastre au fost luate special pentru „Realitatea Ilustrată".

Prima iscălitură a M. S. Regelui Mihai I. Cartea de aur a Palatului Cultural din T.Severin.

(Foto-glob T.-Severin)

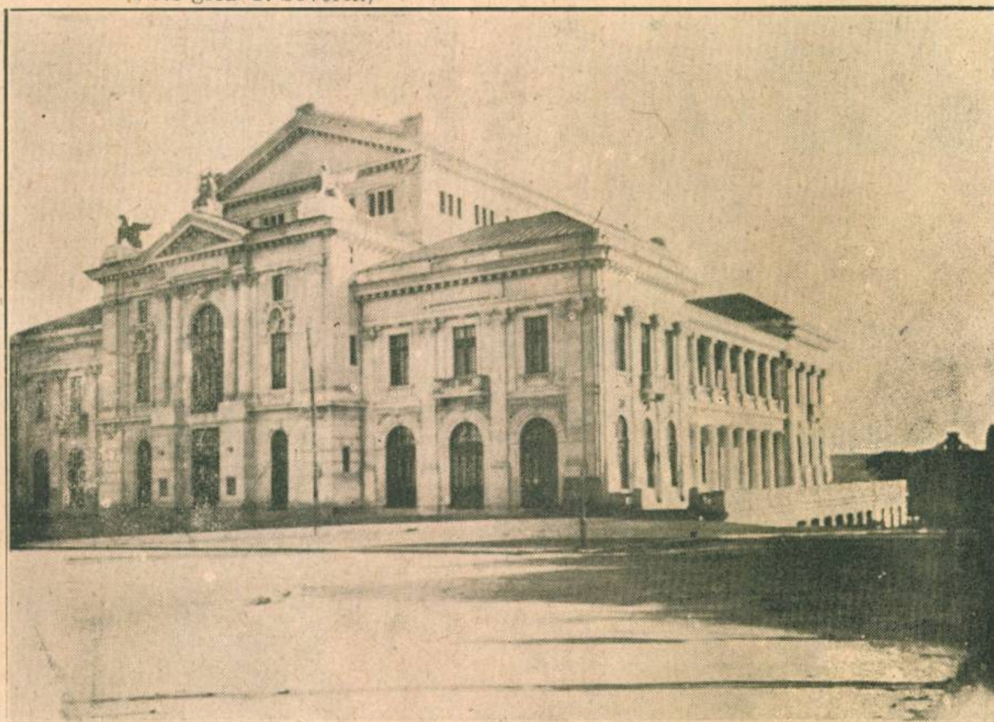

Pavilionul care a fost dăruit regelui de şcoala de meserii din T.-Severin (director d. Botez).

(Foto-glob)

Orchestra tinerilor severineni

Palatul cultural din T.-Severin.

Defilarea atelierelor C. F. R. din Severin.

Cortegiul regal.

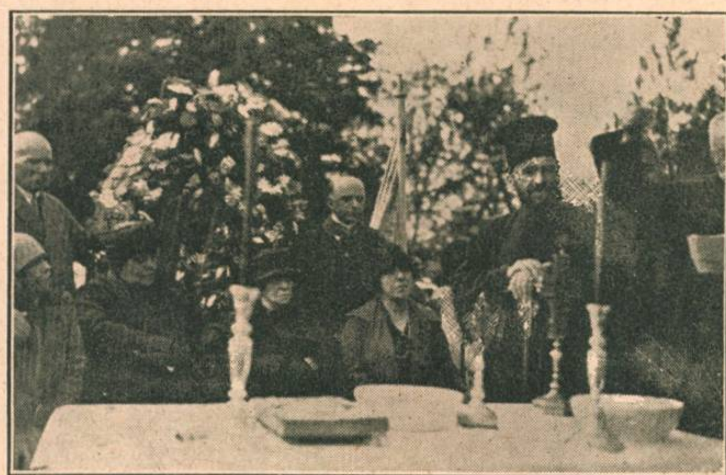
Micii dorobanţi din Severin, depunând jurământul de credinţă Suveranului. *(Foto-glob, T.-Severin).*

Urmele podului lui Traian la Severin

Mausoleul dela Mirceşti

Rămăşiţele pământeşti ale poetului Vasile Alecsandri au fost aşezate într'un mausoleu anume ridicat drept semn de pioasă recunoştinţă a posterităţii faţă de marele geniu al românismului.

Ilustraţiile noastre luate la Mirceşti reprezintă:

Cea de sus:

Serviciul divin. In planul întâi dela stânga la dreapta d-nii: prof. Simionescu (Iaşi); prof. Racoviţă (Cluj); senator Bianu,

Cea de jos:

d-na Bogdan şi nepoatele poetului, în timpul cuvântărilor.

Serbările Federaţiei de gimnastică

Dansuri Naţionale

Piramidă executată de Soc. „Apărătorii Patriei"

Defilarea pe stadion a cicliştilor.

PAGINA SPORTIVĂ

Jocurile olympice

TURNEUL DE FOOT-BALL

După unanima părere a presei mondiale actuala desfăşurare a turneului olympic de foot-ball de la Amsterdam a fost sortită unui fiasco neîndoelnic. Sumedenie de elemente dintre cari absenţa ostilă a Ungariei, Austriei şi Cehoslovaciei, în urma disputei pe etern nerezolvată temă a amatorismului — concurau în realitate spre confirmarea prevederilor. Calculul din târg nu se potriveşte deobiceiu cu cel de acasă... Inaugurarea jocurilor a dat cea mai categorică desminţire pronosticurilor, bucurându-se de un succes superlativ. Este suficient a cita că în timpul „aprovizionării“ cu bilete de intrare pentru matchul-vedetă Uruguay-Olanda s'a înregistrat din păcate un caz mortal, printre alte accidente lipsite de importanţă. Acest fapt este menit a sublinia cu suficientă autoritate o reuşită desăvârşită, deşi numai 16 naţiuni concurente şi-au anunţat adeziunea.

Pentru prima oară, după crudul măcel din 1914—1918 Germania a trimis din nou în locul unei armuri războinice pe pacificii reprezentanţi ai sportului naţional. Spectacolul furnizat de supuşii mareşalului Hindenburg contra Elveţiei a depăşit însă cadrul comun al unei partide amicale de foot-ball: 10.000 de persoane au făcut deplasarea în Olanda, iar după strălucita victorie cu 4—0, la arborarea rituală a pavilonului german, tot atâtea glasuri au intonat patrioticul „Deutschland, Deutschland ueber alles!“

Legitimă curiozitate au provocat echipieri mexicani, indieni, veritabili, cari au făcut prăpăd în hotelul în care sunt găzduiţi. In privinţa posibilităţilor lor foot-ball-istice criticii nu îi gratifică însă cu aprecieri prea favorabile.

Latinii, italieni şi spanioli, într'o întâlnire comună nu au desminţit faima sângelui ce le curge în vine furnizând un joc memorabil.

O crudă deziluzie au provocat americanii din Nord, reprezentaţi de Statele Unite. Deşi selecţionaţi grijuliv din mii de jucători, cei unsprezece componenţi au fost o pradă uşoară în faţa ştiinţei redutabile a adversarilor lor politici, argetinienii, cari i-au sdrobit cu scorul record 11—2, diminuându-le la limita minimă reputaţia de care s'au bucurat în concertul universal. Argentina şi-a mărit pe această cale simţitor acţiunile consolidându-şi sansele de campion olympic pe 1928.

Veleităţile sale sunt periclitate de campioana din 1924, de la Colombes, de Uruguay, care a eliminat concurenţi de talia Olandei şi Germaniei. Techniceşte aceşti doi mari adversari sunt pe picior de egalitate. Din punct de vedere al stilului, Argentina se prezintă în condiţiuni mai bune de omogenitate, între factorii săi alcătuitori nu se deosebeşte cea mai infimă diferenţă, constituind un tot omogen, o maşină care prin rezistenţa-i şi perfecţiunea mişcărei lasă impresia unui „perpetuum mobile“.

Finala pare că va fi disputată între aceste două ţări. Două popoare din America de Sud se vor întâlni deci pe continentul Europei pentru a se hărţăi pentru supremaţia soccerului mondial. Iată deci un spectacol olympic în inalta accepţiune a termenului...

a. vg.

TURNEUL DE HOCKEY

Hockey-ul pe iarbă un sport foarte sănătos şi lesne de practicat, necăpătând la noi consacrarea oficială prin organizarea unor campionate este absolut necunoscut în România. Că peste hotare nu se petrece acelaşi lucru ne-o dovedeşte faptul că figurează în programul jocurilor Olympice, fiind chiar destinat a inaugura în acest an Olympiada de la Amsterdam.

Legitimă curiozitate a provocat în universul sportiv participarea în acest turneu a Indiei, considerată urgent „outsider“, anume concurent cu realităţi nejustificate de însuşire a victoriei. Spre stupefacţia generală în curs de 40 de minute „outsider“-ul a devenit favoritul turneului eliminând în prima partidă după furnizarea unui joc memorabil, cu 9—0, pe Belgia. Numai Feroze Rau, asul indienilor marchează şease puncte. A doua zi elimină Danemarca cu 5—0, dispunând în finală de Olanda cu 3—0. In trei jocuri a înscris 17 puncte şi nu au primit nici unul.

Patruzeci de mii de spectatori au admirat extaziaţi evoluţiile Indiei. In clasament a fost urmată în ordine de 2) Olanda 3) Germania 4) Belgia 5) Danemarca.

OCHI PENTRU OCHI..

Echipa de foot-ball a Egyptului a debarcat la Marsilia.

El Kabbash, un bogat şi distins comerciant marsiliez, a însoţit delegaţia locală care a venit în port pe bordul vasului pentru a contracta un match cu Egiptenii înainte de plecarea acestora spre Amsterdam.

El Mokti, secretarul echipei, a negociat condiţiunile, şi crezând că nu va fi înţeles, se adresă unuia din compatrioţii săi în limba maternă:

— Poate să pretindă 20.000 de franci, Marsilia este oraşul unde se exagerează.

El Kabbash, nu prea îl găsi politicos, totuşi „înghiţi“ înţepătura, fără să răspundă.

După câteva clipe, vorbind despre proectele sale, El Mokti lăsă să se întrevadă că echipa sa îşi va adjudeca turneul olympic.

El Kabbash, se mulţumi a răspunde surâzând:

— Vă puteţi duce pe acolo, dragul meu, la Marsilia toate exagerările sunt îngăduite!...

Faţa lui El Mokti luă rapid culoarea fesului...

PROGRES...

Intre arbitrii de foot-ball.

— Cum se mai comportă jucătorii pe la voi. Sunt în sfârşit mai bine crescuţi?

— Au progresat foarte mult. E drept că şi acum ne spun că suntem măgari, ni se adresează însă în chip politicos: „Domnule arbitru, eşti un măgar!“

Matchul de Foot-ball la Olimpiada din Amsterdam

Harry Denis conducătorul echipei de football olandeze

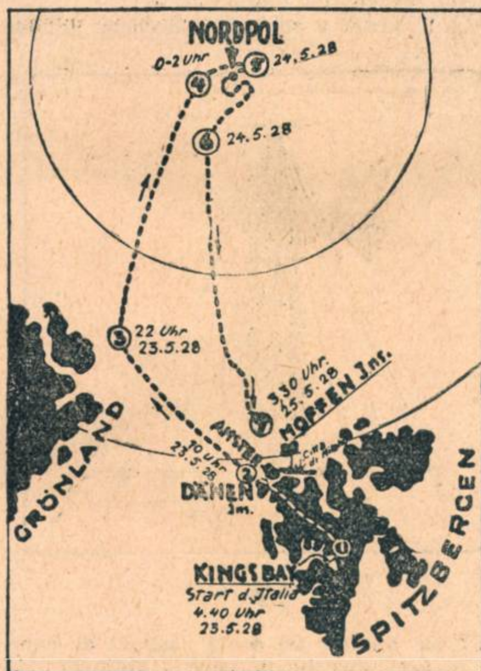

Un instantaneu din matchul de football Franţa-Italia, la 29 Mai

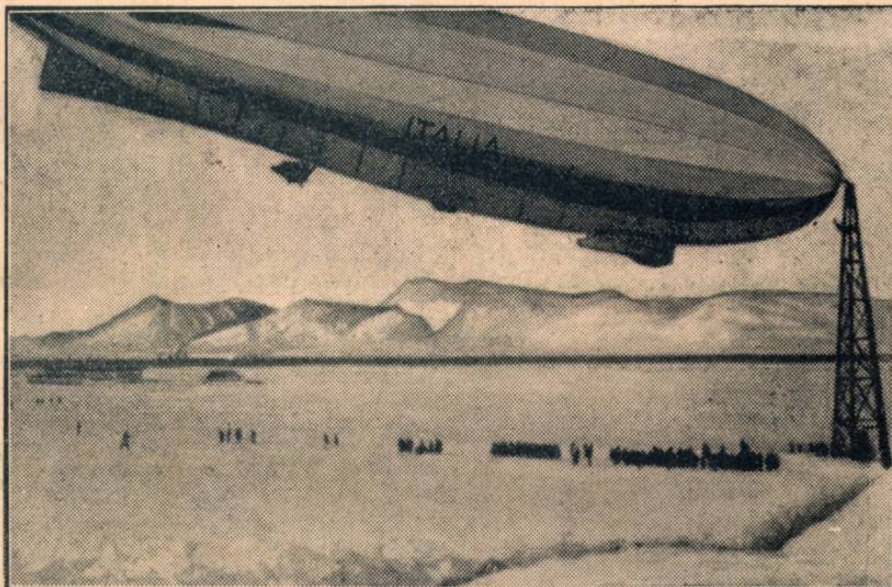

Mulatrul Andrade, unul dintre cei mai buni jucători ai echipei Uruguay şi unul dintre cei mai buni footbalişti din lume

Ajutor pentru „Italia“

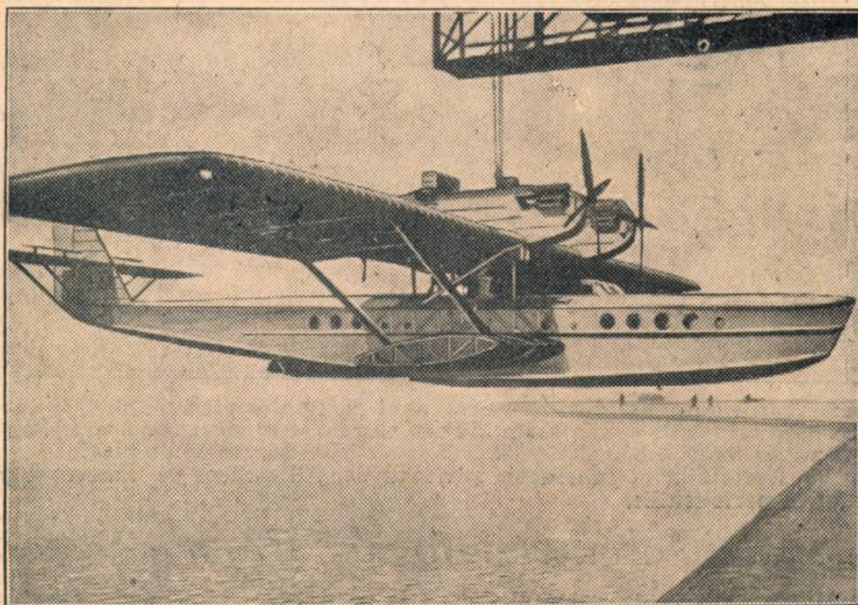
Itinerariul pe care l-a urmat „Italia“ după pozițiile pe care le-a indicat prin radio.

„Italia“ nava aeriană în care a plecat Nobile spre polul Nord. Ilustrația noastră o înfățișează ancorată la Kingsbay, puțin înainte de plecarea spre pol.

Milionarul american Ellsworth, care a însoțit mai de mult pe exploratorul polar Amundsen, finanțează acum expediția de ajutor, pe care acesta din urmă a întreprins-o cu un avion, în căutarea balonului „Italia“.

„Itaiia“ va fi căutată cu acest avion Dornier-Superwal.

Roald Amundsen, renumitul explorator polar, care cu toată vârsta lui înaintată, va sbura în ajutorul navei „Italia“.

Cu parașuta dela 1.200 metri

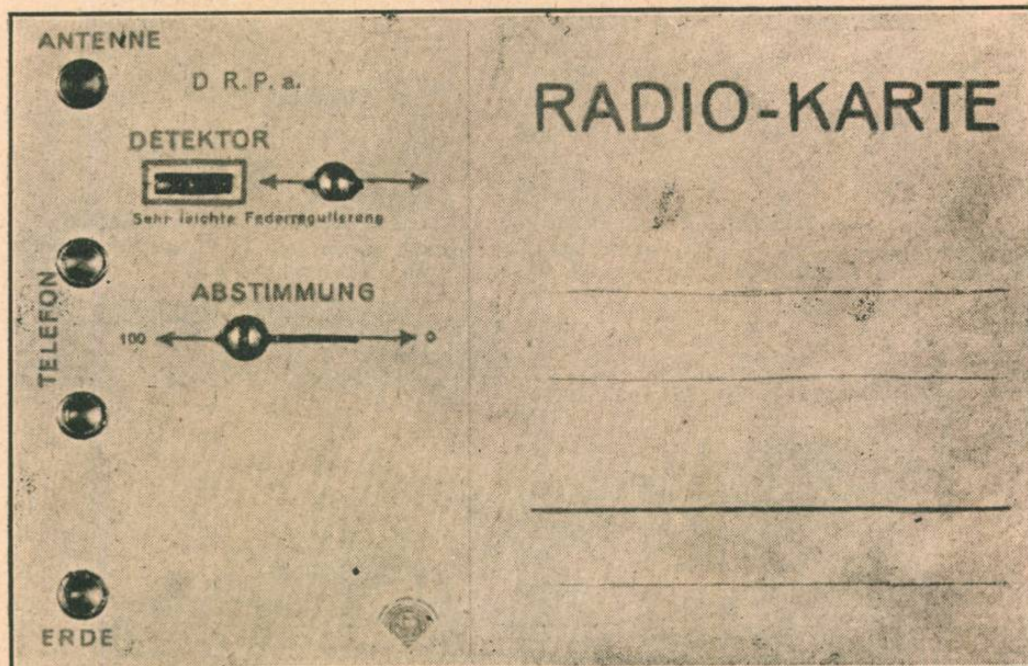
John Tranum, un pilot american, a făcut o încercare de aruncare cu parașuta dela 1200 metri. 700 de metri a căzut cu parașuta închisă și apoi s'a deschis. Ilustrația noastră arată pe pilot în aer.

Ilustrația noastră arată pe John Tranum înainte de-a atinge pământul.

Rubrica de Radio

Un post de recepţie într'o.., carte postală

Avem în mărime naturală exteriorul unui post de recepţie pe galenă. Sub o grosime de câţi-va milimetri sunt situate între 2 cartonaşe organele de acord. Reglajul se face mişcând butonul „ABSTIMUNG". Totul pentru 80 de pfenigi. Postul serveşte şi la emisiunea ştirilor... dacă îi punem un timbru şi poate fi uşor purtat în porte-feuille.

Legătura Radiotelefonică Franţa-Algeria

La 19 Martie 1928 la 11 dimineaţa, ministrul comerţului francez Bokanowski, telefona dela biroul său din Paris, d-lui Bardes guvernatorul general al Algeriei, care se afla de asemeni în biroul său din capitala acestei ţări. De atunci legătura telefonică între aceste două oraşe se efectuiază zilnic printr'un post situat în centrul de emisie din Sainte Assise, (lângă Paris). Problema care s'a pus nu a fost de a transmite conversaţii între aceste centre, lucru care a fost realizat deja pe distanţe mult mai mari, dar de a face aceste conversaţii *comerciale*, adică pe un preţ abordabil şi prezentând de altă parte toate garanţiile voite.

Prima condiţie cere ca putinţa să nu fie de sute de kilowaţi. Pe de altă parte cea de a doua cere ca atât ziua cât şi noaptea şi practic în toate circumstanţele, comunicaţia să fie totdeauna suficient de tare, constantă si inteligibilă, adică mult mai tare decât zgomotele parazite ce însoţesc de obicei recepţiile. Nu orice amator de radio poate spune că primeşte zilnic la orice oră un post de radiodifuziune situat la 1200 şi 1500 kl. Soluţia problemei prin unde lungi e complect impracticabilă căci duce la putinţe enorme şi la un raport între semnal şi parazit, adesea insuficient. Undele 200—500 m. sunt de asemeni impracticabile din pricina slăbirei enorme a acestor unde în timpul zilei.

Singure undele 15—50 m. de exemplu, permit alegând bine lungimea de undă după ora când voim să le întrebuinţăm, să asigure la distanţe mari comunicaţii *telegrafice*, ascultate în cască şi suficient de tari spre a predomina paraziţii. Totuşi putinţa pentru o atare telegrafie va trebui să o înmulţim cu zece mii, spre a o face audibilă la orice oră sustrăgându-le fenomenelor de dispariţie periodică, zgomote, paraziţi, etc.

Din fericire aceste unde au proprietatea de a putea fi dirijate, mai bine zis concentrate într'un fascicol destul de strâns astfel încât energia lor în loc să fie împrăştiată în tot spaţiul este concentrată într'un unghiu ascuţit relativ foarte mic. Aceasta se realizează prin dispozitive speciale de antene, despre cari vom vorbi într'alt număr şi a căror invenţie se datoreşte savantului R. Mesny şi inginerului Chiriex.

Fig. 1 arată forma acestei antene de emisiune (pe figură se văd două: antena şi simetriea ei care are ca rol să reflecteze undele spre a le împiedica să se întindă dincolo de spaţiul limitat de ea).

Fig. 2, arată o schemă a aceleiaş antene.

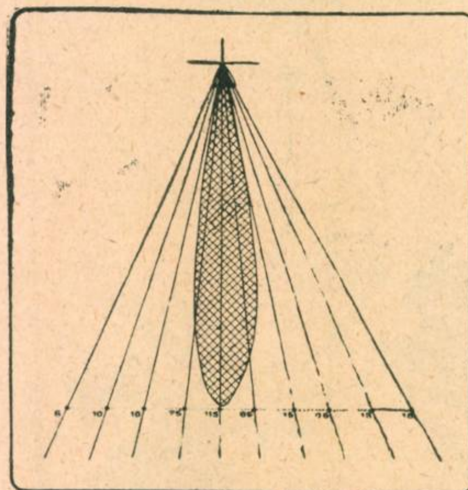

Fig. 2.

Cifrele aliniate ne arată câştigul de energie în acea direcţie pe care îl obţinem faţă de emisiunea cu o antenă ordinară. Astfel în direcţia normală pe pânza antenei avem un câştig de energie de 115 ori mai mare.

Ceva mai mult, dacă aceeaşi dispoziţie de antenă se pune şi la recepţie, se obţine un câştig de energie cu mult mai mare ca cel precedent. Lucrul se constată *experimental*. Probabil însă că antena de recepţie joacă rolul pe care îl joacă o oglindă sferică, care concentrează într'un punct razele paralele ce-i vin.

De notat că această mărire de energie la recepţie e mult mai interesantă ca aceea ce am obţinut-o cu amplificatori locali, cari ar amplifica în acelaş timp toate sgomotele parazite.

Combinând astfel efectul antenei projectoare la emisie şi la recepţie, ajungem să afectăm emisiunea de un coeficient de securitate ce nu se putea obţine prin nici un alt mijloc.

Putinţa postului este de 12 kilowaţi, putinţă destul de mare dar infinit mai slabă decât aceia ce ar trebui în alte condiţii de transmisiune.

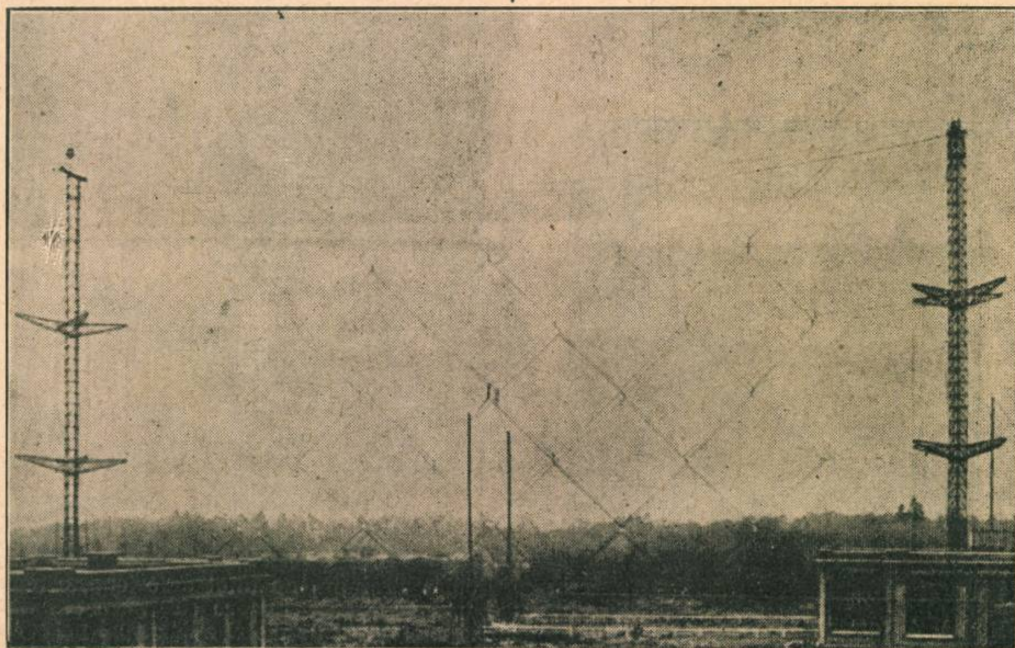

Fig. 1.

OAMENI FAPTE ŞI IDEI

Visiunea lui Walter Ruttmann

DESPRE OMUL MAŞINĂ, IN FILMUL „MARELE ORAŞ"

Cabinetul japonez în uniformă de gală

Un consiliu al cabinetului japonez. — De la stânga la dreapta în picioare: secretarul de stat Hatoyama, ministrul de finanţe Mitsuchi, ministrul de justiţie Hara, ministrul de comerţ Nakahashi, ministrul de comunicaţii Mochizuik, ministrul de agricultură Yamamoto, ministrul de interne Suzuki. Şezând, dela stânga la dreapta: ministrul marinei Okada, ministrul de externe Tanaka, ministrul căilor ferate Ogawa.

Propaganda în alegeri

Un automobil de propagandă, în alegerile germane, cu aparat de radio şi întăritor, pe stradele Berlinului. Candidatul vorbia, cu ajutorul acestor aparate, în acelaş timp în treizeci, cincizeci de cartiere fără să se deplaseze dela domiciliu.

Medalie pentru merite radiofonice

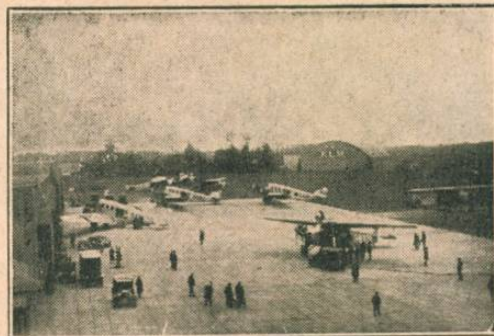
Guvernul francez a bătut o medalie pentru merite pe tărâm radiofonic şi cercetări ştiinţifice de radio. Iustraţia noastră înfăţişează cele două feţe ale medaliei.

Mireasa în costum de bae

O artistă americană de film în Hollywood recomandă acest costum pentru mireasa care întâmplător face nuntă în zile prea calde. Fără îndoială costumul e comod.

Staţiunile prezentului

Aerodromul Schiphol (Amsterdam) în momentul sosirei şi plecărei mai multor avioane de călători.

O reclamă nouă ingenioasă

Pe stradele Berlinului produce senzaţie un automobil care trece singur, neavând pe nimeni la volan şi care totuş ştie să se ferească din calea altor automobile şi să asculte supus la toate semnalele agenţilor de circulaţie. Automobilul e condus prin unde radiotelegrafice şi e o reclamă pentru „Luna Park", un soiu de Moşi ai noştri.

La Moşi, în Bucureşti

BABA PE PICIOROANGE

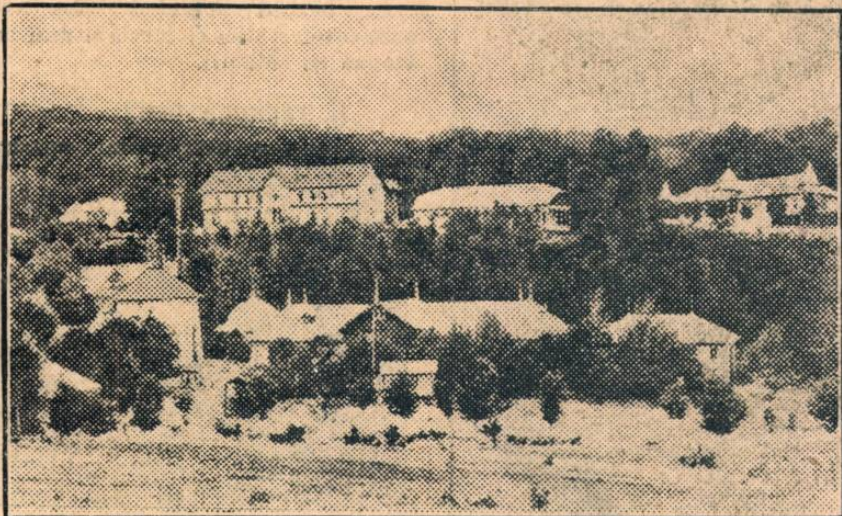
Stațiuni balneare și climaterice

FLIMS, BAIA DE MARE ALPINĂ

Stațiunea Reichenau. Stațiunea climaterică a elitei. Păduri întinse de brad. Băi de mare. 140 de caline. Datorită poziției sale apărată de vânt, este localitatea cea mai potrivită pentru sezonul dela începutul și cel dela sfârșitul verei, ca stațiune de trecere pentru Engadin (Iunie și Septembrie).

HOTEL LEGNES ȘI POST (100 metri) pensiune completă înainte de sezon 11.50 franci elvețieni, în mijlocul sezonului 12.50 franci elv.

„Perla Moldovei"

Băile Oglinzi

Direcțiunea băilor „Oglinzi" a făcut însemnate sacrificii, renovând complet instalațiile de băi, sala de inhalații și de hydroterapie. Hotelurile, vilele și cazinoul, înconjurate de parcuri imense, au un aspect ca din basme.

Stațiunea este situată 500 m. deasupra nivelului mării, aerul este ozonificat de brazii și stejarii pădurii, înconjurată de munți și dealuri ce o feresc de curenți aerieni. Aci se îngrijesc: reumatismul, guta, sciatica, anemia, rachitismul, scrofuloza, bolile de femei, etc. Apa, băile și ozonul acestei minunate stațiuni, însănătoșesc și alină suferințele a mii de vizitatori. Vizitatorii vor remarca curățenia exemplară, lumina electrică pretutindeni, distracțiile — serbări, baluri, concerte, teatru, cinema, muzică militară, jocuri de popice, tenis, croquet — și vor avea posibilitatea să facă excursiuni la Cetatea Neamțului, mânăstirile: Agapia, Văratec, Neamț, Secul, Muntele Petru Vodă, etc.

Prețul camerilor, la hoteluri și vile sunt convenabile; restaurantul a trecut sub o nouă conducere, vor funcționa la băi; cofetării, bodegi, băcănii, farmacii, piață, serviciul poștal, telegraf, telefon, etc. Sezonul a început la 1 Iunie și durează până la 25 Septembrie.

Cu un cuvânt toată lumea va putea fi mulțumită. Cereți prospectul la Direcțiunea băilor Oglinzi, jud. Neamț. (50 minute cu automobilul dela gara Pașcani).

Ostende

Hotelurile cele mai de seamă ale coastei belgiene, sunt:
Hotel Splendide
Hotel de la Plage
Hotel Majestic
Hotel Continental

Toate așezate la țărm și cu tot confortul și luxul modern. Apă caldă și rece în fiece odae. Rugăm a se opri odăile din vreme.

Proprietar: A. Declerch et Co. Ostende (Belgia).

ST. MORITZ centrul sportiv de vară în mijlocul munților înalți. Trei arene pentru golf, 28 pentru tennis. Toate drumurile libere pentru automobile.

Sport de înnotat, de călărit, de munte. Isvoare curative, cunoscute ca eficace de acid carbonic și fier.

Sezonul dela mijlocul lunei Iunie până la sfârșitul lui Septembrie.

Orchestră de primul rang. Prospecte la cerere din St. Moritz.

Cel mai... luminos hotel

La Londra a fost inaugurat nu demult un hotel, cu 777 camere, fiecare fiind închiriată cu acelaș preț: cinci silingi, cam vreo 250 lei, inclusiv baia și serviciul.

Camerele au și fost toate închiriate pentru mai multe săptămâni.

Hotelul poartă ciudatul nume de „Hotelul luminii", fiindcă deasupra sălii de mâncare și de-asupra grădinii de iarnă, se află un luminator uriaș, iar fațada sa numără nu mai puțin de 1500 ferestre!

O sută din ele sunt pictate cu insignele mai multor comune engleze. In sala de dans se află o fântână țâșnitoare în mijlocul unui havuz de marmoră albă.

Sala de mâncare poate să conțină 800 de oameni, iar când sunt scoase mesele cele lungi și puse altele mai mici, numărul celor cari își iau dejunul sau cina, poate să fie de trei ori pe atât.

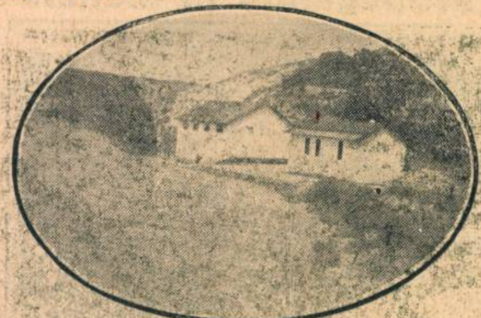
In privința distribuției luminei electrice, e ultima expresie a acestei ramuri a technicei moderne.

Inălțimea omului

Care este înălțimea medie a omului?

Asupra acestei chestiuni, antropologii nu s'au pus încă de acord. După statistici, rezultă că omul cel mai înalt care ar fi trăit vreodată, a fost un finlandez, care măsura 2.83 m., iar cel mai mic om a trăit în Ungaria, în secolul trecut și nu avea decât 43 c. m. Intre aceste două limite există variații, ce depind, în mare parte, de climat, nutriment, etc. Popoarele cu oamenii cei mai mari sunt patagonii, cu înălțimea mijlocie de 1.78. Boșimanii din Africa de Sud au, dimpotrivă, oamenii cei mai mici: mijlocia 1.35. Media între aceste două extremități ar fi deci 1.57, inferioară europeanului, pentru care antropologii au fixat o înălțime medie de 1.65.

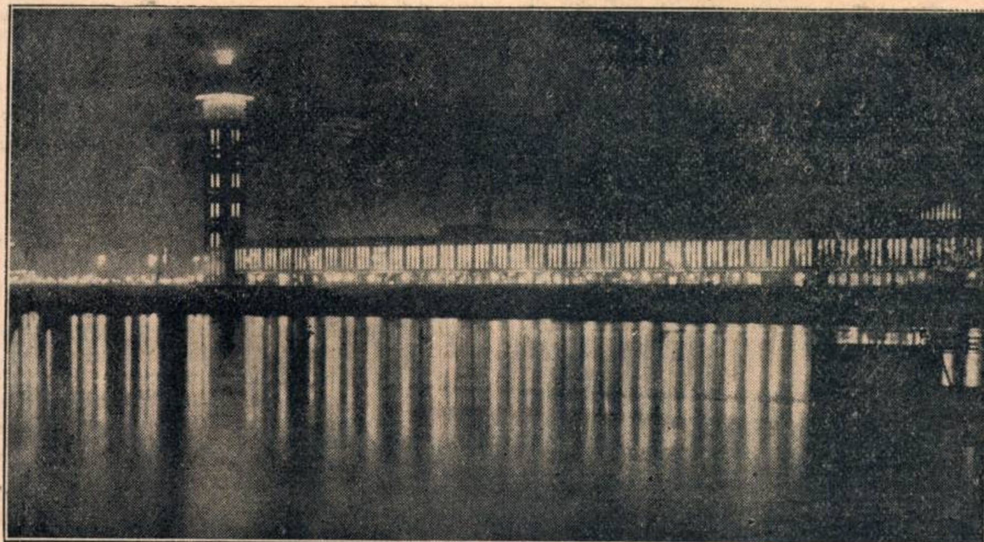
LACUL MANGALIA

Mangalia, vechiul Callatis, oraș numit de scriitorul Meletios și Pangalin, a fost întemeeat de către argonauți, prin secolul al VI, ca o colonie a cetății Megare.

Lângă Mangalia se găsește lacul cu acelaș nume, despărțit de mare printr'o fâșie îngustă de pânză — de 15—20 metri — și care se întinde pe o lungime de aproape 9 km. Dintr'o grotă a malului stâncos ce mărginește lacul, isvoresc mai multe isvoare de apă caldă sulfuroasă.

Expoziția de presă din Colonia

„Pressa", expoziția de presă din Colonia, e prima expoziție internațională a Germaniei, de după război. Participă la această expoziție 43 state și pavilioanele ocupă, pe malul drept al Rinului, o lungime de 3 km. Aceasta ne poate da o imagine a forței spirituale pe care o reprezintă astăzi gazeta, slova ieșită din mașinele uriașe de tipar.

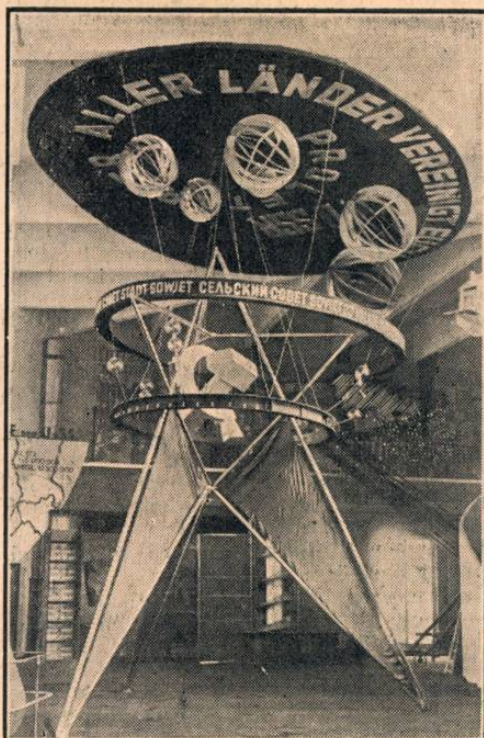
Clădirea expoziției „Pressei" luminată festiv, văzută de pe malul Rinului.

PRIMA TIPOGRAFIE

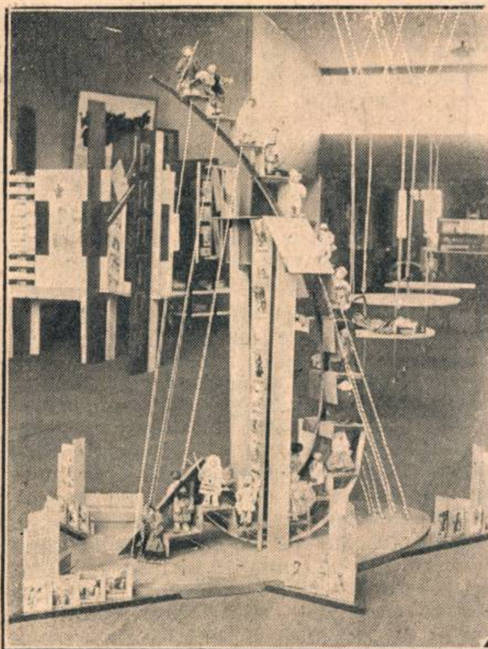

In „Pressa" din Colonia se găsește refăcută prima tipografie a lui Gutenberg.

Uniunea sovietică la „Pressa" din Colonia

Structura Uniunii sovietice în imagini

Imagine plastică spre a arăta popoarele care locuesc în Uniunea sovietică.

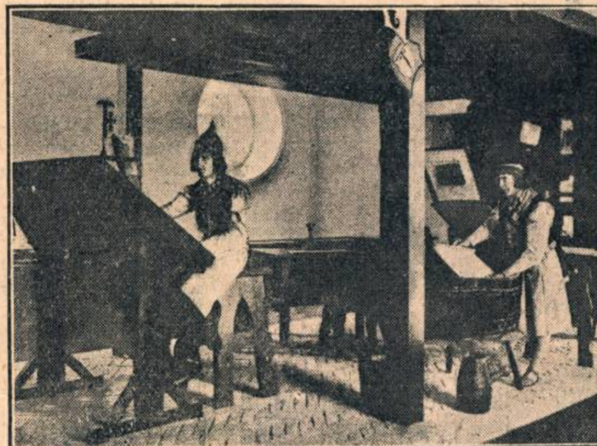
Cari sunt cele mai mari biserici din Europa

E interesant să se cunoască numărul credincioșilor cari încap în cele mai mari biserici din Europa. In fruntea tuturor, stă Sf. Petru din Roma, cu 56 de mii de locuri, apoi vine Domul din Milano cu 37 de mii, Sf. Paul din Roma cu 25.000, S-fta Sofia din Constantinopole cu 23.000, Notre-Dame din Paris cu 21.000, Catedrala din Pisa cu 13.000, Sf. Marc din Veneția cu 7.000.

IMAGINILE PENTRU INFORMAȚIUNE

O cutie de imagini din secolul al 17-lea, care poartă inscripția: „Ceeace învățații înțeleg prin scris, omul de rând pricepe din imagini".

Cum se înfățișa o tipografie în secolul al 17-lea.

(28) **J. H. Rosny**

Roman din timpurile preistorice tradus de N. C.

PARTEA III

CAPITOLUL X

Aghoo-cel-Păros

Acesta îl aştepta, groaznic. Svârli o suliţă. Rău cumpănit, nu-şi atinse ţinta şi Naoh se şi repezea la dânsul. Puterea şi îndemânarea Părosului erau de aşa fel, încât, cu tot piciorul înţepenit, ar fi sfărâmat pe Nam sau pe Gaw. Ca să lupte cu marele Naoh, luă un avânt prea mare: lovitura măciucei lui fu atât de cumplită că i-ar fi trebuit amândouă picioarele ca să îndure sguduitura, şi pe când se împletecea, arma duşmanului său îi cădea în ceafă şi-l dobora. A doua lovitură făcu să-i pârâe şira spinării.

Aghoo se găsea numai la o sută de paşi. Rukh, slăbit de sângele, care-i curgea din mână, şi mai puţin sprinten, era în întârziere cu o sută de paşi. Amândoi veneau spre ţintă ca nişte rinoceri, atraşi de un instinct de rasă atât de puternic, încât uitau de orice vicleşug.

Cu un picior pe cel învins, Fiul Leopardului aştepta, cu măciuca gata. Aghoo se găsea la trei paşi; făcu o săritură la atac... Naoh se feri în lături. Alerga acum în spre Rukh, cu iuţeala cerbului. Cu o mişcare puternică, a ghioacei trântită cu amândouă mâinile, dânsul dete în lături arma pe care Rukh, o ţinea, fără putere, în mâna stângă, şi cu o isbitură în ţeastă, culcă la pământ pe al doilea vrăjmaş...

Apoi, ferindu-se iară dinaintea lui Aghoo, dânsul strigă:

— Unde-ţi sunt fraţii, Fiu al Zimbrului? Nu i-am doborît după cum am doborît pe Ursul Cenuşiu, Tigroaica şi Mâncătorii de Oameni? Şi iată-mă liber ca vântul! Picioarele mele sunt mai uşoare decât ale tale, suflarea mea ţine tot atât cât a megacerului!

După ce îl întrecu iară, se opri şi privea cum vine Aghoo. El spuse:

— Naoh nu mai vrea să fugă. Chiar în noaptea asta îţi va răpi viaţa sau o va da pe a sa...

Ochia pe fiul Zimbrului. Dar celălalt îşi regăsise viclenia: îşi încetini goana, băgător de seamă. Suliţa sfredeli cuprinsul. Aghoo se plecă şi arma şueră deasupra capului său.

— Naoh va muri! zbieră dânsul.

Nu se mai grăbea; ştia că duşmanul era stăpân, să primească sau ba, lupta. Mersul lui era viclean şi groasnic. Fiece mişcare a sa, trăda fiara gata de luptă; în ţeapa sau în ghioaca lui, aducea moartea. Cu toată nimicirea alor săi, nu se temea de marele răsboinic, mlădios, cu braţele dibace, cu umerii de temut. Căci era mai puternic decât fraţii săi şi nu ştia ce-i înfrângerea. Niciun om, niciun animal nu putuseră înfrunta ghioaca lui.

Când fu în bătaie, îşi aţinti ţeapa. O făcu numai fiindcă trebuia s'o facă: dar nu se miră văzând că Naoh se abate din calea vârfului de corn. Şi el însuş se feri de ţeapa potrivnicului.

Nu mai erau decât ghioacele. Se ridicară amândouă odată; amândouă erau din lemn de stejar. A lui Aghoo avea trei noduri; cu vremea se lustruise şi lucea în lumina de lună. A lui Naoh era mai rotundă, nu atât de veche şi mai mată.

Aghoo dădu prima lovitură. N'o dădu cu toată puterea; nu se gândea să prindă astfel pe fiul Leopardului. Deaceia şi Naoh se feri, fără greutate, şi lovi pieziş. Măciuca celuilalt îi veni înainte; ghioacele se ciocniră pârâind. Atunci, Aghoo sări spre dreapta şi se întoarse în coasta răsboinicului: dădu lovitura năprasnică, lovitura care fărâmase ţeste de oameni şi de fiare. Lovi în gol, pe când ghioaca lui Naoh dobora pe a sa. Ciocnirea fu atât de puternică, încât până şi Fauhm s'ar fi sguduit; picioarele lui Aghoo erau înţepenite în pământ, ca rădăcinile stejarului. Putu să se dea îndărăt.

Astfel se găseau iară, faţă 'n faţă, nevătămaţi, ca şi când n'ar fi luptat. Dar într'înşii totul se răsboise! Fiecare pricepea mai bine fiinţa năprasnică pe care o întruchipa celălalt, fiecare ştia, că dacă slăbia numai atât cât să clipească din ochi, ar fi cuprins de moarte, de-o moarte mai ruşinoasă decât aceia dată de tigru, de urs sau de leu: căci dânşii luptau, fără să ştie, spre a face să triumfe, prin veacuri nenumărate, o rasă care se va naşte din Gammla.

Aghoo reîncepu lupta cu un sbierăt aspru; toată puterea lui trecu în braţ: trânti măciuca fără prefăcătorie, hotărît să zdrobească orce rezistenţă. Naoh, dându-se îndărăt, puse înainte arma lui. Dacă abătu lovitura, nu putu să împiedice un nod să nu-i facă o sgârietură largă pe umăr. Sângele ţâşni şi înroşi braţul răsboinicului; Aghoo, încredinţat acum că va mai nimici o viaţă, ridică ghioaca; ea căzu spăimântătoare...

Dar duşmanul nu stătu s'o aştepte şi avântul făcu să se plece Fiul Zimbrului. Dând un ţipăt aprig, Naoh răspunse: ţeasta lui Aghoo răsună ca o buturugă de stejar, trupul păros se cutremură; încă o lovitură îl dobori la pământ.

— Nu vei avea pe Gammla! sbiera învingătorul. Nu vei vedea nici oarda, nici mlaştina şi nici când nu-ţi vei mai încălzi trupul la Foc!

Aghoo se ridică. Capul său tare era roşu, braţul drept atârna ca o cracă ruptă, picioarele lui nu mai aveau putere. Dar instinctul încăpăţânat scânteia în ochii săi, şi-şi apucase ghioaca cu mâna stângă. O ridică pentru ultima dată: înainte de-a lovi, Naoh o făcu să cadă la zece paşi.

Şi Aghoo aştepta moartea. O simţea în el; nu pricepea altminteri înfrângerea; îşi aminti cu mândrie de tot ce omorîse printre fiinţe, mai înainte ca el însuşi să moară.

— Aghoo a sfărâmat capul şi inima duşmanilor săi! şopti dânsul. N'a lăsat niciodată în viaţă, pe cei cari au voit să-i ia prada. Toţi Ulhamrii tremurau în faţa lui.

Era strigătul conştiinţei sale adânci şi, dacă s'ar fi putut bucura în înfrângere, s'ar fi bucurat. Barim avea mulţumirea de-a nu fi ertat niciodată, de-a fi nimicit întotdeauna cursa care este ponosul învinsului. Astfel zilele îi păreau că şi le-a trăit cum se cuvine... Când prima lovitură de moarte răsună pe ţeasta lui, nu scoase nici un vaet; nu scoase nici unul decât atunci când cugetarea înceta, când numai rămase dintr'însul decât un morman de cărnuri calde în care măciuca lui Naoh stingea ultimele tresăltări.

Apoi, învingătorul merse să mântuie, şi pe ceilalţi doi fraţi.

Şi se părea că puterea fiilor Zimbrului pătrunsese într'însul. Se întoarse către râu, îşi ascultă inima gata să-i spargă pieptul; vremurile erau ale lui! Nu mai vedea sfârşitul.

CAPITOLUL ULTIM

. . . .

Toată hoarda se înghesuia în jurul lui Naoh, cu gesturi de umilire, de adorare şi de veselie convulsivă.

Naoh se adresă marelui Fauhm şi spuse:

— Fiul Leopardului şi-a împlinit făgăduinţa. Voevodul Ulhamrilor va ţinea cuvântul dat?

Şi arătă spre Gammla în picioare, în bătaia purpurie a focului.

— Gammla va fi femeia ta, după cum am făgăduit, răspunse, aproape cu umilinţă, Fauhm.

— Şi Naoh va comanda oarda, adăugă cu îndrăsneală bătrânul Gûn.

Spunea acestea, nu din dispreţ faţă de marele Fauhm, dar spre a nimici duşmănii pe care le socotea periculoase.

O aprobare însufleţită mişca mâinile şi chipurile oardei.

Fiul Leopardului însă răspunse:

— Naoh şi Fauhm vor conduce oarda!

Şi pe când Ulhamrii surprinşi tăceau, Fauhm, cel cu inima aprigă, pentru prima dată, se simţea cuprins de o dragoste confuză faţă de un om care nu era născut din surorile sale.

— SFARŞIT —

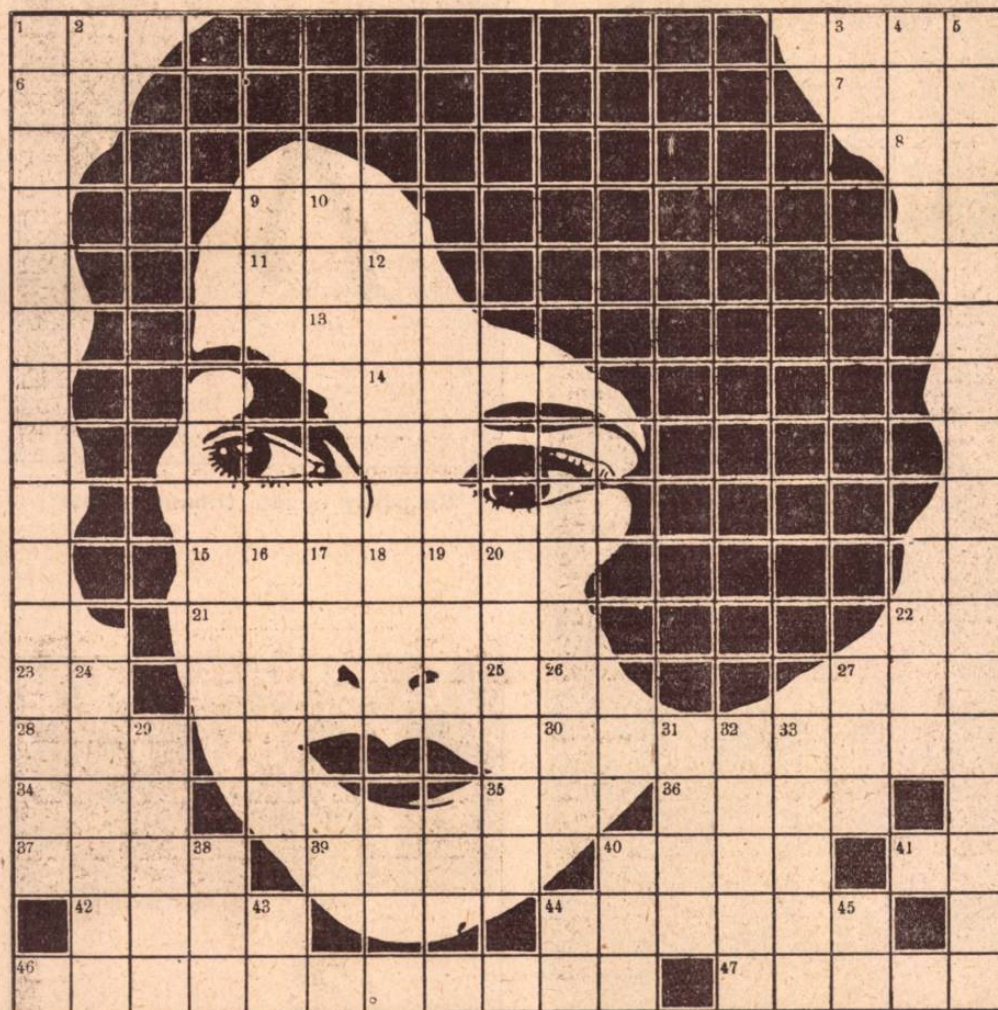

Sub conducerea d-lui CONSTANTIN MASSU

Joc No. 1 (Bebe Daniels)

de CONST. MASSU
(10 puncte)

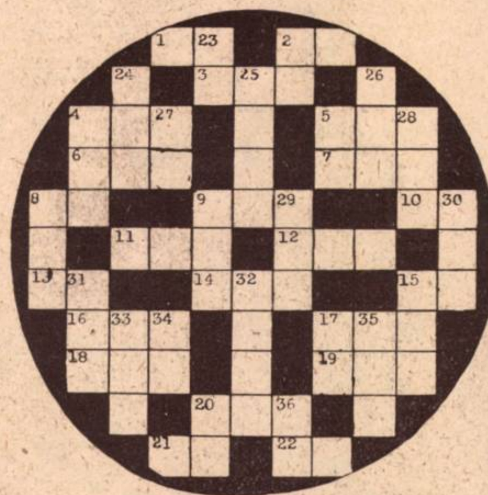

Orizontal: 1) Notă muzicală; 3) Fluviu în Asia; 6) Pronume; 7) Animal; 8) Pronume; 9) Ochiu de lanţ; 11) Personagiu mitologic; 13) Acoladă; 14) Râu în Europa; 15) Oropsi; 21 Ingrozit; 22) Articol; 23) Râu în Franţa; 25) Gust particular; 27) Măsură agrară; 28) Fluviu în America; 30) Cel ce ia toate de bune; 34) Urc (invers); 35) Oraş în Caldeia; 36) Sgârcit; 37) Vas; 39) Zeu al Fenicienilor; 40) Aţâţ; 41) Conjuncţie; 42) Personagiu biblic; 44) Cei care au aceeaş mamă; 46) Administraţia superioară a marinei; 47) Oraş în Albania.

Vertical: 1) Expropriat; 2) Vas; 3) Conjuncţie; 4) General polonez; 5) Starea celor care nu se admit; 9) Viaţa; 10) Regină a Angliei; 12) Div. de timp; 15) Fluviu în Europa; 16) Destin; 17) Zeu; 18 Lucrez pământul; 19) Notă muzicală; 20) Ivi; 22) Păcălit (fig.); 24) Rătăcim; 26) Grabă; 27) Localitate în Franţa; 29) Cu oase mari; 31) Puternic; 32) Apărură; 33) General francez; 35) Numeral; 38) Vehicul; 40) Plane; 43) Conjuncţie; 44) Notă muzicauă; 45) Interjecţie.

Joc No. 2

(Silabe încrucişate)
de CONST. MASSU
(10 puncte)

Orizontal: 1) Chirurg francez (1517—1590), 2) Poet italian (1507—1566), 2) Oraş în Italia, 4) Localitate în România, 5) Localitate în Franţa, 6) Munte în Asia, 7) Rege barbar, 8) Sat în Galileia, 9) Pisc al Carpaţilor, 10) Fluviu în Spania, 11) Localitate în Franţa, 12) Oraş în România, 13)Fondatorul protestantismului, 14) Locuitor dintr'un oraş din Fenicia, 15) Cortine, 16) Diadema regilor, Persiei, 17) Frunzişoarele caliciului, 18) Pers. mitologic, 19) A încuraja, 20) Localitate în Spania, 21) Familie engleză, 22) Oraş în Africa.

Vertical: 23) Arhiepiscop de Reims, 2) Navigator spaniol, 24) Localitate în România, 25) Ţară în Europa, 26) Arhipelag al Polimeziei, 4) Animal, 27) Paradis, 5) Râu în Franţa, 28) A povesti pe larg, 8) Oraş în România, 29) Impărat roman, 30) Familie ducală franceză, 31) Domn Muntean, 32) Coasta Liguriei, 15) Teolog musulman, 33) Fără ton, 34) Coastă, 17) Spinarea calului, 35) Spaimă neaşteptată, 20) Erou Român, 36) Profet evreu.

In urma cererei cititorilor am amânat pentru 1 Iulie data până la care se pot trimite soluţii la concursul din revista Realitatea Ilustrată No. 18: „Şi în cele din urmă ce s'a întâmplat."

„REALITATEA ILUSTRATĂ"
revistă săptămânală

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bucureşti, str. Sărindar 9
Telefon 7/69

PREŢUL ABONAMENTULUI

Pe un an întreg . . . . Lei 300
Pe o jumătate de an . . . . . . „ 170
Pe trei luni . . . . „ 90

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America 85
Jugoslavia şi Cehoslovacia . . . lei 500

Sub direcţiunea unui comitet
Secretar de redacţie N. Constantin

Deslegările jocurilor se primesc la redacţie până la 10 Iulie. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obţine numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri din numerile 20, 21, 22 şi 23, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii şapte deslegători, primesc câte un volum din operile autorilor renumiţi. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiiile se vor distribui la 20 Iulie 1928.

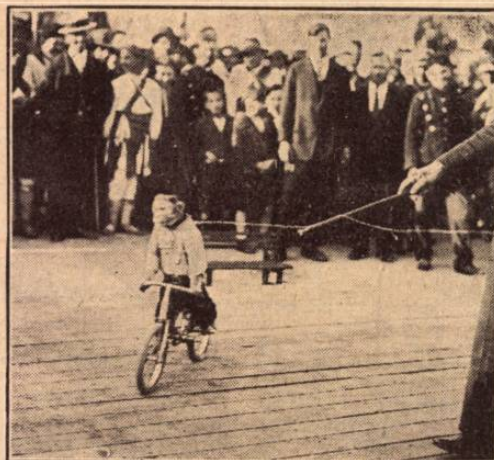

Joia Moşilor

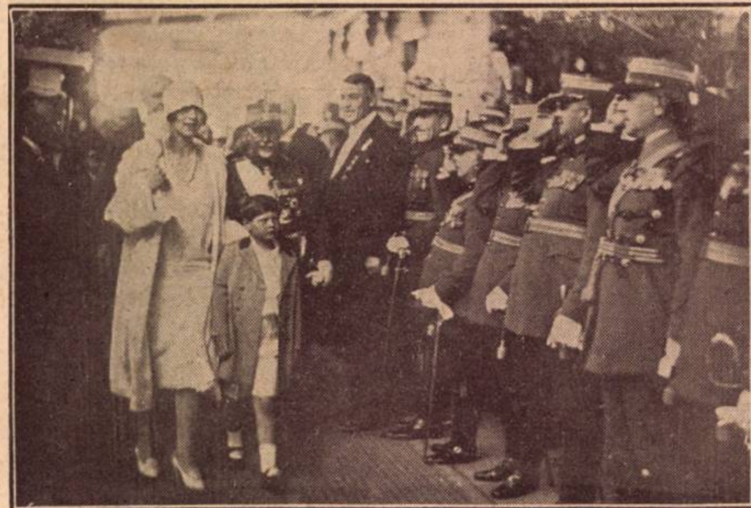
Un poney în fața tribunei regale

Maimuța înțeleaptă.

Ca şi în ceilalţi ani — cine poate spune de câţi?— cel mai mare târg din ţară, bâlciul de vară din Bucureşti, s'a inaugurat de Joia Moşilor, pentru prima dată, în prezenţa M. S. Regelui Mihai I. Desigur că această festivitate a fost cea mai plăcută dintre toate la câte e nevoit să asiste micuţul nostru Suveran. Prin faţa lui au defilat caii, urşii dresaţi, maimuţele savante şi s'au înfăţişat Căluşarii, cu dansul lor pitoresc.

Ilustraţia noastră reprezintă pe Suveran în tribună, împreună cu A. S. R. principesa Elena mamă.

Micul suveran prin Moşi.

Cioplitorii de piatră la Moşi.

Bucureşti. — Atelierele „ADEVĔRUL" S. A. — Sărindar, 7—9—11

REALITATEA ilustrată

ANUL II, No. 22
16 Iunie, 1928

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

REGELE IN PLIMBARE PE DUNĂRE.

Preţul 8 lei

E tot celibatar?

Am aflat cu emoție că d. de Rivera s'a logodit...

Pe noi, dictatorii de astăzi și de eri ne-au interesat și ne interesează, tocmai pentrucă nu suntem nici prieteni și nici admiratori ai lor.

Dictatorul e personajul care izbutește să facă omenirii cât mai mult rău din dorința de a-i face cât mai mult bine. Vorbim, bine înțeles de dictatorul dintr'o anume categorie, căci dictatorii se 'mpart în două: dictatori crunți și dictatori veseli.

D. Primo de Rivera, de pildă, e un dictator care, oricât s'ar încrunta, rămâne tot simpatic și tot inofensiv. Compatrioții nu-l dușmănesc. Un singur cetățean spaniol, o minte dealtfel echilibrată, un scriitor celebru, se speriase de generalul acesta bon enfant și l-a prezintat ca pe un erou fioros dintr'un roman cu multe aventuri.

Blasco Ibanez a fost singurul care nu l-a înțeles pe Primo de Rivera și care, vrând să facă sânge rău dictatorului, și-a atras dimpotrivă drepturi la eterna recunoștință a adversarului: l-a zugrăvit așa cum dictatorul nu e, dar cum ar vrea să fie.

In țara cu lupte sângeroase de tauri, dar și cu romanțe cântate din chitară, în țara cu peisagii decorative și cu oameni decorativi, d. Primo de Rivera e un decorativ. I-ați citit proclamațiile și l-ați văzut fotografiat la anume solemnități. Ei bine, din tot ce spune și din tot ce face dictatorul, se desprinde preocuparea unei atitudini, a realizării unui efect de teatru, — și într'o vreme, când oamenii se bat în lupta pentru viață, în atitudini grotești, omul care urmărește predarea unei lecții de bon ton, trebue prețuit.

Zilele trecute am aflat cu plăcere că d. de Rivera s'a logodit. In prealabil dictatorul pusese un impozit asupra celibatului, — și nu știm dacă, în momentul când luase hotărârea de-a spori tezaurul statului prin impunerea celor cari voiau să rămână burlaci, dictatorul avea în vedere fericitul eveniment.

E curios, dealtminteri, că, în țara cu femei frumoase și cu iubiri frumoase, bărbații rămân celibatari într'un număr așa de mare încât un dictator e nevoit să-i ducă la altar cu deasila.

Mai mult decât atât: d. de Rivera, celibatar tomnatec, a simțit nevoia de a da un exemplu, — și s'a logodit cel dintâi.

Agențiile telegrafice au relatat pe larg evenimentul, descriind calitățile excepționale ale fericitei logodnice și deasemeni calitățile bărbatului de stat. Ziarele au publicat apoi o serie de fotografii cari îl arătau pe d. de Rivera prezintând flori și bomboane logodnicei care, la rându-i, zâmbea, transportată, angelică, tiranului. A fost publicată și o declarație de dragoste a tiranului fericit.

Urmăream idila, cu plăcere. Era candidă și suavă ca'n „Paul și Virginia". Când, deodată, — emoție. S'a stricat târgul. D. de Rivera a rupt logodna. D. de Rivera nu se va însura. Lumea întreagă a trăit patruzeci și opt de ore de penibilă încordare. Nu se știa motivul. Dictatorul a fost dezamăgit. Aleasa inimei nu a corespuns așteptărilor. Poate că nu a corespuns așteptărilor, dictatorul. Poată că...

Agențiile telegrafice spaniole nu mai spuneau nimic. Limbute mai 'nainte, deveniseră acum de-o suspectă discreție.

In cele din urmă au înștiințat, lapidar, globul că vina sfâșierii unei inocente iubiri, a unei frumoase pagini de roman scris cu apă de trandafiri, n'o poartă dictatorul ci respectiva care, la rându-i, nu s'a făcut vinovată de altceva decât de faptul că, prevalându-se de calitatea de logodnică a tiranului, a speculat la bursă.

Cum vedeți, romanul d-lui de Rivera a început candid, romanțios, cu flori și cu bomboane, cu jurăminte, și s'a sfârșit prozaic.

Păcat.

In orice caz, d. de Rivera a rupt logodna, d. de Rivera — e tot celibatar. **I. PAS**

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

Ziarele au publicat la începutul săptămânei acțiunea de divorț intentată de principesa-mamă Elena soțului său Carol, ex-principe moștenitor al tronului. O formalitate penibilă și totuș necesară, — o formalitate care pune din nou în lumină tragedia unei soții și-a unei mame.

Durerile sunt aceleași și'n colibe și în palate.

* * *

Au început căldurile. Au fost zile când soarele s'a răzbunat parcă, împroșcând cu săgeți de foc locurile acestea în cari crivățul iernei și vântul rece al primăverii au suflat luni de zile.

Și, în timp ce noi ne ștergem, asudați, fruntea, și ne refugiem la umbră, telegramele anunță că în Letonia și în Germania a nins...

* * *

Evident, e plăcut să guști voluptatea vitezei în zilele acestea zăpușitoare. E plăcut să calci, cu automobilul, 60—70 chilometri pe oră, — dar excesul sportului e fatal.

Dovadă accidentele de automobil din ultimele zile: accident la Craiova, accident în Bucovina, accident la Căldărușani.

Morți, răniți, sânge, lacrimi...

D-lor, fiți prudenți!

* * *

Alte accidente, dar de **altă natură: s'au** prăbușit două avioane.

Au devenit frecvente și aceste nenorociri, iar gazetele s'au făcut ecoul îngrijorării obștești exclamând.

— Prea multe accidente!

* * *

O curioasă explozie s'a produs la Moreni. O aripă a clădirei societății „Astra Română" a fost zvârlită în aer în urma unei explozii de dinamită. Au fost trei grav răniți. Nu se știe încă dacă e vorba de-o mână criminală sau de-o nenorocire întâmplată fără ca cineva să fie responsabil.

Primarii din țară au fost convocați în București, la ministerul de interne, unde d. I. G. Duca le-a făcut un expozeu asupra situației interne și le-a dat câteva instrucțiuni de bună gospodărie.

* * *

A fost aniversată bătălia de la Mărăști cu fastul cuvenit.

Un gând pentru eroii cari au căzut pe front, — un gând pentru urmașii lor cari au nevoe de ajutoare...

* * *

A avut loc în Capitală, într'o atmosferă de perfectă cordialitate conferința presei polono-române.

Au fost examinate posibilitățile de strângere a relațiilor dintre ambele țări prietene.

* * *

România a obținut un succes categoric la Geneva unde consiliul Ligii Națiunilor a recunoscut însfârșit dreptatea punctului nostru de vedere, considerând tranșată chestiunea optanților.

* * *

O catastrofă de cale ferată în Germania: a deraiat un tren. Douăzeci și cinci morți, peste o sută răniți.

* * *

Scene furtunoase în parlamentul jugoslav. Deputații opoziționiști au fost scoși cu jandarmii din incintă în mijlocul unui vacarm indescriptibil.

* * *

Lupte politice, dar cu alte mijloace, se dau și în Statele-Unite pentru prezidenția Republicei. Coolidge refuză să mai candideze. Candidații noui: Hoover republican și Smith democrat.

* * *

E cunoscută însfârșit soarta dirijabilului „Italia": balonul s'a lovit de un munte din cauza ceței, și a fost rupt în două. Pasagerii se află izolați pe doui ghețari, — și sunt speranțe că vor putea să fie salvați cu ajutorul avioanelor.

La Târgoviște a avut loc, săptămâna trecută, o adunare cooperatistă pentru inaugurarea federalei județene. Au participat mai bine de 500 reprezentanți ai cooperativelor din jud. Dâmbovița.

Fotografia noastră înfățișează pe d-nii miniștrii C. Dimitriu (1), Inculeț (2), dr. Lupu (3), pe preotul Aramă, președintele Federalei (4), pe d. I. Dumitriu, prefectul județului (5), pe d. Irimescu-Cândești, deputat de Dâmbovița (6) precum și pe d-nii: Gr. Tolea și Dănescu, deputați; avocat Grideanu, ajutor de primar în Târgoviște, etc.

(Foto-Zissu)

Harold Lloyd despre sine

OCHELARII

Când am început să joc în film, nu mă produceam decât într'un singur rol: „singuraticul Luca". Ca și azi, era un mar avantagiu pentru un actor dacă isbutea, în mai multe filme, să întrupeze un anumit tip, în loc de-a încerca în fiece film să fie un tip nou.

In acest fel, imediat ce apari pe pânză, poți fi recunoscut ușor de public. Chaplin, Keaton și eu, bunăoară, avem norocul că suntem imediat recunoscuți.

Cu toate că acest rol caracteristic a avut mult răsunet, aveam o adâncă aversiune, împotriva acestui „singuratic Luca". Era uscat și ursuz, și oamenii uscați și ursuzi nu prea au posibilitatea de-a se desvolta. Purta o mustață mică; dealtfel nu din alt motiv decât acela că Charlie Chaplin, care pe atunci era un număr important în film, avea și el una la fel. Al doilea, o pereche de pantaloni foarte strimți. După ce am jucat de vre-o șasezeci de ori pe „singuraticul Luca", m'am săturat.

Fără ezitare am copiat apoi, pe alți artiști. Mai toți au făcut astfel. Am văzut repede însă, că nu iese nimic dintr'asta, chiar când ești un copist bun, ceiace eu nu eram. Reclama se face numai pentru original. Ce-aș fi voit să creez atunci, era un tip, care să fie luat în serios și care să nu devină caraghios, de îndată ce turnează într'o aventură sălbatică sau într'o povestire de dragoste. Voiam deasemenea să port haine care să nu bată la ochi. Când am expus ideile mele, societății de filme, la care lucram pe atunci, n'a prea fost nimeni încântat de ele. S'a spus: „Am băgat foarte mulți bani în crearea „singuraticului Luca" și dealtminteri *cine e Harold Lloyd?*

Intr'una din serile următoare am văzut într'un cinematograf o dramă, în care juca un preot — un preot dintr'aceia de țară, cu fața largă, surâzătoare, cari stau cu amândouă picioarele, nu numai în comuna lor, dar și în lume. Intr'o scenă el sări pe cal, alergă după un scelerat, dădu o luptă în toată regula cu dânsul, și-l lăsă apoi fără puteri la pământ. Apoi își șterse domol haina de praf, și veni călare îndărăt în satul său. In toate acestea dânsul apărea demn și înțelept. *Acest om purta ochelari.* Acești ochelari — asta am văzut-o îndată — nu-i strica niciodată înfățișarea. Am sâcâit atâta societatea, până mi s'a îngăduit să încerc tipul pe care voiam să-l joc. Mi se lăsă toată răspunderea. Pe atunci se turnau atâtea filme și se produceau atât de repede, că nimeni nu avea vreme să se ocupe de mine. Puteam să încerc fără stingherire.

La început a fost greu să găsesc felul potrivit de ochelari; erau totdeauna prea mari. Deabia în al treilea film — eram pe atunci autor, regisor și actor totodată — i-am găsit așa, încât să-mi fie pe plac. De atunci îi port în orce film, chiar atunci când, cum se întâmplă în „Freshmann" joc football. Acum, publicului îi trebuiesc ochelarii, el vrea să-mi vadă ochii prin ochelari. Nu i-am întrebuințat niciodată la vre-un truc.

DIN TOTDEAUNA VOIAM SĂ JOC

Chiar ca băiat mic eram îndrăgostit de jocul de teatru. Noi nu eram o așa zisă „familie de teatru", după câte știu eu, nici unul dintre noi n'a avut de-aface cu teatrul și micul orășel Burchardt, în Nebraska, unde m'am născut, este foarte, foarte depărtat de Broodway. Când familia mea s'a mutat la Denver (Colorado), am văzut pentru prima dată o reprezentație de teatru.

Eram un piciu de nouă ani, m'am vârît într'o trupă de actori și trebuia să joc în „Macbeth". Eram fiul lui Banquo. Intre acestea nu voiam să mai merg la școală, ci țineam morțiș să rămân actor.

Când eram în vârstă de 11 ani, trăiam în Omaha. Hoinărind într'o seară prin stradele orașului încă străin, pentru mine, am descoperit un om cu un telescop. Deatunci veneam în fiece seară să aud conferința pe care o ținea. Pentru zece cenți puteai privi la cer, prin telescopul lui.

Odată trecu în goană o pompă de foc pe stradă și toată lumea, curioasă, se luă după ea. La început voii să alerg și eu cu ei, pe urmă am rămas. Spre marea mea desamăgire, omul își suspendă, pe ziua aceia conferința, căci nu era rentabil să vorbească unui auditoriu, alcătuit numai dintr'un băiat mic și care nici zece cenți nu avea. Atunci veni un alt bărbat și mă întrebă dacă într'adevăr astronomia îmi face atâta plăcere. Mă văzuse aci, în fiece seară, în drumul său spre teatru.

Aceasta făcu asupră-mi mare impresie. Acest bărbat era John Lane O'Connor, un actor rutinat și destul de popular. L-am întovărășit la teatru. Mi-a povestit că lui îi place trupa și Omaha, dar că nu poate să-și găsească o locuință potrivită. O idee strălucită îmi trăsni prin cap. Noi tocmai ne mutaserăm în oraș și am fost nevoiți să luăm o casă prea mare. Pe baza bucătăriei bune a mamei mele, i-am închiriat o odaie lui O'Connor. A doua zi el a venit și s'a mutat în ea.

Astfel s'a format o legătură, care a fost de cea mai mare importanță pentru mine. O'Connor mi-a folosit foarte mult și, ceiace a fost poate mai important, — cu limba lui ascuțită — m'a ținut în șah, m'a ferit să devin un închipuit, în momentele când — după părerea mea — am avut unele succese importante. Cu adevărată venerație împliniam toate dorințele lui O'Connor și-i curățam hainele

Mai apoi, trupa a părăsit Omaha, și eu voiam să plec cu dânsa. Dar mama hotărî să urmez școala mai departe. Au venit alte trupe. Când am ajuns la vârsta că nu mai puteam juca roluri de copil, am fost ușier și împărțitor de programe. Am vândut bomboane și am ajutat electricianului, deși habar n'aveam de electricitate. Mai târziu, în San Diego, am ajutat și regisorului. Mi-era tot una ce făceam, numai să pot fi în teatru.

(Urmarea în numărul viitor).

Ce interesează pe mondenă

TWIST

e numele noului dans en vogue. A fost inventat în Franța încă în 1922, trimes în America și reimportat acum în Europa. Twist înseamnă „învârtire, înlănțuire". Se aseamănă cu fox trottul, dar e în acelaș timp și o sinteză de Tango și Blues. Are un caracter liniștit, visător și contrastează cu Charleston-ul, care nu mai e la modă. Twist e dansul sezonului. Redăm aci câteva figuri ale noului dans.

Fig. 1.

Fig. 2.

Rubrica Cinematografică

SUB CONDUCEREA D-LUI VALENTIN PODEANU

Cinematograful în Rusia Sovietică

Cinematograful, e din toate artele, cea mai importantă pentru Rusia", a zis Lenin. In conformitate cu acest principiu s'a început o intensă propagandă, iar azi, mulțumită acestei munci neîncetate, filmul a ajuns, în Rusia, mai răspândit ca nici în altă țară, făcându-se din el un factor educativ și distractiv de primul ordin.

Cinematograful sovietic a luat ființă în 1918, când se înglobează sub denumirea de Goskino, sau cinematograful de stat, cele două comitete cinematografice din Moscova și Leningrad, formată cu un an mai înainte. Activitatea deabia începută e întreruptă în 1919, când isbucnește războiul civil. Producția se restrânge la scurte cronici filmate, pentru a susține moralul trupelor. Iar automobilele-cinema, atunci înființate, țineau populația în curent cu evenimentele de pe front. După sfârșitul revoluției se începe adevărata activitate cinematografică. Dar pentru început, toată activitatea se concentră în cumpărarea de filme proaste, din străinătate spre a fi exploatate, după ce erau complect modificate, pentru a corespunde mentalității sovietice. Deabia în 1923 se începe producerea de filme naționale. La baza acestei producții erau principiile esențiale ce trebuia să le îndeplinească un film sovietic pentru a fi bun. Redăm în rezumat, din cartea atât de interesantă și documentată a d-lor Marchand și Wenstein: *„Cinematograful în Rusia"*, aceste principii.

„Cinematograful, în domeniul producțiunii cât și în cel al exploatării, trebuie să răspundă la cerințele ce decurg din raporturile sociale, ale timpului de față. Acesta e un scop, ce nu poate fi realizat decât încet și progresiv. Trebuie să se creeze scenarii, cu un conținut cu totul original, să se propare cadre noi de regisori, operatori, actori. Eforturile noastre nu trebuiesc să tindă a realiza câte un film senzațional, susceptibil de a rivaliza cu tehnica perfecționată a Americei și Europei, mai bine zis cu producția cinematografică capitalistă; noi avem datoria de a interpreta pe ecran, propria noastră viață, potrivit propiilor noastre aspirații, bineînțeles în măsura îngăduită de mijloacele noastre materiale și technice, actuale".

Relativ la subiectele filmelor, redactorul acestor principii, recomandă ca ele să fie luate din literatura post-revoluționară, care descrie diverse episoade din această revoluție, iar pentru a evidenția cât mai mult moravurile actuale, se vor scoate cât mai mult în evidență trecutul odios.

„Toată realizarea va putea fi dela început satisfăcătoare, dacă ea nu cere un lux exagerat, de resurse materiale, dacă ea lasă spectatorilor o idee clară, sănătoasă, utilă, susceptibilă de a stimula gândirea sa, energia sa, activitatea sa și dacă interpreții formează într'adevăr un ansamblu armonios, cu cadrul, în mijlocul căruia sunt chemați să evolueze, — în scurt, dacă filmul a reușit a da o puternică impresie a unui tot robust, liberând sentimentul pozitiv al utilității vieții umane și efectului său. Realizările de filme științifice și de educație, trebuie să se bazeze pe metode riguros științifice. Filmele de vulgarizare industrială și agricolă să fie concepute spre a putea fi accesibile și inculților. E necesar a se fixa în drame istorice, cu grijă și rațional documentate, episoadele esențiale și cele mai caracteristice ale revoluției proletariene. O atenție specială trebuie să se acorde cronicii, care trebuie să constituie un veritabil journal al activității actuale".

Sub influența puternică a acestor principii, se născu ceeace d-l Jean Tedesco, cu drept cuvânt numește, „tânăra școală rusă". Un membru al acestei școli, Koulechof, fost un însemnat om de teatru, prezentă primul film: *„Aventurile extraordinare ale lui Mister West, la bolșevici"*, care nu era decât o usturătoare satiră la adresa „burghezilor".

Imediat după Koulechof, apar Poudowkine cu puternicul film *„Mama"*, Simi Eisenstein cu *„Cuirasatul Potemkine"*, Vertoff, Protozanoff, Gardine, etc.

Scene din filmul „Cele zece zile care au sguduit lumea".

Filmul de centenar al revoluției rusești din Noembrie (a fost reprezentat la opera din Moscova).

Rita Roberts, o nouă stea a ecranului, în vârstă numai de 17 ani, joacă rolurile principale de comedie.

Lucrul mergea foarte greu la început, din cauza lipsei financiare. Dar cu toată această lipsă se făcură filme de toată frumuseţea, cum a fost de pildă *„Cuirasatul Potemkine"*, care a fost realizat sub cerul liber, având însă ca operator pe un cunoscut tehnician german, Eduard Tissé.

După scurt timp, se înfiinţă o societate, *Merabpom*, ce deveni cunoscută în scurt timp. Unul din cele mai bune filme ale ei e *„Sfârşitul Sfântului Petersburg"*, ce se reprezintă cu mare fast, la opera din Moscova. Capitalul învestit de această societate, pe 1927, se cifrează la 1.500.000 ruble aur. La acest capital societatea a dat un beneficiu de 35%. Produce anual 18 filme artistice sau sociale, având un metraj de 1800—2000 m., 5—6 filme cu un acelaş metraj, pentru ţărani, 4 filme de 1600 m., iar 5 filme de 300—400 m., vulgarizări ştiinţifice sau documentare. Numărul regisorilor e de 12.

O altă societate, tot atât de însemnată, e Wufku din Ukraina. In 1928 a produs 34 filme artistice, sau sociale, cu metraj de 1800—2000 m. Din acestea 20 au subiecte din viaţa Ukrainei, urmează 6 filme ştiinţifice cu un metraj de 1000 m., 3 documentare, de 2000 m. şi 5 filme pentru copii, cu un metraj de 600—700 m. Numărul regisorilor variază între 14 şi 24.

In 1928, Wufku şi-a construit un studio, dintre cele mai moderne şi care ocupă un spaţiu de 3.700 m. p. Pentru luminat are 13.000 amperi continuu şi 6000 amperi alternativ. Poate să lucreze în acelaş timp 12 regisori şi să producă 90 filme pe an. In afară de Ukraina, unde exploatarea filmelor se face chiar de Wufku, în restul republicii sovietice filmele sunt exploatate de o altă societate, Lovkino, care îşi are sălile ei. Mai au deasemenea săli cea mai mare parte din corporaţii şi aşa zisele „Cluburi". Totalul cinematografelor trece de 8000, plus automobilele-cinema, cari cutreeră incontinu satele, projectând filme de vulgarizare şi propagandă sovietică. Sălile de proiecţii sunt mici, dar două-trei au peste 1400 locuri.

Proiecţia e continuă şi un spectacol are rar 2500 de m. Obişnuit el e compus de 2400 m. Filmele străine au un procent de 50%, faţă de cele indigene. Ele sunt însă foarte mult modificate de cenzură, care caută să se facă corespunzătoare principiilor de mai sus. De câţiva ani au început şi filmele ruseşti să treacă graniţa.

In Franţa s'au reprezentat, în 1928, 6 filme, iar în Germania 12. La noi numai două, între care a fost şi frumoasa realizare „Viaţa lui Puşkin", care poate să ne dea o oarecare idee de gradul, la care a ajuns filmul rusesc. Pe anul în curs, se tinde a se da o mai mare extensiune producerii, tinzându-se a se forma un procent de 70% filme indigene, iar 30% străine şi se va căuta a se fabrica cât mai multe filme, cari să poată fi proiectate şi în celelalte ţări.

V. P.

Filmele săptămânii

EXCENTRICA CHARLOTTE *(Gaumont)*. E un film interpretat de Lya de Putti, într'o vacanţă, la Berlin. Deaceea e atât de sărac ca valoare artistică, având şi un subiect fără nici o pretenţie. In afară de Alfons Fryland, umoristic din cauza prostiei ce o exaltă, interpretarea e în nota subiectului şi realizării.

* * *

UN BARBAT INCANTATOR *(Universal)*.— Comedie americană, cu o serie de situaţii, ce îţi provoacă un râs liber bun pentru te distra. Eroii, Reginald Denny şi Marion Nisoon au ştiut să asculte de un regisor, ce a realizat cu îngrijire acest film amuzant.

* * *

PANAMÉ... PARIS *(Oer)*. — Romanul lui Francisc Carco, de usturătoare caricaturizare a americanilor, a găsit în N. Malikoff un prieten înţelegător, pentru a fi transpus pe ecran. Grija de amănunt, dozazarea şi efectele de lumină au produs scene de toată frumuseţea. Charles Vanel, Jaques Catelain, Ruth Weyner, Lia Eibenschutz, Olga Limberg şi ceilalţi au contribuit cu o interpretare inteligentă. Iată de ce Paname... Paris a fost singurul film bun din săptămâna trecută.

Ecouri cinematografice

Douglas Fairbanks *a fost reales preşident al Academiei de „Artă şi Ştiinţă Cinematografică", fiindcă a condus cu dragoste această instituţie care are ca principal program, regularea contractelor dintre actori şi impresari.*

Au mai fost aleşi: Fred Niblo, vice-preşedinte; Frank Woods, secretar; M. C. Lewée, casier. In comitet mai fac parte; Conrad Nagel din partea actorilor; J. Stuart Blacktom din a regisorilor; Louis B. Mayer din a producătorilor; Wilfred Brukland, din a technicianilor şi Waldemar Young din a scriitorilor.

* * *

Mare mişcare *printre casele de producţie din America. Jisse Lasky se va separa de Paramount, pentru a se uni cu Pathé-De Mille, din care fac parte cei mai mari magnaţi ai filmului american, Cecil B. de Wille, James Cruze şi Hector Hurnbul. First National se va uni cu F. B. O. pentru a forma o firmă puternică, iar ca urmare la toate acestea Metro se va uni cu United Artists, la care a şi trecut Samuel Golodwin şi se va alipi şi restul din Paramount. Numai Universal va rămâne singur.*

O PERECHE MODERNĂ

Femina

Moaşele criminale

Din când în când citim la rubrica „Palatul Justiţiei" condamnarea unei moaşe care a provocat, femeilor gravide, avorturi, oprite de lege, urmate de cele mai multe ori de decesul bietelor victime. Iar când moaşa „criminală" îşi capătă pedeapsa, simţul moral al societăţii ipocrite, în mijlocul căreia trăim, e pe deplin satisfăcut. Cauzele adevărate ale răului nu se cercetează, ba uneori dacă scapă cu viaţă nefericita femee, care a vrut să scape de o sarcină — în toată puterea cuvântului — e şi ea condamnată, pe lângă chinurile fizice şi psihice la care a osândit-o natura, în aceste cazuri — la tortura arestului.

Un caz recent foarte drastic, ar trebui să pună pe gânduri pe legislatorii noştri.

Nu poţi pretinde unei femei, cu o spuză de copii, şi cu un bărbat beţiv, pe deasupra, să aducă pe lume încă o biată fiinţă nevinovată, poate chiar cu stigmatul alcoolismului, şi atunci când această femee oropsită se duce la o moaşă, pentru a-şi provoca avortul te întrebi: care e „criminalul" — mama, moaşa ori societatea, cu legile ei stupide?

Moaşa are desigur o vină mare — aceea de a nu poseda cunoştinţele medicale necesare şi în special aceea, de a nu ţinea socoteală de cele mai elementare regule de igienă, periclitând prin aceasta sănătatea şi chiar viaţa clientelor. Dacă însă legile ar permite avortul, în anumite condiţiuni: imposibilitatea materială a femeii de a creşte copilul, depresiune psihică în timpul sarcinei, ereditate nenorocită — atunci concurenţa ar sili pe moaşele, ignorante şi tembele, să se conformeze preceptelor medicale, sau să se lase de meserie.

Ar însemna să ducem politica struţului, dacă am închide ochii asupra faptului, că avortul ilegal se practică pe o scară intinsă. Insă cucoanele din lumea mare, îngrijate de silueta lor, cari preferă să crească un căţeluş decât un copil, domnişoarele de familie bună, pentru care fructul „păcatului" (căci acesta e termenul consacrat) ar însemna o piedică la măritiş şi cărora s'ar creia o situaţie imposibilă în această lume bună, din care fac parte — dispun de bani şi în consecinţă nu se duc la moaşe ignorante, din periferie, ci la medici iscusiţi şi în sanatorii luxoase. Iar banul are puteri miraculoase şi bancnotele formează un paravan opac, la umbra căruia se lucrează repede, igenic şi secret.

Dacă sărmana femee, spălătoreasa dela mahala, ar fi dispus de mijloace, desigur că s'ar fi dus şi ea la un specialist rutinat şi atunci n'ar fi fost acuzată de crima de avort şi moaşa ar fi scăpat şi dânsa de sub ghiarele justiţiei. Dar e mai probabil, că dacă acea femee ar fi dispus de mijloace, ea nu s'ar fi gândit să lepede rodul pântecului şi nici bărbatul nu s'ar fi dat la beţie.

Dar paragrafele legii sunt de cauciuc şi se întind sau se restrâng după cazurile individuale.

E. MARGHITA

COSTUME DE PLAJE

Numai câteva zile ne despart de sezonul băilor întârziat întrucâtva anul acesta de vremea mereu umedă şi iriguroasă.

Dar cum timpul pare a se stabiliza, exodul celor cari pornesc spre munte şi mare începe.

In deosebi marea, cu diferitele ei plăji ca Tichirghiol, Constanţa, Budachi, Balcic şi Sulina, exercită dubla atracţie de băi răcoroase şi băi de soare. Pentru a părea cât mai seducătoare, pe malurile Amfitritei, elegantele noastre îşi confecţionează din vreme, un număr de costume originale.

Moda plimbărei pe plaje, în costumul de baie, s'a intronat atât de mult, încât rochiile de stradă sânt uitate, în cufere şi plastica frumoasă a femei se rumeneşte, ceasuri întregi, la soare, foarte sumar acoperită.

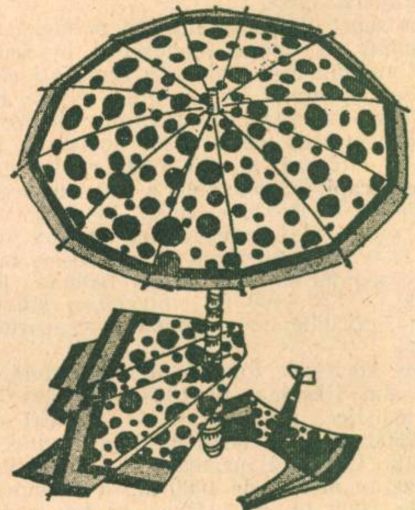
Pentru cochetele, care înţeleg să fie tot aşa de frumoase în costumul de baie, ca şi la dancing, sau ceai, dăm aceste trei modele.

Primul e intitulat „Arlequin". El se poate face din poplină de mătase negru şi alb, galben şi negru, sau bleu-marine şi negru. Pălăria sau batista de cap la fel şi o centură lată, neagră, complectează armonia.

Costumul al doilea e din tricot de mătase, negru, cu guleraş şi bentiţa culoţilor în mici carouri albe şi negre.

Cât despre al treilea costum el e din jersey, cu culoţii separaţi, tot din Jersey alb. Centură de lac negru. Pantofi de cauciuc.

MARI SAU MICI PICĂŢELE IMPODOBESC UMBRELELE, ROCHIILE ŞI FIŞIURILE

Umbrelă şi batistă din shantung beige sau maron cu picăţele mari portocalii. In timpul verei e frumos ca în pantofi să se reediteze un detaliu al umbrelei sau al batistei.

Femeile şi copiii bărbaţilor celebri

D-na Nobile şi fiica ei, soţia şi copila renumitului aviator naufragiat la Polul Nord citesc ultima scrisoare primită dela soţul ei.

Humor

Telegrama imorală

Un director de teatru din provincie roagă în scris pe un cunoscut actor, parizian să-şi dea concursul la o reprezentaţie de binefacere şi relevă că publicul ar dori să-l vază de preferinţă în „Nunta lui Figaro" sau în „Sărutul" de Banville.

Actorul nu vrea să se obosească prea mult în provincie şi preferă deci piesa lui Banville într'un act şi telegrafiază: Nunta imposibil, rămân la sărut.

Oficiul telegrafic se împotrivi să transmită telegrama imorală.

Zahărul şi reaua dispoziţie...

Doamnă, soţul dv. e din când în când prost dispus? Şi aveţi din când în când de suferit de pe urma acestei rele dispoziţii? Situaţia, adevărat, că nu e deloc plăcută? Pacea casnică nu poate câştiga în felul acesta. Evident, că doriţi să schimbaţi această stare, numai că nu ştiţi în ce fel şi cum.

Prof. P. Cathcard, de la universitatea din Glasgow, vă dă, în această privinţă, un foarte bun sfat. El a descoperit, că nimic nu e mai folositor, pentru înlăturarea relei dispoziţii, decât câteva bucăţele de zahăr. De aceia, dă femeilor măritate, următoarele sfaturi:

„Cu cât enervarea e mai mare, cu atât veţi da soţului dv. mai multe bucăţele de zahăr. De aceia îngrijiţi ca la fiecare masă, să aveţi la îndemână câteva bucăţele de zahăr. De asemeni puneţi pe masă dulceaţă, miere. La fiecare masă serviţi compot dulce. Dacă reaua dispoziţie e atât de intensă încât vă temeţi de o explozie, deschideţi imediat borcanul cu dulceaţă şi serviţi copios, bărbatul... cu lingura cea mare.

Fără ca soţul dv. să observe, amestecaţi dulceaţa în fiecare mâncare, dar nu prea mult, pentru a nu da un gust rău mâncării, fapt ce ar avea de urmare, ca enervarea soţului să crească, etc. etc.

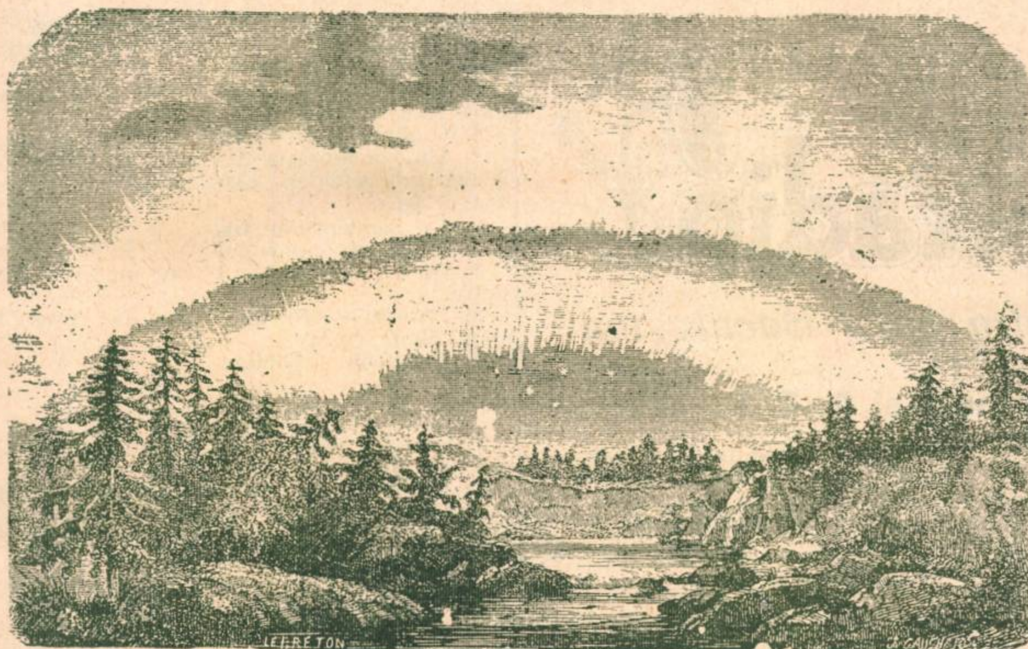
Trăiască deci zahărul!

Soluţia

Domnişoara Siutescu, doctor în drept s'a căsătorit cu colegul ei, doctorul Urechescu.

Dar acum titlul ei de doctor n'o să-i mai facă nici o bucurie, căci dispare din pricina celui al soţului. Spre a evita aceasta, îşi tipăreşte cărţi de vizită astfel:

Doamna dr. Urechescu
născ. dr. Siutescu

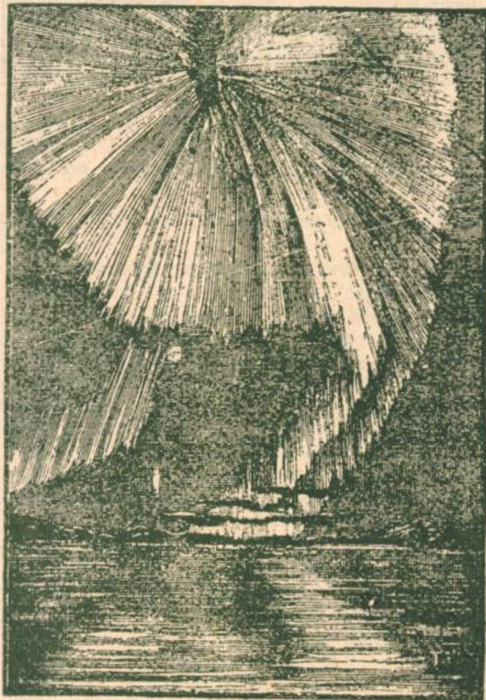
Minunile Naturii

Feerice iluminaţii ale cerului

— Lumina zodiacală. — Aurorele polare. —

Priveliştea cea mai măreaţă o are omul, uimit, în faţa minunilor Naturii, când priveşte cerul noaptea, cu miliardele de stele, în diferite culori, cu trena uriaşă a nebuloaselor, cu eşarfele de purpură, ale aurorelor polare, cu misterioasa lumină zodiacală, cu săbiile de foc ale cometelor, iluminaţii divine, feerice, ca din ţara tuturor viselor.

De bună seamă, cea mai misterioasă din

Grandioasă auroră polară în formă de evantaliu

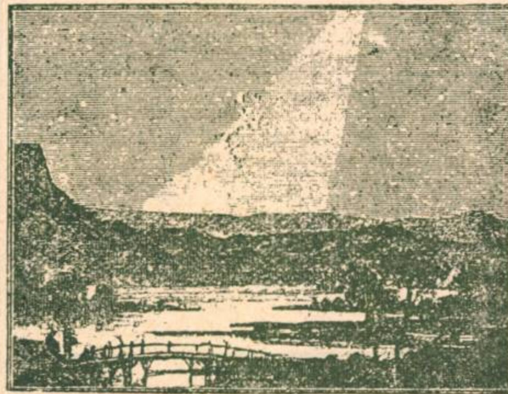
luminile cerului, este *Lumina zodiacală*, ce apare în nopţile de vară, la orizont, sub forma unui con de aur şi purpură înălţat pe cer. Ştiinţa încă nu şi-a spus cu-

Auroră polară în arc dublu, observată în Laponia

vântul precis, cu privire la cauza şi natura acestui fenomen misterios.

Un spectacol grandios îl prezintă *aurorele polare*, ce se văd în regiunile din apropierea polilor. Ele apar ca un arc luminos, deasupra orizontului, uneori două arcuri suprapuse, cu forme şi străluciri feerice. Lumina este egală şi liniştită, uneori tivită cu aur pe margini, alte ori stân-

Lumină zodiacală. Con luminos şi transparent, de aur şi purpură, ce se vede în nopţile de vară

gându-se încet şi armonic. De cele mai multe ori arcul luminos pare sgâriat, tăiat de raze vii, ca săgeţi de foc, asvârlite, împotriva cerului. Când fenomenul atinge maximul de splendoare, razele ce ţâsnesc din toate punctele orizontului, se înalţă până în 'naltul cerului, unde se întâlnesc şi formează un fel de cupolă, catapeteazmă

Curioasă formă de auroră polară observată în Laponia; a durat toată noaptea

uriaşă de foc, aprinsă în cinstea şi spre gloria divinului organizator al acestor iluminaţii, cereşti.

Cele mai puternice aurore nu luminează numai cerul, ci aruncă o lumină bolnavă, misterioasă şi asupra pământului, acoperind zăpada şi gheţarii, cu o lumină fantastică. Această minunată privelişte poate să dureze câteva clipe numai, sau câteva ore, une ori ţine noaptea întreagă, până la sosirea adevăratei aurore a dimineţei, care goneşte şi topeşte fantastica lumină.

Aurorele polare sunt fenomene electrice, având cauze încă nu pe deplin desluşite.

Auroră polară cu suliţi de foc

Sunt nişte vijelii magnetice, care iau foc, un fel de fulger continuu şi calm, o descărcătură electrică, ce se topeşte încet şi continuu..

Ele se produc la mari înălţimi, variând între 200 şi 500 de kilometri, în regiunile de eter, unde domneşte aproape vidul.

A. A. L.

Ciceronele automat

Gara centrală din Stockholm şi-a mărit colecţia de curiozităţi.

Au fost instalate două aşa numite indicatoare electrice, unul pentru orientarea streinilor în capitala scandinavă şi celalt pentru arătarea clădirilor, locurilor, etc. mai de seamă, tot de acolo.

Fiecare din cele două indicatoare automate se compune dintr'un plan al oraşului şi un registru.

Dacă se apasă pe un anumit buton al registrului de informaţiuni, pe tabela corespunzătoare se aprinde un bec electric, indicând locul pe care streinul vroia să-l ştie.

Harta de orientare conţine numele a vreo 230 diferite hoteluri, teatre, restaurante şi alte localuri publice, pe când harta de circulaţie indică toate străzile, pieţele, liniile de tramvaie, legăturile cu autobuzele, gările, etc.

Preţul pentru folosirea acestor *ceroni automaţi* e stabilit le 10 oere, sumă pe care localnicii o consideră exorbitant de urcată.

Inventatorul acestor indicatoare automate este inginerul suedez Victor Wengelin.

Atacat de lebede

Zilele trecute un cetăţean din Browkey (Anglia) înota în lacul Keaton. Două lebede înfuriate că le strică liniştea, s'au repezit cu aripile şi ciocul asupra lui. Numai cu foarte mare greutate a putut să se menţină de-asupra apei. Situaţia lui devenea însă şi mai periculoasă, deoarece se apropia de locul „încăerării", un cârd întreg de lebede. Abia când i-au sărit în ajutor câţiva pescari, de pe mal, cel care făcea bae, a fost salvat din pericolul de moarte.

Din mânăstire, cazarmă!

Sovietele au răsturnat multe în Rusia. Ca un ultim şi aproape bizar anacronism, mai existau încă mânăstirile.

Sentinţa de moarte li-s'a dat prin ordinul autorităţilor sovietice din Kasan, cari au decretat, că de acum încolo ele vor fi destinate adăpostului de soldaţi.

Kalinin şi Woroşilow au nevoie de armată multă şi fostele căzărmi, ale trupelor imperiale, nu mai pot conţine singure, numărul trupelor roşii.

Rubrica de Radio

Un post ultra-eftin pentru auzit Bucureştiul

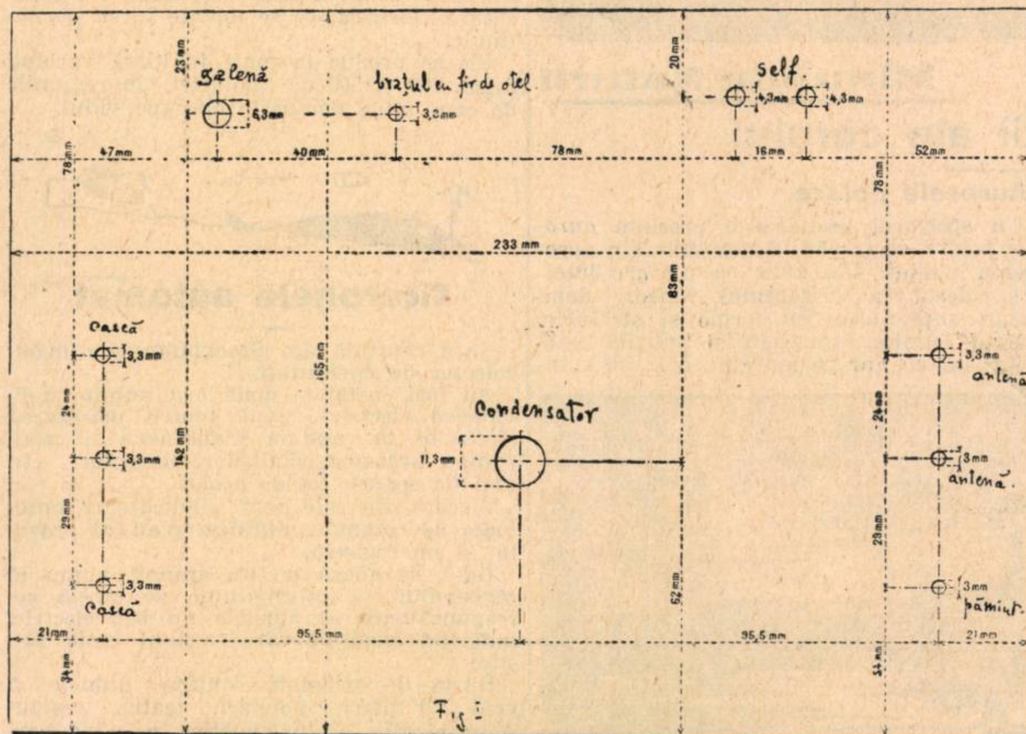
Institutul Electrotechnic şi P. T. T.

Pentru ascultarea în casă a emisiunilor locale nu e nevoie de lămpi amplificatoare.

Un post cu galenă e suficient. Are dezavantajul de a fi slab ca intensitate de audiţie dar are avantajul de a f . mult mai ieftin de a nu necesita nici o întreţinere,

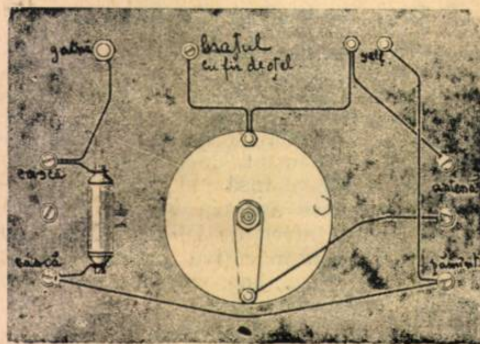
Să facem apoi conexiunile cu fir de cupru neizolat de diametru cam 12/10 de milimetru (sau chiar un milimetru).

Vom plasa apoi un condensator fix de circa $\frac{2}{1000}$ la bornele căştei telefonice. Intre cele 2 borne ale căştei s'a prevăzut o

şi de a da o puritate de audiţie incomparabilă. Să luăm o planşetă de ebonită de 235×165 (mm.), să o găurim după planul alăturat (fig. 1). Condensatorul variabil cel mai convenabil este cel de un milimicrofarad (1/1000).

Deşurubaţi şurubaşul mic care se află în butonul cadranului pentru a-l face solidar cu vergeaua care susţine partea mobilă a condensatorului, scoateţi cadranul de ebo-

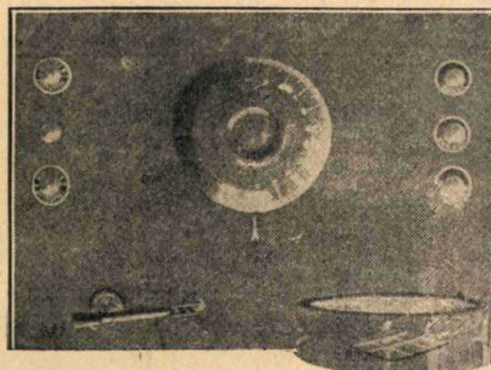
nită pe care se află imprimate diviziunile şi vârîţi vergeaua rămasă astfel liberă prin placa de ebonită prin gaura de 11,3 m/m.

In ceeace priveşte fixagiul condensatorului variabil pe placă el va fi făcut după instrucţiunile fiecărui tip de condensator şi cari în general se pot lua odată cu el.

Repunem cadranul pe faţa ebonitei aşa cum fig. 3 o arată.

bornă suplimentară; aceasta nu e utilă de cât în cazul când dorim să punem 2 căşti în serie.

De cealaltă parte avem 2 borne pentru antenă după cum dorim să prindem unde lungi sau scurte. Pentru cazul nostru când e vorba de unde cuprinse între 250 şi 500 m. vom lega antena la borna din mijloc. Condensatorul va fi astfel „în serie" cu antena. Cealaltă bornă rămâne liberă.

Antena poate fi făcută dintr'un fir de 10—15 metri lungime, izolat la ambele capete exterior şi plasat cât mai înalt posibil.

ACORD. Vom lua ca self o bobină de circa 30 spire un diametru de 7 la 8 centimetri. Sau o bobină gamma No. 1 care are aproximativ aceleaşi date.

Vom lua un detector cu galenă care îl vom branşa între cele două puncte indicate pe fig. 2 sau fig. 1.

O listă complectă de materialele necesare este următoarea:

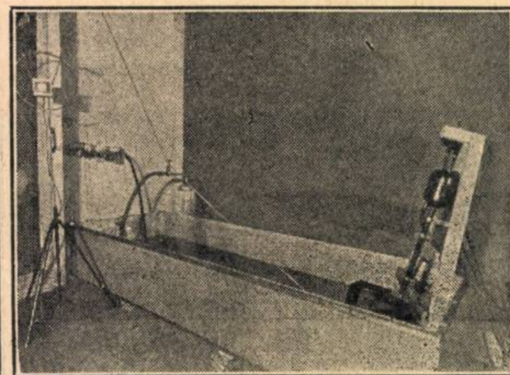
1) O planşeă de ebonită 235×165 m/m.
2) Un condensator variabil de 1/1000.
3) Un detector cu galenă nemontat.
4) 6 borne.
5) Un condensator fix.
6) 5 Rondele indicatoare.
7) Un self gama No. 1 (sau un self cu 3 spire).
8) 2 metri de fir de cupru de circa 1 m/m diametru.
9) O galenă sensibilă.

ACCESORII

1) O cască de 1000 la 2000 ohmi.
2) Fir de antenă 10 la 15 m.
3) Fir de cupru de 2 m/m pentru priza de pământ (cât mai scurtă).
4) Fir pentru intrarea de post (legătura postului cu antena).

Contactul firului de oţel cu galena este foarte important pentru obţinerea unei audiţii mai tari. Vom încerca acest contact prin tatonări până când găsim un punct de contact ce ne dă o audiţie clară.

Un atare post poate reveni la circa o mie cinci sute de lei.

Ţevi de apă aşezate în sala de emisiune din Berlin spre a produce în mod artificial efectul căderii ploaiei şi al altor sgomote analoage.

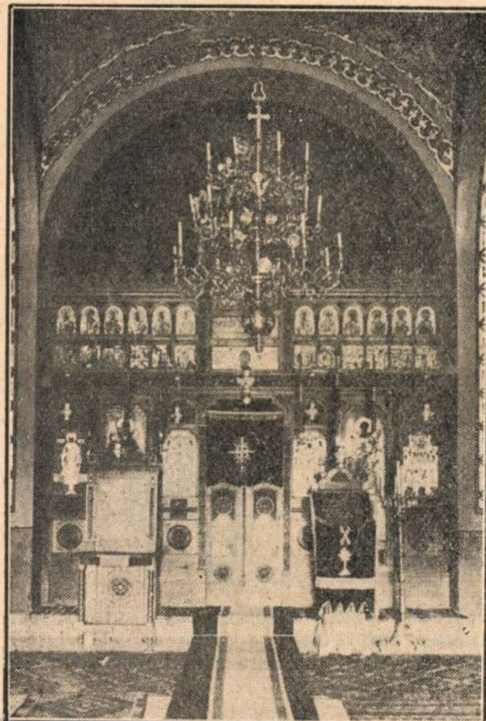
Dorind să transformăm suplimentul nostru radiofonic „Radio-Ilustrat" într'o publicaţiune săptămânală serioasă, care să satisfacă pe oricare radiofonist începător sau înaintat şi să oferim totodată amatorilor programul tuturor emisiunilor, în chip amănunţit, pe o săptămână înainte, ne-am văzut nevoiţi să suspendăm pe scurt timp, atât cât vor dura lucrările de organizare— apariţia acestui supliment.

„Ionele, dansez pentru a treia oară astăzi cu tine. Crezi acum că te iubesc?"
„Cum? asta e o dovadă de dragoste?"
„Cred bine! să te vezi odată, cum dansezi!"

La Mărăşti

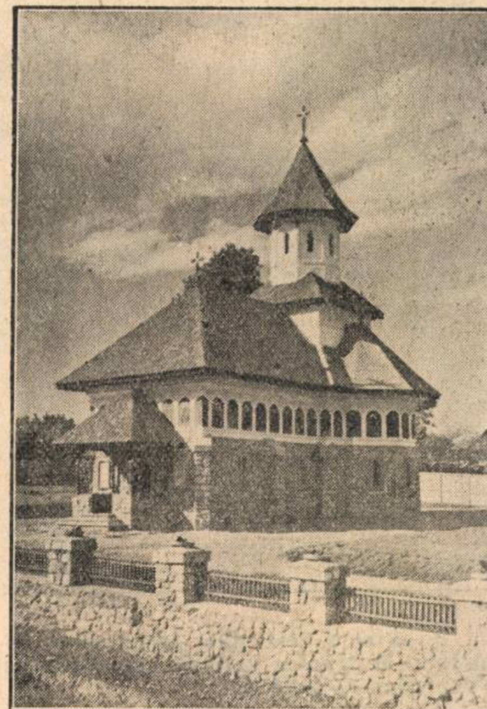
S'au împlinit 11 ani de când românii au scris la Mărăşti cea mai glorioasă pagină de istorie. Micul sat de odinioară a fost complect distrus dar, ca o pildă vie a puterii de viaţă a neamului nostru, Mărăştii s'au refăcut. Ilustraţiile noastre au fost luate cu prilejul solemnităţilor din 10 Iunie.

Interiorul bisericei, nou clădite în locul celei nimicite de „focul obuzelor" din 1917.

M. Sa. Regina Maria şi A. Sa Principele Nicolae la Mărăşti.

Biserica dela Mărăşti

Câmpul istoric din Mărăşti

Poarta cimitirului sfânt

Mărăştii cei noui

In amintirea eroilor

Venizelos reintră în politică

După ce a stat cinci ani departe de frământările politice, Venizelos şi-a reluat rolul de fruntaş în conducerea destinelor greceşti. Ilustraţia noastră înfăţişează pe Venizelos cu soţia sa.

Doctorul Beneş ministrul de externe cehoslovac, împreună cu soţia sa au vizitat Berlinul. Fotografia noastră a fost luată cu acest prilej.

La Mausoleul dela Mirceşti

Fântâna lui Alecsandri

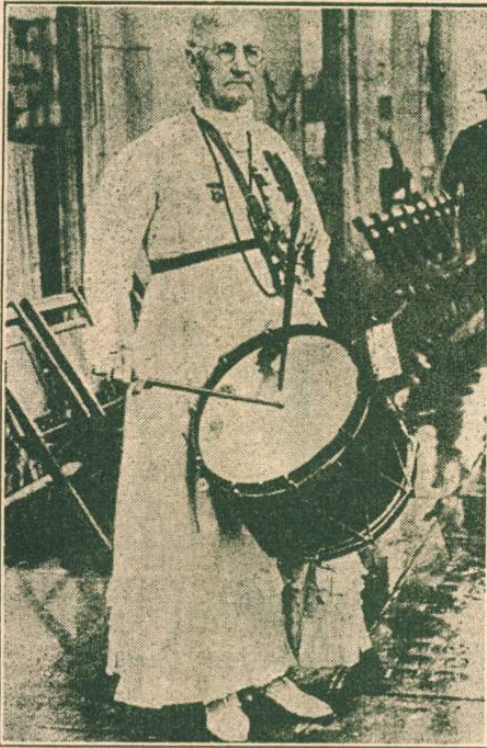

Şcolărimea în pelerinagiu la mausoleul poetului.

Fotografii luate la serbările ţărăneşti din Cehoslovacia, organizate cu prilejul jubileului de 10 ani al partidului agrarian

Doamna Anna Clud din Oakland, care a fost singura femee care a participat la luptele pentru suprimarea sclaviei în 1861, ca toboşar, a primit în dar o tobă, făcută din trofeele luate atunci.

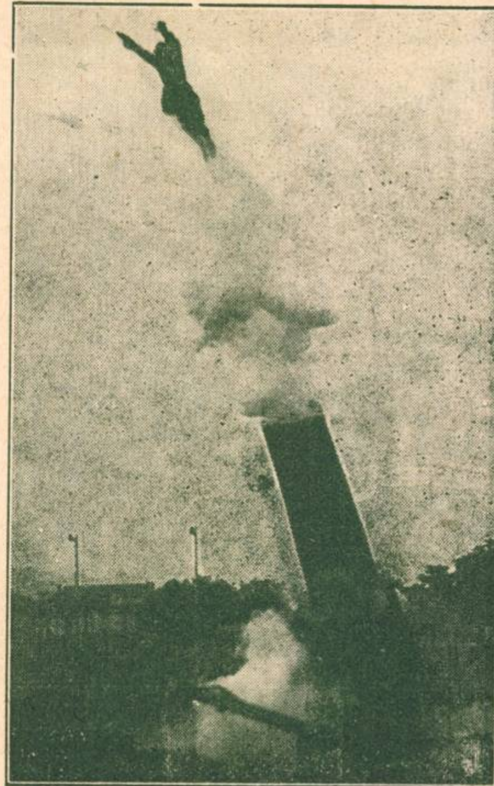
Pentrucă Mr. Charles Wilms un fermier bogat din Austin (Texas) vrea să-şi alunge spleenul, el îşi cultivă singur, din vasta lui moşie, terenul destinat nevoilor proprii. Il vedem arând cu un plug la care a înhămat un elefant.

De ce nu se mai însoară Primo de Rivera

Se ştie ce vâlvă a făcut, în întreaga presă mondială, ştirea sosită acum câteva săptămâni, prin care se anunţa că sexagenarul dictator al Spaniei, avea de gând să se însoare. Mireasa, dacă nu era nici ea prea tânără, avea însă o foarte frumoasă zestre, în milioane de pesetas.

La un moment dat, s'a spus chiar, că dictatorul pentru a gusta mai în linişte bucuriile căsniciei, va demisiona din postul său şi se va retrage, pentru câtva vreme din arena politică.

Tot ce s'ar fi putut întâmpla, dacă signorinei Castellanos nu i-ar fi venit gust, zilele trecute, să joace la bursă. Şi nu chiar la bursă, ci într'un fel de sucursală clandestină a acestei oficine moderne, a zeului Moloch. Cu toate că, însoţită de contele de la Cimera şi ducele de Almodova, Primo de Rivera s'a supărat foc şi a desfăcut imediat logodna, declarând că o asemenea minte uşuratică, nu merită să stea alături de el... pe scaunul dictatorial.

Inginerul Zachini şi numărul său de senzaţie: el este asvârlit, cu ajutorul unui resort, dintr'un tun, în pereţii exteriori ai căruia, are loc totodată explozia unei cantităţi de pulbere.

Monseniorul Huyosaka, primul preot catolic japonez, a fost uns la Roma de însuşi papa, în biserica Sf. Petru.

Sosirea la Berlin a aviatorilor americani Wilkins şi Eielson, cari au sburat deasupra Polului Nord.

Cei doi aviatori americani, cari au trecut polul Nord, Wilkins şi Eielson, după aterrisarea în Green Harbour. Dinapoia lor staţiunea de Radio.

Americanii şi animalele

Se cunoaşte dragostea proverbială de animale, a americanilor. Chinuirea sau tratarea rea a animalelor e un lucru exclus şi aspru pedepsit în continentul de peste ocean.

Pe de altă parte această dragoste se manifestă adesea în mod grotesc. Găinei care face mai multe ouă i se ridică o statuă, şi se dă în onoarea „campioanei" un banchet cu toasturi în onoarea ei. Desigur însă că apare ca un basm, sau ca o glumă de întâi Aprilie faptul ca un tribunal să condamne la moarte un câine pentrucă a muşcat pe un semen al său din vecini şi a speriat câţiva copii. E încă şi mai ridicol că sentinţa a fost atacată în apel şi că în urma depoziţiei a treizeci de martori câinele a fost achitat. Lucrul ar părea de necrezut dacă n'ar fi fotografiile noastre documentare. Şi se spune că americanii sunt oameni ocupaţi.

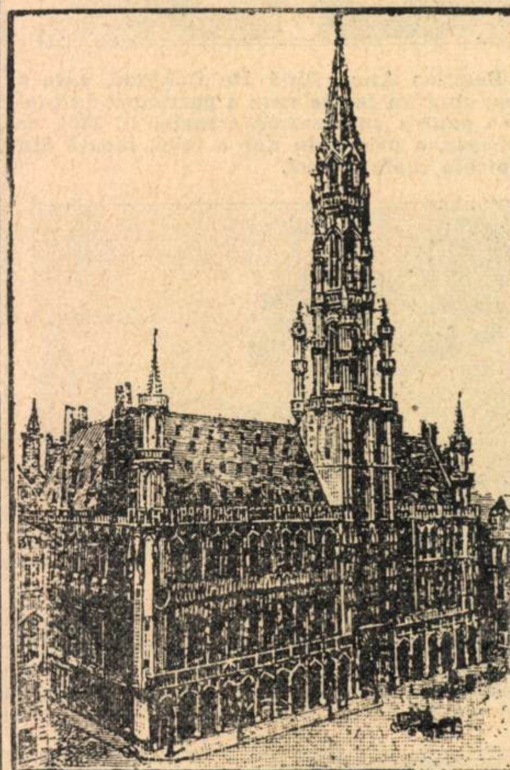
De bună seamă că în America râd şi pisicile...
Câinele în faţa tribunalului.

Primăriile din Europa

Bucureştii sunt unicul oraş din lume, fără local de primărie. E o distincţie negativă. Drept consolare oferim cetăţenilor reproduceri după clădirile monumentale ale diferitelor primării din Europa. Să nădăjduim că nu vor trece mulţi ani, până vom putea admira cu mândrie şi localul primăriei noastre, edificiu grandios, demn de Capitala României Mari.

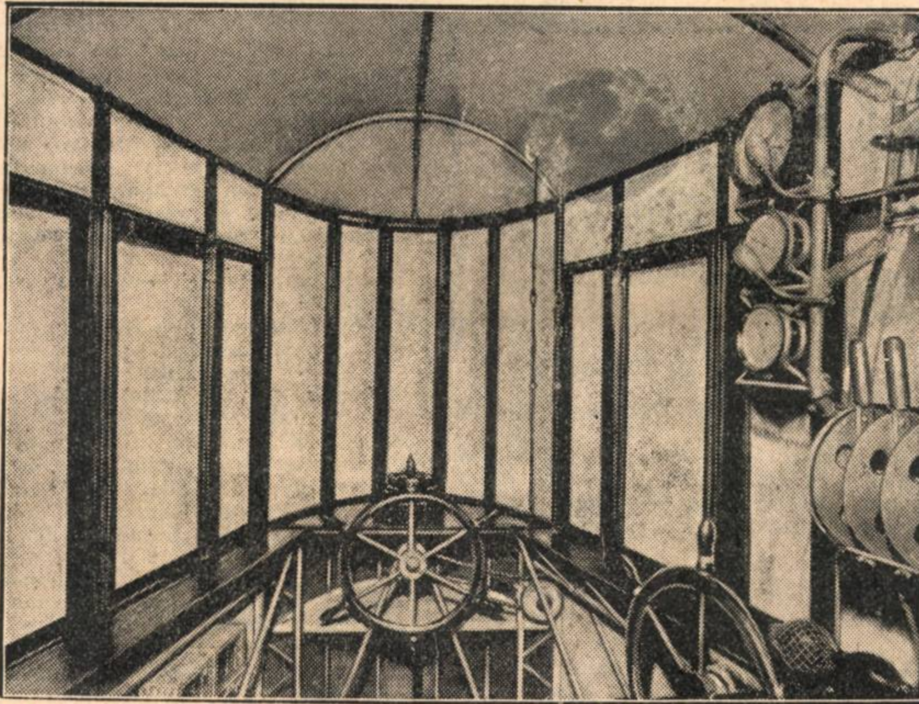
Hôtel de ville din Paris (1533-623)

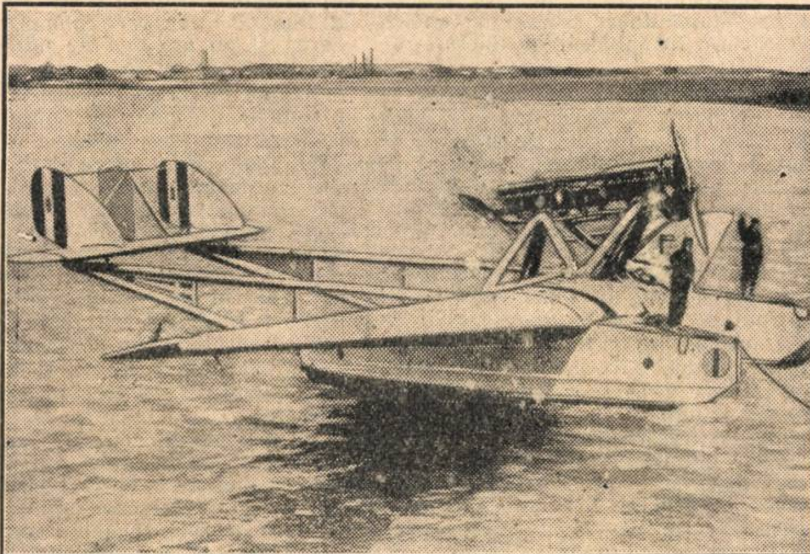
Primăria din Bruxelles (1401-1455)

Primăria din Florenţa (sec. al XIV)

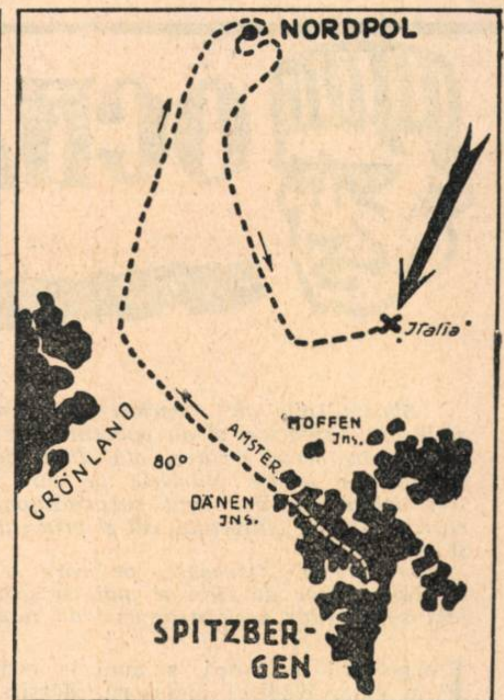
Interiorul gondolei de conducere a balonului lui Nobile care a fost rupt de un munte de ghiaţă.

Acest avion italian a fost pregătit în grabă spre a pleca — sub conducerea comandantului aviator Maddalena — să salveze pe Nobile, naufragiat cu balonul său, la nordul insulei Spitzberg.

D-ra Clärenore Stinnes, fiica renumitului financiar, a întreprins o călătorie în jurul lumii, în automobil. Ilustraţia noastră înfăţişează automobilul înzăpezit în nordul Mongoliei.

Radioamatorul Elyde Amos, din Altona, (Pensilvania) posesorul unei staţiuni de emisiune puternică, a isbutit cel dintâi, să dea indicaţiuni adevărate asupra poziţiei în care se găseşte Nobile. După datele primite de dânsul Nobile s'ar găsi în locul indicat pe harta noastră. Faptul s'a confirmat apoi, când Nobile a putut stabili legătura radiofonică şi cu celelalte staţiuni europene.

Uniunea din Berlin „Seglerhaus am Wansee" a ocnstruit o regată cu pânze pentru olimpiada din Amsterdam, care actualmente face curse de probă.

Cum i s'au dat onoruri militare unui..... beţiv

Generalul sir Frederic Maurice, povesteşte următoarea nostimă anecdotă, întâmplată generalului Rawlinson.

Intr'o zi, Rawlinson, sosi pe neaşteptate, să inspecteze o brigadă. In ultimul moment se descoperi, că unul din soldaţi era beat turtă şi că nu se putea ţine pe picioare. Un gradat avu ideia să fie scos din rânduri şi aşezat pe o targă. Zis şi făcut. Beţivul, acoperit până peste ochi cu o pătură, nici nu sufla. Generalul trecu în revistă toată brigada, apoi se apropie şi de targă. Inchipuindu-şi că e vorba de vreun soldat căzut, sau rănit pe front — uitam să vă spun că scena se petrecea în timp de război, — salută şi zise cu glas solemn: „Salut pe cel căzut, plin de glorie!"

In clipa aceia, ceva se mişcă sub pătură şi un glas îngroşat de băutură întrebă: „Ce vrea ramolitul ăsta?"

OCNAȘUL

de W. C. MORROW

Statele-Unite ale Americei de Nord au numărat, în secolul al XIX-lea, o întreagă serie de romancieri și de povestitori remarcabili.

Printre acești scriitori, atât de deosebiți unii de ceilalți, William C. Morrow ocupă un loc de seamă. Nuvelele pe care le-a scris nu sunt numeroase — n'a scris decât trei volume — dar sunt surprinzătoare, atât prin interesul subiectului, care ține încordată atenția cititorului, cât și prin stilul, simplu și curgător, și observația precisă și sigură.

In nuvela „Ocnașul", pe care o publicăm se vor putea vedea toate calitățile acestui scriitor de elită și mai cu seamă va fi gustată atitudinea lui omenească, în fața suferinților acelora ascunși de zidurile închisorilor.

Inspectorii închisorii, adunați în comitet în chiar clădirea închisorii, sfârșiră de cercetat reclamațiile și petițiile unui oarecare număr de condamnați. Directorul declară că fuseseră ascultați toți acei câți ceruseră aceasta. Apoi atmosfera de stânjenire și de apăsare, care stăpânise ședința se accentuă.

Președintele, om nervos, energic, hotărât, aruncă o privire asupra unei bucăți de hârtie, pe care o ținea în mână și zise directorului:

„Trimeteți un gardian să caute pe condamnatul cu numărul 14 208".

Directorul tresări și păli ușor.

Apoi, vădit încurcat, bâigui:

— Dar n'a exprimat dorința de-a se înfățișa înaintea dv.

— Trimiteți totuș să-l aducă îndată, replică președintele.

Directorul se înclină, în silă, și spuse unui gardian să aducă condamnatul. Apoi, întorcându-se spre președinte, îi zise.

— Nu știu ce intenție aveți chemând pe acest om și, bine înțeles, n'am nici o obiecție de făcut; totuș, înainte de-a fi aici, doresc să formulez o declarație, în privința sa.

— Când vă vom cere o declarație, îi spuse președintele pe un ton rece, o veți face.

Directorul se lăsă iară în fotoliul său.

Era un om de statură înaltă, cu trăsături fine, un om bine crescut și inteligent, cu fizionomia binevoitoare. Rece, curajos și cu prezență de spirit de obicei, nu putea, în clipa aceasta, să-și stăpânească o oareșcare emoție, care semăna mult cu frica.

In sală apăsa o tăcere grea, pe care o turbura numai stenograful oficial, care-și ascuți creioanele.

Razele soarelui ce apunea, se strecurară printre stor și cerceveaua ferestrei și subțirea lor fâșie verticală veni să lumineze scaunul rezervat condamnatului. Ochii neliniștiți ai directorului căzură în cele din urmă asupra acestei fâșii de lumină și rămaseră ațintiți pe ea.

Fără să pară că se adresează cuiva personal, președintele observă:

— Există moduri de-a afla ceea ce se petrece într'o închisoare, fără ajutorul directorului sau al intemnițaților.

In clipa ceea apăru gardianul, urmat de condamnat.

Acesta mergea cu anevoință, purtând la capătul unei frînghii ghiuleaua, înțepenită de cealaltă parte de gleznele sale, printr'un lanț. In vârstă de patruzecișicinci de ani, trebuie să fi fost de-o forță fizică neobicinuită; pielea lui galbenă se întindea pe oase puternice. El avea oarecare paliditate hidoasă, care nu se putea explica numai prin boală. Nu fusese pregătit pentru înfățișare: degetele cele mari dela picioare ieșiau din încălțămintea găurită, hainele lui de întemnițat nu erau decât o alcătuire de zdrențe murdare; barba și părul său încărunțit nu fuseseră atinse de mai multe saptămâni și înfățișarea sa nu mai avea aproape nimic omenesc. Dar se putea deosebi într'însa un amestec ciudat de ferocitate înfrânată și de voință neînduplecată. Ochii lui, aprinși și nesățioși, luciau; fruntea era masivă, capul bine proporționat, fălcile pătrate și puternice; nasul lung și subțire trăda o fire stăpânitoare, sbârcituri adânci și părul cărunt îl îmbătrâniau înainte de vreme.

Târându-se anevoios în sală, el privi în juru-i, cu ochii arzători, ca ursul pe care haita de câini l-a doborât. Privirea sa se muta atât de repede și de goală, dela o figură la alta, încât nu avu timp să-și facă o idee de persoanele prezente, când ochii-i întâlniră fața directorului, și, îndată, deveniră înflăcărați. El își întinse gâtul; buzele sale se deschiseră, se învinețiră, sbârciturile se făcură mai adânci, în jurul orbitelor și gurei; corpul se înțepeni; răsuflarea i se opri. Și el rămase în atitudinea aceasta, și mai sinistră pentru a fi inconștientă, până ce vocea tăioasă a președintelui spuse:

— Uite un scaun.

Condamnatul tresări, cașicum ar fi fost lovit și privi pe președinte. El respira cu un șuerat aspru și o expresie de nespusă durere trecu pe fața sa. Lăsă să cadă ghiuleaua, care răsună pe dușumea și lungile-i degete osoase, crispate, strânseră la piept peticele cămășii sale, vărgate.

Asta nu dură decât o clipă, apoi, sleit de puteri, se lăsă să cadă pe scaun, unde rămase conștient, dar fără vlagă, nepăsător.

Președintele se întoarse spre gardian:

— Pentru ce ai pus în lanțuri pe omul acesta, întrebă el, atunci când se găsește în asemenea hal de slăbiciune și când nici unul dintre ceilalți nu e legat?

— Dar, domnule, bâigui gardianul, cunoașteți debunăseamă pe acest om; este cel mai primejdios și cel mai semeț...

— Știm toate astea. Ia-i jos lanțurile.

Gardianul ascultă.

Președintele se întoarce spre condamnat și, cu o voce binevoitoare, zise:

— Știi cine suntem? Noi suntem inspectorii închisorilor. Am auzit vorbindu-se de cazul d-tale și dorim să ne spui tot adevărul, în privința aceasta.

Inteligența condamnatului lucra încet și câteva clipe se scurseră, înainte ca el să fi înțeles. Atunci, foarte încet, spuse:

— Voiți, cred, să fac o reclamație.

— Da, dacă ai una de făcut.

Condamnatul își adună toată energia. Se ridică și privi pe președinte cu o fixitate ciudată, apoi, hotărât și limpede, răspunse:

— N'am nici o plângere de făcut.

Cei doi oameni, așezați unul în fața celuilalt, se priveau în tăcere și, încet între dânșii se lega o punte de simpatie omenească.

Președintele se ridică, făcu înconjurul mesei care-i despărția, se apropiă de condamnat, puse o mână pe umărul său uscat, și, cu un accent de duioșie în voce zise:

— Știu, că ești răbdător și că nu te plângi niciodată; altminteri am fi auzit, de mult timp, vorbindu-se despre d-ta. Cerându-ți să faci o plângere, îți cer să m'ajuți să îndrept o nedreptate. dacă a fost nedreptate. O mie cincisute de ființe omenești, în închisoarea aceasta, sunt sub controlul absolut al unui singur om. Dacă una din ele suferă o nedreptate, și alții pot s'o sufere. Iți cer, în numele umanității să ne dai putința de-a face dreptate în această închisoare. Vorbește ca un om unui om și nu-ți fie frică de nimic.

Condamnatul fu mișcat și se simți atins. Ridicând cu încredere ochii spre președinte spuse cu hotărîre:

— Nu e nimic în lumea asta de care să mă tem.

Apoi, lăsând o clipă capul în jos, ca să-l ridice îndată, adăugă:

— Vă voi spune totul.

Se mută din loc, fâșia verticală de soare trecu pe fața și pe pieptul său, astfel că părea tăiat în două. El își desfăta ochii la jocul acesta de lumină. Vorbi apoi domol cu un glas ciudat de monoton:

— Am fost condamnat la douăzeci de ani de închisoare fiindc'am ucis un om. Nu eram un criminal; îl omorîsem pe negândite, căci mă furase și-mi făcuse rău. Sunt aici de treisprezece ani. La început mi-a fost greu: gândul că sunt pușcăriaș îmi pricinuia durere. Dar învinsei această durere, fiindcă directorul mă înțelese și se arătă bun; el făcu din mine unul din oamenii cei mai buni ai închisorii. Nu spun asta spre a vă lăsa să credeți că mă plâng de directorul actual și că nu m'ar fi tratat bine. Nu fac vreo plângere. Nu cer favoarea și nu mă tem de puterea nimănuia.

— Foarte bine. Urmează.

— Când directorul ajunse să facă din mine un om cumsecade, mă pusei cu credință la lucru. Imi făcea plăcere să lucrez. Niciodată n'am călcat vreunul din regulamente. Apoi fu votată legea care acordă adeverințe oamenilor pentru buna lor purtare. Eram condamnat la douăzeci de ani, dar mă purtam atât de bine încât certificatele mele se tot adunau și, după trecerea a zece ani, începusem să sper în liberarea mea. Ca să împlinesc zece ani nu mai aveam decât trei ani de făcut și, vă asigur că mă străduiam ca acești trei ani să fie buni. Știam că la cea mai mică abatere, pierdeam adeverințele mele și că va trebui să mai fac aproape zece ani. Știam toate toate acestea, domnule: nu le uitam niciodată. Voiam să redeviu liber, și să mă duc undeva și să reîncep lupta — spre a fi, în lumea aceasta, încăodată om.

— Știm tot ce cuprinde dosarul d-tale, în închisoare. Continuă.

— Ei bine, asta se întâmplă astfel. Știți că se întreprinseseră lucrări mari în cariere și pe povârnișuri; era nevoie de oamenii cei mai voinici din închisoare. Nu erau mulți: nu sunt niciodată mulți oameni viguroși în ocnă. Fui unul dintre acei cari fură puși la aceste munci grele și mă achitai conștiincios de însărcinare. Ni se plăteau muncile suplimentare, în natură: lumânări, tutun, haine; îmi plăceau muncile suplimentare. In toate Sâmbetele eram duși pe rând la gardianul-șef, spre a primi ceiace ni se datora.

„Intr'o Sâmbătă, mă așezasem în rând cu ceilalți; înaintea mea era o coloană lungă. Era să uit de-a vă spune că, dupăce primeai ceiace cereai, te duceai să refaci alte coloane, la câțiva pași de acolo pentru a fi dus înapoi în celulă. Când veni rândul meu, mă apropiai de șeful-gardian și-i cerui valoarea suplimentului meu, în tutun. El mă privi cu niște ochi pătrunzători și-mi zise: „De ce te-ai reîntors aici?" Ii spusei că era rândul meu și că veneam să cer ceeace mi se datora. El privi registrul său și-mi spuse: „Ți-am dat odată tutun". Și-mi dădu poruncă să intru în grupurile oamenilor plătiți. Ii spusei că nu primisem deloc tutun, și că nu fusesem încă chemat. El îmi zise: „Nu-ți strica dosarul tău bun, încercând să furi puțin tutun; isprăvește..." Asta mă jigni adânc, domnule. Nu fusesem chemat; nu-mi primisem suplimentul; nu furasem niciodată și nimeni pe lume n'avea dreptul să mă trateze de hoț. Ii spusei verde: „Nu voi pleca înainte de-a avea ceiace mi se cuvine, și eu nu sunt un hoț; nimeni nu mă poate numi astfel și nimeni n'are dreptul să ne fure ceiace ni se datorează".

(Sfârșitul în numărul viitor)

PAGINA SPORTIVĂ

Ciclism în România

Peste hotare, şi în deosebi în Italia, Franţa, Anglia, Germania şi America sportul pedalei ocupă un loc de frunte printre celelalte ramuri practice. La Paris Vel' d'Hiv (velodromul de iarnă) sau celelalte piste de alergare sunt zilnic inundate de sumedenie de spectatori şi concurenţi. Nu mai cităm gigantica probă care durează o lună, circuitul Franţei, ce pasionează lumea întreagă mărind tirajul confratelui „l'Auto" în timpul disputării la 800.000 de exemplare. Deasemenea „cursa de şease zile" nu mai necesită o citare specială.

In comparaţie cu acest progres ciclismul în România se găseşte încă în cea mai fragedă a sa perioadă. Lipsa unui velodrom propriu, cel al Gloriei din Arad nu este suficient, precum şi cel puţin inexistenţa unei stări acceptabile a situaţiei drumurilor noastre, reducerea propagarea bicicletei la limita minimă. Cursele pe şosea sunt unicele practice. Astfel Bucureştii şi Brăila, exceptând unele licăriri în Ardeal se pot menţiona în primul rând. Mediile stabilite nu sunt însă satisfăcătoare. Nici cele 32 klm. pe oră, solicitate de regulamentele probelor preolympice nu s'au atins din cauza vitregelor condiţiuni de disputare.

După aparenţe, în anul viitor graţie „S. N. I. C."-ului Bucureşti vor fi dotaţi cu un velodrom, pe pista alăturată celei de alergări de cai, la Floreasca.

Soarta acestui sport este încredinţată Comisiunei Centrale de specialitate a F. S. S. R., care se împarte în subcomisiuni regionale de resort.

Bud Houser (U. S. A.) recordman în aruncarea discului şi a ciocanului, are şansele cele mai mari să fie învingător, la Amsterdam.

Atletismul olympic

In cursul lunei va avea loc la Amsterdam turneul olympic de atletică uşoară. Intrucât ne vom ocupa de rezultatele obţinute, pentru a ne da seama de progresul ce se va realiza cu acest prilej, publicăm o statistică a celor mai însemnate rezultate:

ALERGĂRI

100 m. Plat.: Ch. Paddock (America) 10 sec. 4/10.
200 m. Plat.: Ch. Paddock (America) 20 sec. 8/10.
500 m.: O. Peltzer (Germania) 1 min. 03 sec. 6/10.
800 m.: O. Peltzer (Germania) 1 min. 51 sec. 6/10.
1000 m.: S. Lundgren (Suedia) 2 min. 28 sec. 6/10.
2000 m.: E. Wide (Suedia) 5 min. 26 sec.
3000 m.: Paavo Nurmi (Finlanda) 8 min. 20 sec. 4/10.
5000 m.: Paavo Nurmi (Finlanda) 14 min. 22 sec. 2/10.
10.000 m.: Paavo Nurmi (Finlanda) 30 min. 6 sec. 2/10.
20.000 m.: V. Sipilae (Finlanda) 1 oră 25 min. 20 sec.
30.000 m.: A. Steenross (Finlanda) 1 oră 46 min. 11 sec. 6/10.

ŞTAFETE

4×100 America (Clark, Hussey, Murhison, Leconey) în 41 sec.
4×200 America (Landers, Davis, Haymond, Smith) 1 min. 27 sec.

GARDURI

110 m.: E. I. Thomson (Canada) 14 sec. 8/10.
200 m.: Ch. Brookins (America) 23 sec 6/10.
400 m.: S. Petterson (Suedia) 54 sec. 2/10.

SĂRITURI

Inălţime fără elan: L. Goering (America) 167 cm.
Inălţime cu elan: H. Osborne (America) 203 cm.
Lungime fără elan: R. C. Ewry (America) 347 cm.
Lungime cu elan: Dehard Hubard (America) 787 cm.
Triplu salt: A. W. Winter (Australia) 15 m. 525 cm.
Prăjina: Charles Hoff (Norvegia) 4 m. 25 cm.

ARUNCAREA GREUTĂŢII

O mână: R. Rose (America) 15 m. 54 cm.
Ambele mâini: R. Rose (America) cu dreapta: 15 m. 39 cm. cu stânga: 12 m. 61 cm.

ARUNCAREA DISCULUI

Cu o mână: G. Hartranft (America) 47 m. 89 cm.
Ambele mâini: E. Niklander (Finlanda) cu dreapta: 45 m. 57 cm. cu stânga: 44 m. 56 cm.

ARUNCAREA SULIŢEI

Cu o mână: G. Lindström (Suedia) 66 m. 62 cm.
Cu ambele mâini: Y. Häckner (Suedia) 114 m. 28 cm.

ARUNCAREA CIOCANULUI

P. Ryon (America) 57 m. 77 cm.

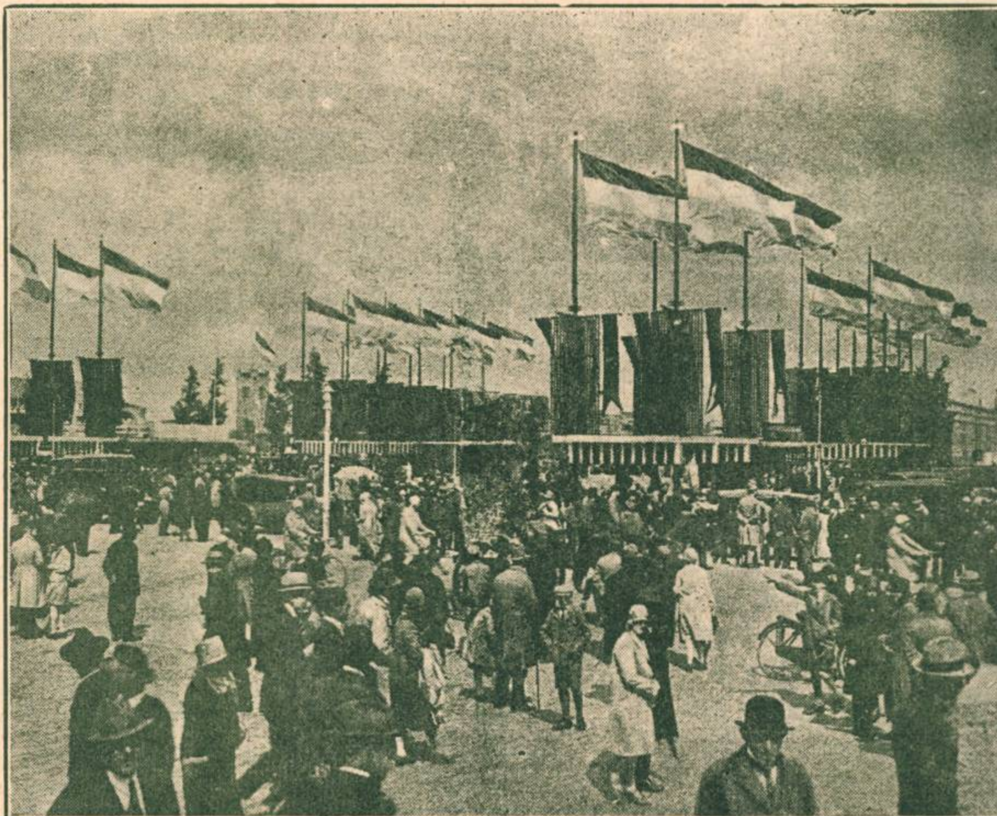
DECATLON

H. Osborne (America) 7710,775 puncte.

* * *

Aceste performanţe sunt stabilite prin revizuirea făcută în şedinţa ultimă a Federaţiunei Internaţionale. Intre timp s'au doborît unele recorduri, cari însă nu au fost încă oficial omologate şi publicate în buletinele respective.

In numărul viitor vom publica şi lista recordurilor române, pentru a stabili o comparaţie. Păstraţi aceste tabele, şi comparaţi-le cu rezultatele olimpice!

DESCHIDEREA OLIMPIADEI DELA AMSTERDAM

Turneul olympic de foot-bal

Foot-ball-ul olympic a intrat în perioada oficială. Conform prevederilor noastre, întâietatea este disputată de cele două concurente din America de Sud, Uruguay şi Argentina.

In semioficiale, s'au clasat Argentina-Egipt şi Uruguay-Italia.

Egiptenii, saltimbaci predestinaţi, s'au înnecat la mal ca proverbialele lor rubedenii. După recoltarea unor succese promiţătoare, au fost o pradă lesne de devorat, în faţa artei argentinienilor.

După o repriză cu 0 — 3, în care învingătorii şi-au conservat forţele, cea secundă are aceeaş soartă. Americanii desfăşoară însă acum o gamă fertilă, în cele mai vaste resurse, producând stupoare, în rândurile africanilor. Aceştia au de partea lor „galeria" europeană, compusă din celelalte naţiuni participante, cari vor să împiedece, cu ultimele posibilităţi, transportarea trofeului olympic, peste ocean.

Italienii le oferă o ocazie mai favorabilă. In match cu Uruguay, opun acestora cea mai dârză rezistenţă posibilă, cedând în cele din urmă cu 3—2, rezultat care ridică elocvent cerbicia ostilităţilor.

Finala opune pe Uruguay şi Argentina. Dacă ambele ţări au eliminat pe europeni şi africani, de comun acord, acum sunt de părere că însăşi între fraţi... brânza se vinde cu bani. Cele două ţări surori îşi dispută partida cu înverşunare. Sorţii sunt egali: 1—1. Partida trebuie deci reluată.

Ecouri olympice

Mattchurile de foot-ball ale Olympiadei au atras, contrar aşteptărilor, un număr considerabil de spectatori. Biletele deveniseră la un moment dat obiecte de mare preţ, oferindu-se cu filodorme apreciabile.

Un pasionat olandez, cunoscut proprietar de vapoare ţinea, cu tot dinadinsul să asiste la matchul Uruguay-Olanda. După multe stăruinţe, primeşte un „telefon" salvator.

— „Dacă doriţi bilete de intrare, cereţi numărul X. Y.

Fericit, eroul nostru obţine în grabă legătura.

— „Allo, doresc două locuri, „acoperite" (tribune acoperite N. R.)

— „Cu cine vorbesc d-le ?"

— „Inţelege, te rog, doresc două locuri..."

— „Răspunde-mi, d-le, cu cine vorbesc.

— „D-le, nu-mi pune nervii la încercare, vreau două locuri „acoperite".

— „Bine, dacă ţii atât de mult, cu plăcere. Aci este închisoarea din Havenstratt.

Stupoare... Olandezul a fost indus în eroare.

Figuri dela Olympiadă

Salem cel lung, din echipa egipteană, jucând împotriva Argentinei, la 6 Iunie.

Jucătorii Kalb (la dreapta) şi Hofmann-Meerane (la stânga) sunt eliminaţi de pe arenă, pentru abateri la regulele jocului, în timpul matchului cu Uruguay, la 4 Iunie.

Săptămâna sportivă

Desfăşurarea fertilă de evenimente bogat. „Atracţia" — după speranţele spulberate ale organizatorilor, „se proectează" în... vidul tribunelor de pseudo-inginerul Zachini. Omul-ghiulea este expediat dintr'un tun de 8 m. lungime dela gură în jos (...şi 10 m. de jos până la gură, total 50 m.). Spectacol nemaivăzut! Traectoria de 50—100 m.! (Direcţiunea îşi rezervă dreptul a micşora după necesităţi — inexorabile — această distanţă). Preparative îndelungate, care dau prilej asistenţei să practice sportul răbdărei. Un contact electric: şi, în mijlocul unor copioase suluri de fum, este proectat unul din membrii numeroasei familii Zachini — ceilalţi fraţi sunt cowboy, mexicani, peruvieni, autentici italieni, completaţi cu nelipsita — se putea? — doamnă a trupei. Omul proectil, după un voiaj de circa 20 m., cade în plasa apropiată — uneori chiar alături, după dispoziţie. Ovaţii îndelungate şi mult repetate, din partea antreprenorilor — cari au tras obloanele nerentabilei prăvălii, cu un passiv simţitor.

* * *

Sportul de bună calitate nu a fost prejudiciat de un număr eftin de circ periferic. Bucureştii şi-au rafinat suficient gustul, stabilind în Arenele Romane, cu prilejul ultimei reuniuni pugilistice, recordul naţional al reţetei şi asistenţei. Opt mii de spectatori, alături de A. S. R. Principele Regent Nicolae, au admirat şi aplaudat matchurile desfăşurate de francezii David şi Riond. Cu acelaş prilej incapacitatea crasă a punctatorilor — gratificaţi cu titlu nemeritat de „*juriu*" a fust subliniată cu autoritate superlativă. Simpaticul reprezentant al culorilor franceze, dispunând indiscutabil de pugilistul Lancia, a fost declarat egal adversarului său, de o incompetenţă definitiv consacrată.

* * *

Foot-ball-ul oficial, reprezentat de o maşină-campionat, fabricantă zilnică de zeci de întâlniri, şi-a încetat temporar activitatea. Jocurile amicale, între echipele băştinaşe nu s'au bucurat de succes deosebit. Pe arena din Bucureşti Olympia, compioana regiunei, dispune de Unirea Tricolor cu 3—1. La Timişoara, Banatul, prezumtiv campion, cedează matchul lui U. D. R., cu scorul record 6—1, dând prilej vechilor campioni dela Chinezul a-şi reînsuşi titlul, care părea la un moment dat, că-şi va schimba posesorul. La Cluj, Oradea, Tg. Mureş se consacră campionii respectivi, cari vor intra în competiţiunea naţională, eliminatorie al cărei debut se efectuează la 23 Iunie.

* * *

Rugby-ul a trecut prin faza-i ultima. Pe stadionul F. S. S. R. din Capitală, Stadiul Român obţine, în mod nemeritat, o victorie cu 11—0, asupra Tennis Clubului. Surpriză în rândurile ruggers-ilor.

* * *

Anul şcolar este încheiat pe arena din Dealul Spirei, de gigantica manifestaţiune a serbărei a X-a federală. Munca tinerelor noastre vlăstare este pecetluită de o demonstraţie semnificativă, gimnastică. După eforturile intense intelectuale, anul expirat face din nou să răsune: „mens sana in corpore sano!"...

* * *

La Braşov se înregistrează un nou eşec: cupa Carol întruneşte, la start, un număr redus de atleţi, ale căror performanţe sunt sub orice aşteptări.

Piscinele, în frunte cu vechiul „Tir" din Bucureşti, absorb massele de cetăţeni, în dispută cu căldurile tropicale.

O fază din matchul de Rugby, disputat de Tennis-Club şi Stadiul Român, Duminica trecută.

DARURILE REGELUI

Darurile oferite de severineni M. Sale Regelui Mihai I, cu prilejul vizitei pe care a făcut-o. (Fotoglob.—Severin)

Serbările Federalei de gimnastică

Școalele de fete.

La Plajă

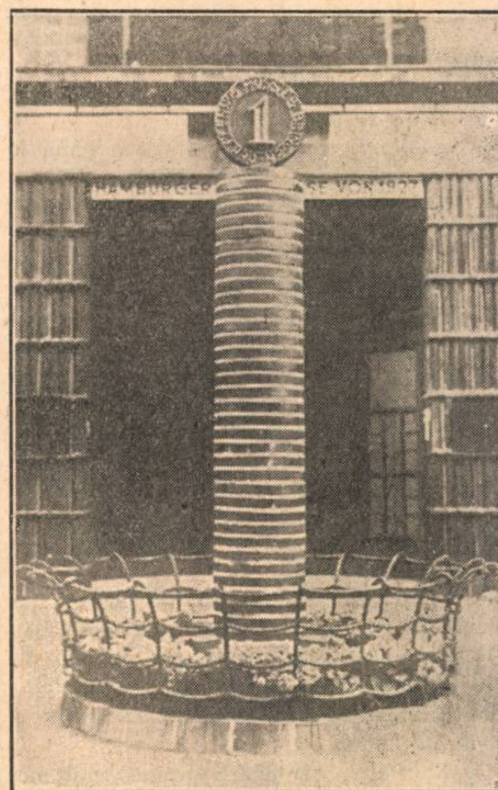
Odată cu căldurile au început băile de soare și de mare

Din piccolo milionar

Gerhard Fechner, piccolo într'un bar din Berlin, de pe urma unei moșteniri dela un unchiu veritabil din America, a devenit într'o noapte posesorul unei averi de peste 100 milioane lei.

Monumentul economiei

Casa de economie din Hamburg a înălțat, la 1827, această fântână interesantă, într'un punct al orașului unde circulația e mai mare. Ea poartă deviza: „Banul trebuie să producă" și impresionează poporul mai mult decât oricare altă propagandă.

Vrei să trăeşti o sută de ani?

Suntem stăpâni pe sănătatea noastră. A-proape întotdeauna ne îmbolnăvim din greşală proprie. Se deschide uşa larg, tuturor boalelor din ignoranţă, din imprudenţă, sau din deprinderi rele, dar mai ales din *ne-ştiinţă*. Uităm, sau nu ştim că omul nu se hrăneşte numai cu alimente, ci şi cu aer, *şi cu lumină*.

Nu ştim că omul *se otrăveşte zilnic*, cu anumite alimente şi prin resturile ce rezultă din funcţionarea organelor sale. Tot ce iese din corpul omului, aerul expirat, sudoare, scuipat, fecale, urină, este otravă, atât pentru el, cât şi pentru alţii.

Nu ştim că omul se oboseşte, *se uzează* mai iute de cât ar trebui, nu numai când munceşte peste puteri, întărindu-se artificial cu excitante, ca alcoolul, dar şi atunci când munceşte *prea puţin şi leneveşte*. Toate excesele, în plus, sau în minus, vatămă deopotrivă.

Aşa dar, când omul este incomplet nutrit, mai mult ori mai puţin otrăvit, obosit şi uzat, îi trebuie foarte puţin ca să cadă pradă boalei; e destul o mică răceală, să întâlnească germenul unei maladii, un microb, un baccil oarecare.

Precum vedem: boala nu vine singură. Vine pentru că ne-am pregătit corpul ca s'o primim, vine pentrucă, atunci, când eram pe deplin sănătoşi, nu am luat nicio precauţiune spre a mări, sau a păstra rezistenţa corpului.

Spre a evita boalele, există un mijloc sigur, ce nu dă greş şi anume: de a ne îngriji cât timp suntem sănătoşi, nu cu medicamente, ci observând câteva regule de higienă, pe care, higieniştii le rezumă în aceste douăzeci şi două precepte pentru omul care vrea să ajungă centenar:

1. *De trei ori opt:* opt ore de muncă, opt ore de somn, şi celelalte opt ore pentru distracţie, cultivarea minţii, îngrijirea trupului etc.

2. *Viaţa regulată:* Te culci de vreme, şi te scoli de vreme.

3. *Spălături:* tot corpul, din cap până în picioare, spălat în fiecare dimineaţă.

4. *Curăţenia:* Dinţii, gura, urechile, unghiile, părul, curăţat şi spălat zilnic.

5. *Imbrăcămintea:* Rufăria schimbată des şi îmbrăcămintea largă şi uşoară.

6. *Frigul şi căldura:* Să nu te temi de căldură, nici de frig, să te temi de răceală.

7. *Exerciţii:* Vigoarea trupului prin exerciţii fizice. în aer liber.

8. *Punctualitatea:* Funcţiunile corpului, regulate. la oră fixă.

9. *Să fugi de praf:* Indepărtează praful cu o cârpă umedă.

10. *Lumină:* Camerele să aibe cât mai mult aer şi lumină.

11. *Respiraţia*: Să respiri un aer sănătos totdeauna pe nas şi ţinând gura inchisă.

12. *Imunitate:* Să te fereşti de insecte. prin desinfectarea hainelor şi a locuinţei.

13. *Alimentele* să fie alese cu grijă şi preparate bine.

14. *Sobrietate:* Mâncare puţină, mai ales vara.

15. *Masticaţiune:* Să mănânci încet şi să mesteci bine.

16. *Moderaţiune:* Să bei apă curată la masă, de preferat la sfârşit.

17. *Regim:* Trei mese pe zi; seara mâncare mai puţină.

18. *Abstinenţă:* Seara niciodată carne, căci e o otravă.

19. *Temperanţă:* Păzeşte-te de alcool şi de tutun, care otrăvesc corpul.

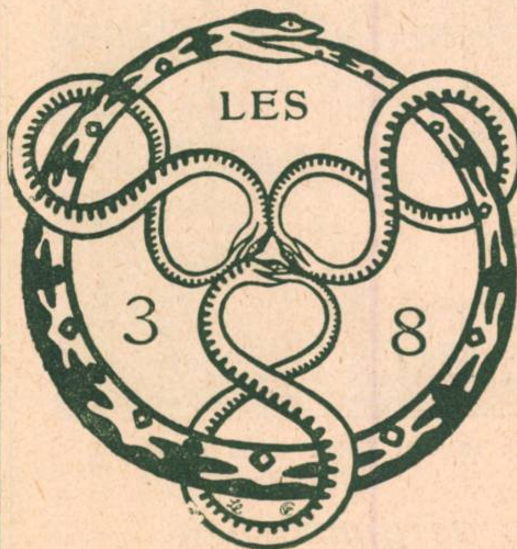
20. *Aer:* Să dormim cu fereastra deschisă.

21. *Prevedere:* La cea mai mică indispoziţie, întreabă un medic, fără a mai aştepta să te îmbolnăveşti.

22. *Sănătate integrală:* Astfel îţi-vei păstra corpul sănătos până la o sută de ani.

Dr. Cl.

SIMBOLUL LONGEVITĂŢII

Cele trei opturi ale unei vieţi sănătoase.

După cum cititorii vor fi observat, revista „Realitatea Ilustrată" şi-a asigurat colaborarea cunoscutului publicist vulgarizator A. A. Luca. Atragem luarea aminte asupra articolelor sale de popularizare a ştiinţei.

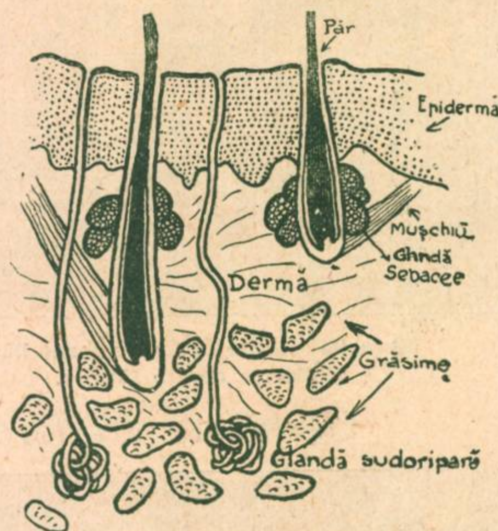
Efectul aerului, soarelui şi al sportului.

Curiozităţile medicinei

Dela doctorul Cabanes, celebrul medic francez, mort de curând a rămas o vastă operă istorico-medicală. Vom publica treptat, capitole mai importante cu privire la curiozităţile corpului omenesc. In numărul de faţă extragem o pagină interesantă din capitolul referitor la părul de pe cap, cea mai frumoasă podoabă a corpului.

Părul şi chelia

după DR. CABANES

Celule din dermă cu glandele sudoripare şi peri.

In general se crede că părul abundent e un semn de vigoare fizică, e o tradiţie ca bărbaţii puternici să fie păroşi: Hercule, Samson, sunt înfăţişaţi ca având păr mult pe cap. In realitate, ştiinţa spune că nici vigoarea fizică nici energia morală nu re-sidă în păr.

Dacă există bărbaţi foarte păroşi înzestraţi cu putere fizică neobişnuită, sunt şi alţi mulţi, foarte săraci în păr, dar foarte viguroşi. Tuberculoşii, scrofuloşii, au în genere păr mare şi frumos, deşi sunt foarte debili. Nu există deci, cum au demonstrat-o d-rii Double şi Houssay, nici o corelaţiune absolută între vigoarea corpului şi abundenţa părului.

Un adagiu latin zice: *Vir pilosus, seu fortes, seu libidinosus*, adică: un bărbat păros este, sau viguros, sau libidinos. Să vedem dacă acest aforism este adevărat. Anamiţii, Daiakoşii, Caraibii, Cingalezii au părul foarte des şi lung şi totuşi nu sunt mai lascivi ca albii.

Se spune că toţi eunucii sunt spâni. Nici asta nu e adevărat întotdeauna. Un medic turc, d-rul Pisante scrie:

„Exercit medicina de 20 de ani, vizitez clienţi cari au harem cu odalisce şi cu eunuci. Am căutat mulţi eunuci, nu'mi aduc aminte să fi văzut vreodată unul care să fie chel".

S'a observat că chelia apare în deosebi la cerebrali, la intelectuali. La ţară, printre muncitorii agricoli şi printre meseriaşi la oraşe, chelia este foarte rară. Rasele indolente, leneşe, nu cunosc chelia, bunăoară arabii cari toţi, au capul bine acoperit cu păr des. Un arab, infirmier la spitalul Mustafa din Alger, a afirmat doctorului Jacquet că n'a văzut în viaţa lui un om chel printre conaţionalii săi. Doctorul Brocq a făcut o observaţie menită să descurajeze pe femei: susţine că, de când femeile au început a îmbrăţişa, în număr mare, carierele intelectuale, chelia, mai înainte foarte rară la femei, devine din ce în ce mai frecventă.

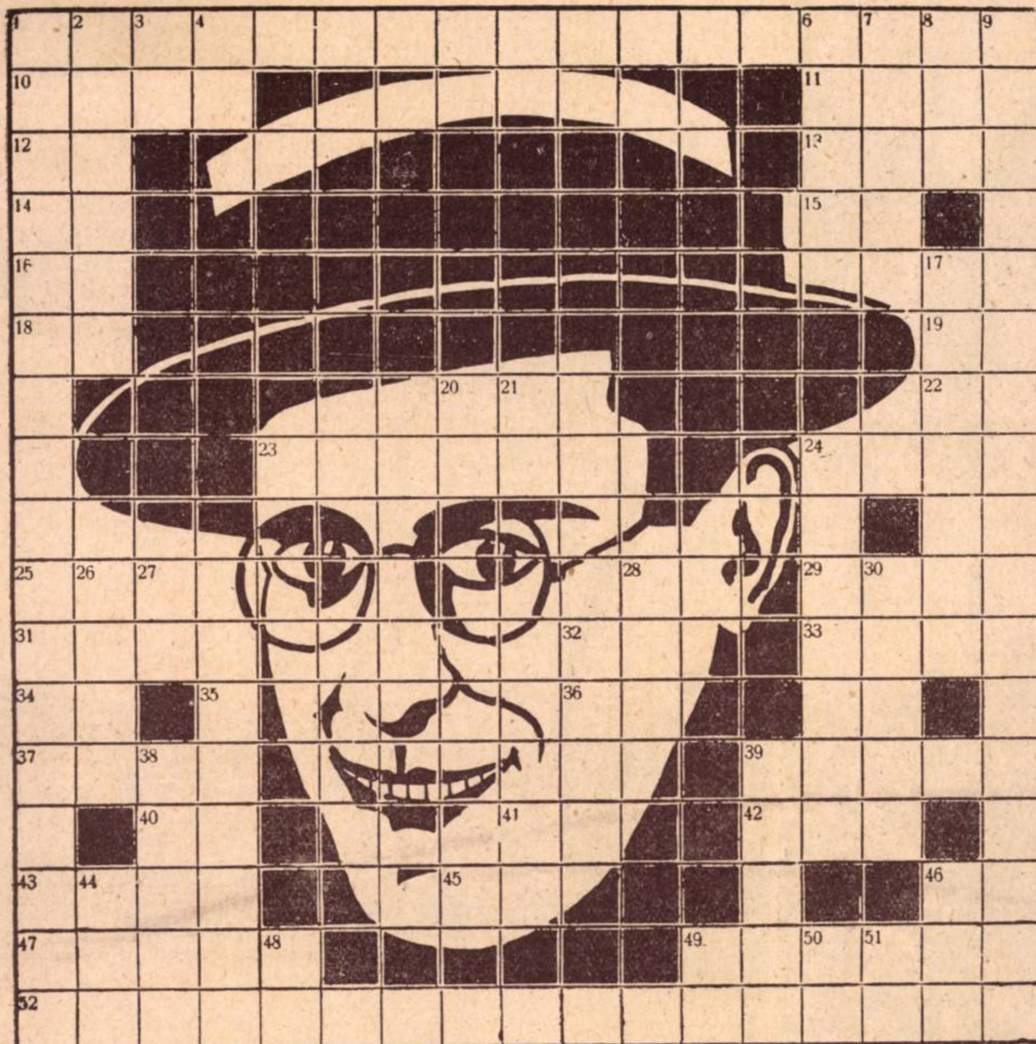

Sub conducerea d-lui CONSTANTIN MASSU

Joc No. 1 (Harold Lloyd)

Cuvinte încrucişate
de CONST. MASSU
(10 puncte)

ORIZONTUL: 1) Calităţile celui care nu poate fi stricat; 10) Plată; 11) Popor barbar; 12) Conjuncţie; 13) Partea mărei care înaintează în uscat; 14) Ins; 15) Diftong; 16) Notă muzicală; 17) Conjuncţie; 18) Interjecţie; 19) Vas; 20) Ochiu de lanţ; 22) Literă grecească; 23) Ridicoli; 24) Măruntaie; 25) Bilet; 29) Lexicograf francez; 31) Necaz; 32) Pronume; 33) Pompă; 34 Prepoziţie; 36) Conjuncţie; 37) A proveni; 39) Sfită; 40) Măsură agrară; 41) Umed; 42) Adverb; 43) Sală; 45) Interjecţie; 46) Alifie (invers); 47) Gen de ciuperci; 49) Cuprins (articulat); 52) Starea celui ce nu poate fi pătruns.

VERTICAL: 1) Caracterul celor care nu sunt compatibili; 2) Tocmea; 3) Conjuncţie; 4) Persoană; 6) Contestare; 7) Plantă grasă; 8) Interjecţie; 9 Imposibilitatea de a se înşela (articulat plural); 17) Şoptea (fig.); 20) Div. de timp; 21) Macaz; 24) Ramificaţie de munţi în Europa; 26) Localitate; 27) Interjecţie; 28) Raiu; 30) Uleiu; 32) Artist de cinema; 35) Sticle; 38) Inşelăciune (fig.); 39) Sfinţi; 41) Notă muzicală; 44) Mosdrean; 46) Personagiu mitologic; 48) Div. de timp; 49) Articol; 50) Conjuncţie; 51) Pronume.

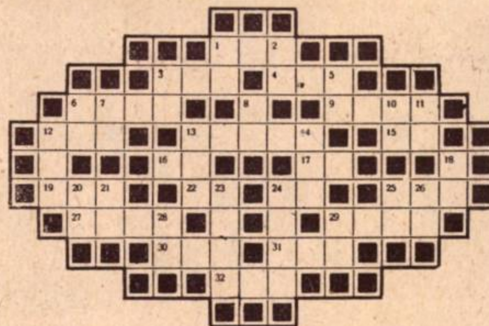
Joc No. 2

Răspundeţi
de I. DUŢU Ploeşti
(5 puncte)

1) Exploratorl insulei „Madagascar?
2) Inventatorul „termometrului diferenţiar?
3) Inventatorul aplicărei aburului în navigaţie?
4) Inventatorul stabilirei „Sistemului metric"?
5) Inventatorul proprietăţei aburului ca forţă motrică?
6) Inventatorul primului telegraf electric în Anglia?
7) Descoperitorul legilor gravitaţiunilor universale şi descompunerei luminei?
8) Inventatorul telegrafului aerian?
9) Descoperitorul balanţărei axei terestre?
10) Constructorul primei căi ferate în Franţa?

Joc No. 3

Silabe încrucişate
de CONST. MASSU
(10 puncte)

ORIZONTUL: 1) Localitate în România; 3) Oraş în România; 4) Oraş în Oceania; 6) Unul din St.-Unite ale Americei; 9) Orăşel în Macedonia; 12) Oraş în America; 13) Celebru general grec; 15) Rudă; 16) Podis-Asia; 17) Rege Bulgar; 19) Teritoriu în St.-Unite; 22)) Personagiu biblic; 24) Oraş din Europa; 25) Personagiu mitologic; 27) Poet ardelean; 29) Orăşel din România2; 30) Fluviu; 31) Oraş din Italia; 32) Continent.

VERTICAL: 1) Regină a Angliei; 2) Zeu; 3) Tradiţie religioasă; 5) Animal; 6) Sat din Galileia; 7) Oraş din Europa; 8) Fluviu din Asia; 10) Târguşor din Maramureş; 11) Familie domnitoare din Suedia; 12) Vechiul nume al Bârladului; 13) Individ cu părul deschis; 14) Profeteasa; 18) Zeu; 20) Peninsulă a Asiei; 21) Veche localitate în vechea Dacie; 23) Societate grecească; 24) Profet. 25) Fluviu din Europa; 26; A face rar; 28) Figură a şahului; 29) Oraş din România.

Joc No. 4 Şaradă

(5 puncte)
de HONORE SENS Iaşi

Partea întâia ca şi-a doua,
Iar a doua ca şi-întâia,
Partea intâi cu a doua,
Ca şi-întâia ca ş'a doua.

Joc No. 5 Şaradă

(5 puncte)
de HONORE SENS Iaşi

Două note muzicale de vei uni
Episcop din Reims vei găsi.

Deslegările jocurilor se primesc la redacţie până la 10 Iulie. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obţine numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri din numerile 20, 21, 22 şi 23, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii şapte deslegători, primesc câte un volum din operile autorilor renumiţi. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 Iulie 1928.

„REALITATEA ILUSTRATĂ"
revistă săptămânală

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bucureşti, str. Sărindar 9
Telefon 7/69

PREŢUL ABONAMENTULUI

Pe un an întreg.	Lei 300
Pe o jumătate de an	„ 170
Pe trei luni	„ 90

PENTRU STRĂINĂTATE

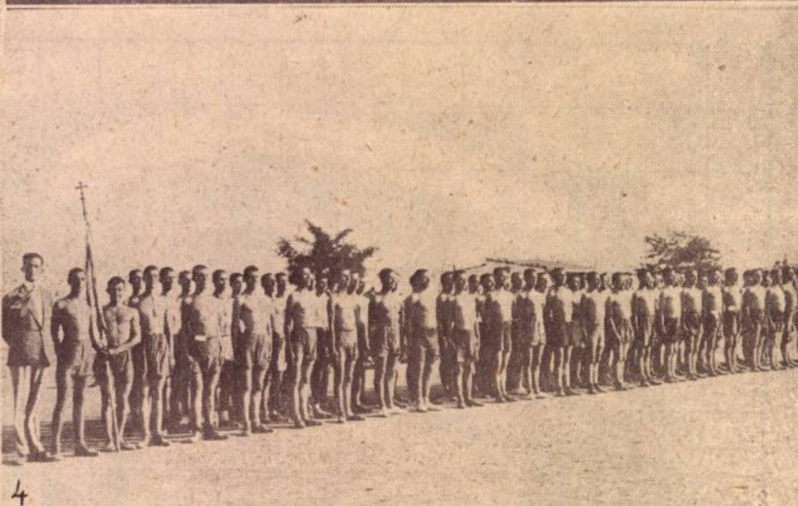
Pentru America	85
Jugoslavia şi Cehoslovacia . . .	lei 500

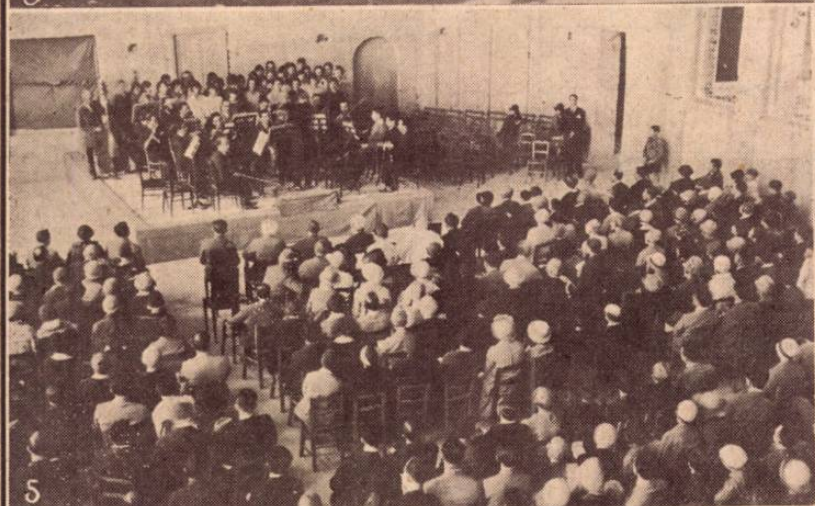
Sub direcţiunea unui comitet
Secretar de redacţie N. Constantin

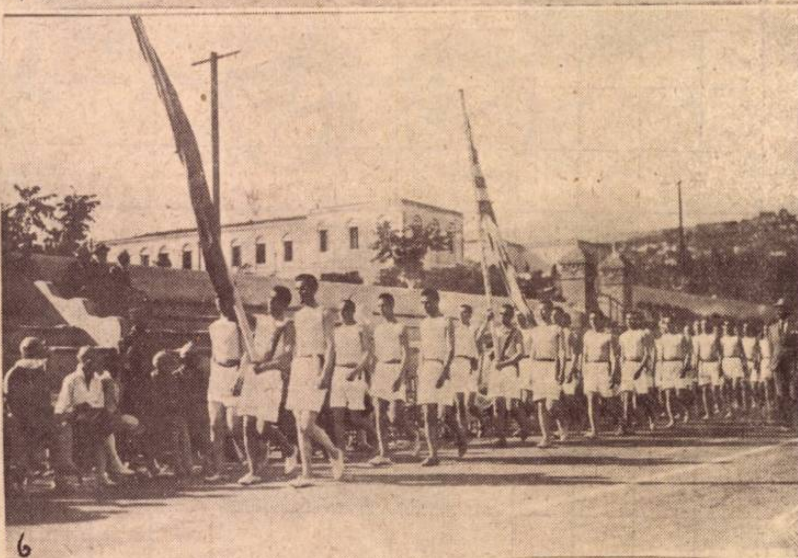

SERBĂRI ATLETICE INTERŞCOLARE IN MACEDONIA

In ultima săptămână a lunei Mai, au avut loc la Salonic serbări atletice interşcolare, la care au participat un număr mare de elevi printre cari foarte mulţi români macedoneni. D. prof. Traian Biciolla, un prieten al revistei noastre şi un bun fotograf amator, ne trimite o serie de instantanee dela aceste serbări.

SERBAREA FLORILOR: 8) un car împodobit cu flori, reprezentând turnul alb din Salonic. 2) copii cari au împărţit flori, în scop de binefacere. 3 şi 7) domnişoare din înalta societate tesaloniceană executând dansuri vechi greceşti. 5) concert dat în folosul sinistraţilor din Corint (Peloponez).

SERBĂRILE ATLETICE: 6) elevii şcoalei superioare de comerţ a României, din Salonic, defilează în faţa publicului, cu tricolorul românesc. 4) echipa gimnaziului II. 1) grupul şcoalei româneşti, sub conducerea d-lui prof. Russnac (licenţiat al I. N. de E. F. Bucureşti). Echipa s'a prezentat ca una dintre cele mai bune.

Bucureşti. — Atelierele „ADEVĔRUL“ S. A. — Sărindar, 7—9—11

REALITATEA

23 Iunie 1928
ANUL II, No. 23

ilustrată

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

RENUMITA VEDETTA A ECRANULUI GLORIA SWANSON.

Prețul 8 lei

CEL DIN URMĂ BIRJAR

Cunoaşteţi gluma în care e vorba de-un copil şi de-un ac de cap, găsit undeva, în dulap? Copilul găseşte acul, îl priveşte nedumerit şi-o întreabă pe mamă:

— La ce slujeşte asta?

— Nu ştiu, puiule, întreab-o pe bunica. Poate că ştie ea.

Precum vedeţi, aluzia ţinteşte moda tunsului femenin. Acul de cap a devenit un lucru curios, un obiect de muzeu, al cărui tâlc poate fi cunoscut în aceste vremuri de coafură a la garçon numai de mama mare.

Peste câteva zeci de ani, aşa cum spunea şi Leon Daudet recent, copiii vor privi prin cărţile cu poze, un animal cu patru picioare, şi vor silabisi, în josul paginei, legenda: c-a-l, cal...

Poate că, duşi de mână, la vreun muzeu, vor avea prilejul să-l vadă în mărime naturală, împăiat, cu picioarele pe-un postament de lemn, printre alte lighioane, al căror neam a dispărut de mult.

— Ce e ăsta? La ce slujea? va întreba copilul.

— Nu ştiu, i se va spune. Dar întreabă-l pe tata-mare. Poate că el...

Tata-mare voi fi eu sau vei fi d-ta. Şi, natural, cu'n efort de memorie, — cititorule, să ne dorim să fim capabili de-un atare efort, — vom explica nepotului că animalul din cartea ilustrată, sau de la muzeu, era o fiinţă, cu care soarta se arăta darnică sau ingrată aşa cum se-arată cu oamenii; că erau cai cari purtau poveri grele, primind în schimb arsuri de biciu pe spate, şi că alţii, dimpotrivă, se bucurau de-o solicitudine la care nu cutezau să râvnească multe dintre făpturile înzestrate doar cu două picioare şi cu denumirea de oameni. Erau, cai, cari au murit pe front, pe vremea când oamenii se băteau între ei, şi cai cari au murit prin şanţuri, pe maidane, — hrană pentru câini, pentru lupi, şi hrană pentru viermi. Dar erau unii dintre ei privilegiaţi, purtând pe crupa lor povara caldă a unei amazoane, dezmierdaţi de mâni catifelate, — şi erau cai cari alergau la curse, aplaudaţi ca un actor la rampă, cu genealogie trecută în hrisoave, cu trecut pe care istoricii îl răscoliau prin anume arhive şi cu fotografii publicate în ziare şi în anume reviste; cu celebritate pe care o invidiau savanţii; cu onoruri pe care nu le primeau artiştii, de pe atunci.

Odată au murit într'un accident de tren, — pe timpuri aviaţia era un sport riscat— au murit vre-o patruzeci de oameni. Şi tot atunci, într'un accident de curse, a murit, nepoate, un cal cu nume sârb: i se spunea Zagreb. Mai mult jale şi mai mult doliu a fost pentru Zagreb, decât pentru cei patruzeci, din trenul deraiat...

* * *

A întreprins un raid, călare, d-ra d'Orange. Se află, în momentul când scrim aceste rânduri, prin locurile noastre.

A întreprins un raid, Berlin-Paris, cu trăsura, trasă de-un cal, un birjar, Hartmann. I-au trebuit şeaizeci şi trei de zile pentru a străbate distanţa care, cu mijloacele de acum, reclamă doar câteva perechi de ore. Cu aeroplanul şi mai puţin.

Am urmărit cu interes originala călătorie a birjarului, care în mijlocul Parisului, cu metrouri şi cu automobile încrucişându-se vertiginos, se prezintă ca o arătare din alte vremuri, din altă lume şi din alt veac. Am urmărit cu interes şi cu melancolie, curiosul voiaj al neamţului, cu suflet de poet. Cu aceleaşi sentimente l-au întâmpinat dealtminteri şi francezii.

Cel din urmă birjar! Cel din urmă conducător de vehicul expulzat de ritmul vieţii de azi, precipitate, vehicul cu care frumuseţile veştejite, de mult făceau curse la Bois, în care, în tropot lent de cai, sărutările erau date fără teamă şi fără grabă, în care d-na Bovary, şi alte multe doamne Bovary, puteau păcătui fără grabă şi fără teamă, căci vehiculul luneca domol, perdelele erau compacte iar omul de pe capră era discret.

Birjarul Hatmann a evocat aceste vremuri şi a trezit aceste simţiminte, în Parisul din care, de mult, a dispărut ultimul cal şi în care, desigur, a răposat de mult, cel din urmă birjar.

Birjarul Hatmann e un evocator...

ION PAS

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

Inapoierea d-lui N. Titulescu în ţară a fost prilejul unor impresionate manifestaţii de simpatie la adresa celui care a apărat cu atâta pricepere şi cu atâta bravură interesele României la Geneva. Talentul şi nobila căldură puse de ministrul de externe al ţării noastre în serviciul intereselor patriei au convins pe cei cari mânuesc talgerele dreptăţii în forul de pe malul lacului Leman că dreptatea este de partea ţării noastre.

* * *

Conferinţa Micei Antante la Bucureşti a decurs într'un spirit de perfectă cordialitate. Examinând situaţia internaţională, reprezentanţii autorizaţi ai României, Cehoslovaciei şi Jugoslaviei s'au găsit de acord întru formularea soluţiilor cari să garanteze interesele ţărilor lor şi pacea Europei.

* * *

Catastrofale ploi în Muntenia şi în Dobrogea. A căzut grindina şi-a pustiit furtuna. In judeţele Prahova, Ialomiţa, Brăila semănăturile au fost compleect distruse pe mari întinderi, pomii au fost zmulşi din rădăcini, podurile au fost stricate, apele au irupt. Grindina a fost pe alocuri de-o mărime neobicinuită încă până acum. Sunt numeroase victime omeneşti. Pagubele sunt enorme.

Dealungul Bucegilor a nins.

* * *

Un ciclon a devastat regiunea de sud a provinciei Oklahome din Statele-Unite. Un oraş a fost complect distrus. Alte câteva oraşe au suferit pagube enorme. Morţi şi răniţi.

A fost desvelit la Tecuci bustul ridicat în amintirea scriitorului folklorist Tudor Pamfile.

* * *

Un cutremur de pământ a zguduit oraşul mexican Oaxaca. Pagube mari. Morţi şi răniţi.

* * *

Cea dintâi femee a traversat Oceanul în sbor: e miss Earhart care, pornind cu avionul condus de pilotul Stulz, din New-York, a aterizat în Anglia în condiţii multumitoare.

* * *

Tragedia Nobile nu s'a încheiat încă. Se fac sforţări uriaşe pentru salvarea echipajului căzut în regiuni polare necunoscute.

Generalul Nobile poate să comunice încă prin T. F. F. cu cei cari îl caută, dar până în momentul când scrim această cronică avioanele pornite în explorare nu l-au putut găsi.

* * *

Sângeroase tulburări în Grecia: muncitorii din industria tutunului au declarat grevă, şi greva ameninţă să se întindă, în toată ţara. Au fost încăerări între grevişti şi poliţie şi au căzut morţi şi răniţi dintr'o parte şi alta.

Se anunţă că şi prima escadră din Lesbos s'ar fi solidarizat cu muncitorii.

Guvernul se teme ca mişcarea aceasta să nu înlesnească eliberarea lui Pangalos, aşa că au fost luate riguroase măsuri de pază.

Grecia, atât de frământată de ani de zile, trece iarăş prin grave frământări.

In ziua de 4 Iunie birjarul Hartmann, „Gustav cel de oţel", cum i se spune, care la inceputul lui Aprilie în mod ostentativ — în timpul nostru de tracţiune mecanică — a plecat dela Berlin cu trăsura lui cu un cal, a ajuns la Paris. A fost primit aci cu entuziasm. Ilustraţia noastră îl înfăţişează aclamat pe stradele Parisului.

Luați seama la ținuta picioarelor

Femeii i se cer, astăzi, să aibe picioare frumoase. Ce nu fac elegantele spre a satisface acest deziderat. Se fac masagii, pachetaje, training, se port ciorapi de gumă, se... dar ce nu se face pentru a

O POZIȚIE URÂTĂ CARE SE POATE OBSERVA ADESEA

un rol foarte important în ținută întreagă, mai ales când femeea se așează. Picioarele neocupate, de data aceasta, sunt lăsate la voia întâmplării, nu mai au stăpânirea de sine, se bălăbănesc, stau urât, unul într'o

ȚINUTĂ BUNĂ A PICIOARELOR

sprijinirea picioarelor de masă și încolăcirea în jurul scaunului

care apare armonios și nesilit

avea picioare frumoase. Nu plac nici „scobitorile" și nici picioarele prea groase, și femeile au isbutit de fapt, în procent destul de mare, să aibe piciorul frumos con format.

Și odată ce piciorul ideal există el este

AMBELE CUCONIȚE NU STAU FRUMOS:

parte, altul într'alta, se încolăcesc în jurul scaunului, în chip cu totul neestetic.

Desigur ne place astăzi tot ce nu e silit, tot ce e leger, dela sine, spontan, dar în acelaș timp estetic. La ce folosesc picioarele frumoase dacă nu știi ce să faci cu ele? A venit vara, — cu excursiile și

COMOD ȘI FRUMOS

la cea din stânga trupul e strâmb; la cea din dreapta poziția e incomodă

Linia sveltă stă perfect ambelor conițe

îmbrăcat în ciorapi de mătase, și în pantofi la modă, spre a fi pus cât mai bine în valoare. Se lasă rochia scurtă, cât se poate de scurtă pentruca picioarele „a tot stăpânitoare" să fie bine văzute.

Dar nu trebuie uitat că picioarele au

vilegiaturile la munte și la mare. Odată stai într'o grădină, altădată pe un dig, pe un trunchiu de copac, sau pe jos. Acestea sunt locuri primejdioase pentru ținuta picioarelor. Luați seama cuconițelor! Luați seama la picioare, nu numai cum sunt încălțate, dar și cum le țineți. **A C.**

CONTRAST

La stânga ținută urîtă din neatenție a piciorului, la dreapta: ținută elegantă

Motiv

„Tăticule, aș vrea să învăț ca tine, ca să mă fac deputat".

„Prostule, pentru asta nu trebue să înveți nimic !"

„Tocmai d'aia, tăticule !"

Prințul moștenitor al Italiei, ducele Piemont, împreună cu prințesa Iolanda au participat la minunatele serbări din Turin, întrupând pe strămoșii lor Emmanuel-Philibert de Savoya și pe Marguerita a Franței.

La serbări au participat regele și regina Italiei și peste 60.000 spectatori.

Pentru cine n'a văzut pe Josephine Baker.

O şcoală de hoaţe în Anglia

Prinderea întâmplătoare a unei „absolvente" a acestei şcoli face să iasă la iveală lucruri surprinzătoare

DETECTIVII DELA „SCOTLAND YARD" DIN LONDRA DESCOPERĂ ŞCOALA ŞI ARESTEAZĂ PE CONDUCĂTOARE

De curând poliţia londoneză a făcut, din întâmplare, o captură, care a condus-o la descoperiri senzaţionale. Descoperiri care au uimit chiar şi pe cei mai bătrâni şi mai abili detectivi, ai celebrului corp poliţienesc „Scotland Yard", din Londra.

E vorba de tânăra şi frumoasa englezoaică Lily Collins, care a fost din întâmplare observată, în timpul când, într'un mare magazin londonez, a vrut să strecoare, în poşetă, o bijuterie de valoare.

„Lady Gordon," cu numele adevărat Jessie Fitzgerald, directoarea Academiei de hoaţe.

Prinsă şi arestată, aceasta a declarat că este „absolventa" unei „academii" pentru hoaţe de magazine, condusă de Lady Gordon.

In posesiunea câtorva preţioase indicaţii, detectivi specialişti au făcut o descindere la Londra, în elegantul cartier *Maida Vale.*

DESCOPERIRI SENZAŢIONALE

Aici, într'un elegant apartament, locuia *Lady Gordon*. Desigur însă că aceasta a fost prevenită, aşa că la sosirea poliţiştilor nici dânsa, nici vre-o altă persoană n'au fost găsite, în casă.

In schimb, detectivii au rămas surprinşi de ingeniozitatea instalaţiilor ce au găsit, în acest apartament, cu aparenţă de eleganţă.

Mai întâiu au dat de o întreagă serie de uşi mascate, pe cari, forţându-le au văzut în faţa lor etalându-se un magazin în toată regula. Nu lipseau marile vitrine, cu obiecte expuse în ele, rafturi, biroul casieriţei, biroul managerului magazinului, oficiul de eliberare a pachetelor, într'un cuvânt o instalaţie perfectă a unui mare magazin londonez.

In rafturi şi cutii, expuse în vitrine, etc., se aflau tot felul de obiecte. In majoritatea lor imitaţiuni eftine, pentrucă, după cum se va vedea mai jos, acest magazin servea numai pentru „lecţiunile practice".

CINE ESTE LADY GORDON

Numai după vre-o trei săptămâni poliţia londoneză a reuşit să pue mâna şi pe mult căutata Lady Gordon.

Identificată, s'a constatat că dânsa nu este alta decât o veche clientă a poliţiei, anume *Jessie Fitzgerald*, una din cele mai ramarcabile hoaţe engleze ce a putut fi capturată, în ultimii ani, în Anglia.

Aceasta ducea o dublă existenţă, aceea de Lady Gordon, având şi o foarte frumoasă proprietate, în provincie, la „Elm Park", unde era cunoscută ca o filantropă şi o binefăcătoare, cum n'a mai cunoscut până atunci acea provincie. Distincţiunea cu care a ştiut să se poarte, sobrietatea elegantă, care predomina peste tot în frumoasa ei vilă din „Elm Park", făceau să se creadă că e mai curând acolo reşedinţa unui înalt prelat, decât a unei profesioniste a hoţiei.

Şi cealaltă existenţă era aceea de proprietară şi maestră a unei şcoli speciale, pentru hoaţe de magazine.

ACADEMIA DE HOAŢE

Acum doi ani abea, Jessie Fitzgerald a eşit din închisoare unde ispăşise o întreagă serie de hoţii.

Se credea că, de data aceasta, Jessie a apucat un alt drum, căci publicitatea ce s'a făcut în jurul ei, portretele publicate de atâtea ori prin ziare, au făcut ca de îndată ce era zărită pe undeva, să fie observată şi urmărită cu cea mai mare atenţiune.

Aceasta a fost de altfel şi motivul principal pentru care Jessie Fitzgerald — după propria ei povestire — s'a gândit să-şi recruteze eleve, care să continue sistemul practicat de ea însăşi.

Şi în Londra a reuşit să recruteze 60 de eleve. In majoritate erau vânzătoare de prin magazine pe cari Jessie le urmărea seara prin tramwae şi cărora, văzându-le istovite de muncă şi abătute, le propunea un câştig uşor şi mult mai mare.

Şcoala avea clase speciale, iar lecţiunile erau predate de maestră, la câte 15—20 odată.

Lecţiunile se făceau în felul următor:

Elevele căpătau în falsul magazin descoperit în apartamentul din Londra, despre care am vorbit mai sus, rolurile de vânzătoare, casieriţe, controloare, patroane, etc.

Una din ele făcea pe clienta şi cerea să fie servită. Aici maestra arăta cvm trebue să se lucreze, cu toată supravegherea exercitată de întregul personal al magazinului.

Dacă un furt era observat, se insista asupra cauzei şi maestra arăta cum trebuesc evitate mişcările greşite.

Desigur că nu toate elevele aveau talentul şi aplicaţiunea necesară. Pe acestea Jessie le elimina din şcoală, însă într'un mod cu totul amabil şi elegant. Fiecare primea un cadou de valoare şi i se ajuta la găsirea unui post bun, numai ca să-i fie cumpărată discreţiunea.

„Absolventele" erau trimise să-şi exercite profesiunea prin marile magazine londoneze. Erau cointeresate şi exista o adevărată scară de procente din profitul net.

Prada era totdeauna adusă la sediul central al şcoalei şi de acolo căpăta destinaţiuni necunoscute.

Eleganţa şi frumuseţea acestor absolvente erau însuşiri cari ajutau la reuşită.

COMPLICITATEA UNUI CÂINE

Când poliţia a făcut interesantele capturi a dat şi de un câine cooker, negru, anume Pogo. Acesta era complice instruit al profesionistelor. Zgarda ce-i atârna de gât avea compartimente secrete, unde se puteau ascunde lesne mici obiecte de valoare. Şi Pogo mai era instruit să păstreze, în gură, bijuterii, pe cari profesionistele i le strecurau.

O adevărată problemă pentru poliţişti a fost acest câine.

Desigur că bietul animal era adânc satisfăcut când putea aduce vre-un serviciu stăpânei sale. Putea însă el oare să conceapă că aceasta constituia o faptă cu totul nedemnă pentru credinciosul animal?

Actualmente Jessie Fitzgerald împreună cu o mare parte din eleve stau închise şi meditează desigur la deşertăciunile amare ale vieţei.

Sau poate *Lady Gordon* elaborează proectu vreunui nou seminar?

L. ROTEANU

Femina

Moda zilei

Rochiile de fular

Ca niciodată anul acesta culoarea albă e marea preferată, a elegantelor noastră.

Crepul de chine alb, fularul de mătase albă, „soie lavable" albă sau „ivoire" iată furia zilei, a plajei și stațiunilor climaterice.

E bine înțeles că pentru a-și permite

luxul, d'a purta nuanța zăpădie o femeie trebuie să aibă ceva mai puțin de 60 de kilograme. De aceia cura vegetariană, sporturile, mersul pe jos, gimnastica sunt înscrise în fruntea programului vieței, unei cochete de azi.

Cât pentru cele care iubesc, să stea mult în pat dimineața, să mănânce prăjituri și să umble numai cu mașina, le sfătuesc să evite culorile deschise care, printr'o iluzie a ochiului, măresc proporțiile.

Revenind la țesăturile moderne, voi adăoga că fularul se combină minunat cu bentițe de tafta sau soie lavable, de nuanțe transante

Desenurile geometrice, metodele în colțuri, unghiuri, sunt foart moderne.

In nota zili, dau aci trei adorabile rochițe de canotaj, plaje, tenis, băi, etc.

Prima e din fular „ivoire" cu incrustații de soie lavable bleu-marine. Jupa cu pliseuri alternative, mari și mici. La gât o batistă „fichu" din fular, mărginită cu o dungă bleu-marine.

Rochița de-a doua e din fular alb, *crême*, cu bentițe încrustate fraise, sau „bleu sèvres. In jurul taliei, e înodat un „fichu" de fular, la fel cu rochia.

Costumul al treilea e din „toile de soie" tot albă, cu cordonaș de piele aurită și bentițe galbene. Intr'o parte e brodată o barcă cu pânze.

LAURA

Ce nu știe orice gospodină

Când tai ceapă

ți se umplu adesea ochii cu lacrimi, nu de necaz că trebue să stai la bucătărie să gătești, ci din cauza mirosului specific al cepei. Ținând ceapa, în timp ce o tăiem, sub robinetul de apă curgătoare, scăpăm de această neplăcere.

Nu lăsați bucatele să fiarbă prea mult căci astfel distrugeți vitaminele adică substanțele cele mai hrănitoare ale alimentelor. Zeama care se face la prima fiertură a legumelor sau a fructelor, nu trebue aruncată, ea conține cele mai importante vitamine.

Fructele crude sunt mai hrănitoare decât compoturile.

Misoginism nordic

La Stockholm orașul lui Strindberg, s'a înființat o revistă, intitulată „Misoginii". E o publicație de propagandă antifeministă, după cum o indică și titlul, care duce o campanie violentă împotriva soțiilor și mamelor de astăzi. Colaboratorii revistei sunt numai bărbați, iar orice manuscris primit din partea unei femei e svârlit la coș. Foaia nu va fi vândută decât bărbaților.

E curios, că tocmai în țările nordice care au produs atâtea scriitoare geniale: Selma Lagerlöf, Sigrid Undset, Riccarda Huch — ca să nu cităm decât pe cele mai marcante — să ia ființă o publicație misogină, de felul acesta.

Dacă domnii redactori sunt împotriva soțiilor și mamelor de astăzi n'au decât să rămână celibatari, să scoată și reviste împotriva lor, dacă își închipue că prin scrisul d-lor, schimbă femeile — dar să arunce la coș orice manuscris din partea unei femei scriitoare, pentru simplu fapt că e femee, iată ce ni se pare cel puțin exagerat — și pe deasupra mai e și foarte nepractic.

Inchipuiți-vă că ar apărea de pildă un articol de Selma Lagerlöf, sau de Miss Curie, în revista misoginilor: Ar fi o senzație, care ar atrage pe cât mai mulți cetitori. Faptul că X, Y, care poate nu se împacă acasă cu soacra, sau are diferende conjugale, își varsă veninul în coloanele publicației sale, nu interesează publicul cetitor.

De altfel femeile înși-le nu vor colabora de bună voe la o revistă care le arată atâta dușmănie. Ar fi totuși interesant să se joace o festă iluștrilor misogini. Femeile scriitoare nordice să trimită articole anti feministe scrise cu mașina, și iscălite cu pseudonime bărbătești. Domnii redactori le-ar publica cu voluptate și ar fi păcăliți.

Oricum, ei prevăd în programul lor, de a nu vinde revista decât bărbaților. E și aceasta un șiretlic, spre a face ca femeile curioase, să-și procure publicația în mod clandestin, E știut, că scrierile xenofobe sunt citite numai de străini, tot astfel și femeile citesc cu pasiune tot ce se scrie împotriva lor.

Să nădăjduim, că suedezele vor fi mai inteligente. Boicotând noua revistă, ea va dispărea într'un timp foarte scurt.

Poți aproba sau dezaproba femeile de astăzi — nu poți opri ritmul vremii și mai cu seamă nu-l poți opri prin dușmănie și rea voință.

E. MARGHITA

Cele mai moderne cabine de plajă: ele lasă liberă privelistea, în timpul desbrăcării.

Extraordinarele aventuri ale savantului Svante Perenius

Nuvelă fantezistă de NIC. CONSTANTIN

Viaţa suspendată

O povestire fantastică, în care se vede cum va fi viaţa pe pământ prin anul 2050. Svante Perenius, un savant suedez, trăeşte cea mai extraordinară aventură, dupăce descoperă chipul de-a suspenda viaţa pe o perioadă determinată de vreme

Svante Perenius putea fi considerat ca un precursor, în toată puterea cuvântului.

De obiceiu o invenţie sau o teorie ştiinţifică nu este propriu zis opera unui singur individ. Mai multe capete, concep, în acelaş timp, gânduri asemănătoare. Invenţia sau teoria aparţine aceluia, care ştie, cu un moment mai de vreme, să exprime sau să formuleze, mai clar, ideia. Cine ar putea spune cui îi datorăm T. F. F.-ul, lui Branly sau lui Marconi? Şi faptul că cele mai adesea ori legile în fizică poartă numele a doi, trei savanţi: legea lui Boyle şi Mariotte, legea lui Laplace şi a lui Biot Savart, etc. nu e o simplă întâmplare.

Invenţia lui Svante Perenius a fost însă a lui, numai a lui şi timp de aproape un veac, nimeni nu isbutise să regăsiască marea lui descoperire.

Nu e nici o mirare că generaţii întregi au considerat pe Svante Perenius drept cel mai mare geniu, produs de omenire.

Toate staţiunile globului, cu mult timp înainte, au vestit lumea, că, într'a 8-a zi din decada 12, se va proceda la redeşteptarea savantului Svante Perenius şi în ziua hotărâtă zeci de milioane de oameni, întreaga populaţie a Pan-Europei, nenumăraţi locuitori ai celorlalte continente, şi-au aranjat aparatele radiofono-scopice, — cu ajutorul cărora puteau asista din orcare punct de pe glob la toate spectacolele şi prelegerile şi puteau auzi orce conferinţă — aşa încât să recepţioneze şi să înregistreze memorabilul eveniment din Upsala.

Staţiunile de telecinematograf înfăţişaseră şi până azi — de multe ori — pe savantul Svante Perenius, care continua să-şi trăiască, în mod latent, viaţa, dealungul anilor.

Astăzi, în sala mare a universităţii din Upsala, milioanele de spectatori depe glob, au putut vedea din nou pe cel care dormia liniştit.

Ilustrul profesor japonez Sin-Tang, un om tânăr, cel care după trecerea unui veac, isbutise să găsiască enigma invenţiei lui Svante Perenius, veni în faţa microfonului. In limba esperanto, pe care o cunoşteau atât pan-europenii cât şi asiaticii sau americanii, şi care avea tendinţa să devină singurul mijloc de înţelegere între oameni, Sin-Tang rememoră viaţa lui Svante Perenius.

* * *

Lui Sin Tang îi revenia meritul de-a fi pus la punct invenţia care preocupase atâtea minţi omeneşti în ultimele decenii: învierea şi înregistrarea radiaţiunilor luminoase, emise cu mult timp înainte.

Se ştia, încă de pe vremea marelui războiu al Europei, că radiaţiunile eterice, luminoase sau electrice, odată produse, continuă să rătăciască în jurul globului, cu intensitate scăzută, ani şi zeci de ani, până când devin atât de slabe, încât nici un aparat nu le mai poate percepe.

Incă dinaintea unirei statelor europene, cu 50 de ani înaintea lui Sin Tang, numeroşi cercetători se străduiseră să reînvieze aceste aşa zise radiaţiuni dispărute; şi în ultimele decenii se şi isbutise, în oarecare măsură, în ceiace priveşte radiaţiunile mai recente. Sin Tang a reuşit însă să diferenţieze şi să imprime clar pe film, radiaţiuni orcât de vechi. Cu ajutorul aparatului său — sortit să revoluţioneze ştiinţa, el putea pătrunde toate tainele trecutului, putea aduce în faţa spectatorilor, toate dramele care-au frământat omenirea — dealungul veacurilor.

Pentrucă descoperirea lui Svante Perenius preocupa lumea cercetătorilor în gradul cel mai înalt, căci ea permitea o prelungire a vieţei — prin suspendarea ei pe anumite perioade — iar cazul savantului dela Stockholm, care dormia, neschimbat la înfăţişare, de aproape o sută de ani, interesa întregul glob, Sin Tang, din infinitatea de unde, în care se găseşte cufundat pământul, a căutat să izoleze şi să înregistreze, în primul rând, pe cele referitoare la Svante Perenius, emise din laboratorul său exact cu 96 de ani şi 53 de zile mai înainte. Sin Tang a putut rupe, astfel, vălul de mister, care înconjura descoperirea savantului dela Stockholm, şi să refacă soluţiile de adormire şi readucere la viaţă, atât de căutate, după pierderea secretului.

* * *

Priveliştea era impresionantă. Pământenii priviau cu emoţie la spectacolul, care se desfăşura la Upsala şi pe care-l explica Sin Tang. Filmul care se rula, şi care aducea în faţa ochilor cele petrecute pe vremuri, înfăţişa pe acelaş Svante Perenius, care acum, întins pe un pat vechiu îşi trăia alături viaţa latentă. Savantul lucra în laboratorul său, de acum un veac. Impărtăşia cu bucurie, asistentului său, perfecţionările aduse descoperirei sale: după voie, în câteva minute, cufunda în letargie sau readucea la viaţă, câini, pisici, epuri, maimuţe. In acest fel spunea Svante Perenius, dăinuirea omului pe pământ se prelungeşte nesfârşit de mult. In timpul cât viaţa e suspendată animalul — şi desigur că şi omul — nu cheltuiesc nici a zecea mia parte din energia vitală. Fiecare îşi va putea suspenda existenţa pe un timp determinat, spre a se renaşte la viaţă în perioada care-i va plăcea. Omul va putea trăi aproape nesfârşit, dealungul veacurilor, dacă se va mulţumi să trăiască o lună sau un an într'un secol.

Filmul lui Sin Tang făcea apoi un salt spre a relua scenele din laborator, petrecute câteva zile în urmă: Svante Perenius era hotărât să încerce asupră-şi experienţa. Savantul este vădit emoţionat. El pregăteşte prima injecţie, injecţia de suspendare a funcţiunilor vieţii.

Sin Tang se opreşte asupra acestui punct şi comunică omenirei că laboratoarele au şi preparat cantităţi mari din această soluţie, după cum au putut prepara şi soluţia, cu mult mai importantă, aceea de readucere la viaţă. Undele reînviate au destăinuit secretul lui Svante Perenius.

Dar Sin Tang voeşte să facă întregul istoric al emoţionantei drame, din viaţa savantului dela Stockholm. Filmul rulează mai departe. Cu ajutorul asistentului descoperitorul „vieţei suspendate" pregăteşte totul pentru somnul care trebuie să-i micşoreze cheltuiala de energie la a zecea mia parte din cea normală vieţei active. Svante Perenius va înceta de-a mai trăi în adevăratul înţeles al cuvântului. El va rămâne însă neschimbat un an, doi, trei, o sută. Intr'adevăr, în zece mii de ani omul, în starea aceasta, îmbătrâneşte de abia cu un an.

Asistentul lângă dânsul e şi el pătruns de măreţia invenţiei: viaţa omului se prelungeşte dealungul veacurilor. Fiecare va putea trăi activ câteva săptămâni în fiecare an, câteva luni în fiecare secol, şi în felul acesta să se bucure, pe rând, de toate binefacerile progresului. Cât de lesne vor pune capăt, oamenii, tuturor necazurilor prin care trec! Invenţia lui Perenius va produce o adevărată revoluţie socială. Savantul şi asistentul său sunt conştienţi de aceasta.

Dar, deocamdată, învăţatul crede că n'are dreptul să vorbiască despre invenţia sa, până când n'o va experimenta asupra lui însuşi.

Inainte de inoculare dânsul scrie un bilet: *„Este dorinţa mea de a-mi suspenda viaţa pentru o lună. După acest timp, asistentul meu mă va deştepta".* Savantul se aşează pe patul anume constituit, acelaş pe care stă culcat şi azi. O împunsătură de ac şi Svante Perenius a adormit.

Asistentul este emoţionat. El rămâne o clipă cu hârtia într'o mână, în cealaltă ţine siringa. Viaţa maestrului său iubit îi este încredinţată. Se îndreaptă spre dulap ca să strângă soluţia inoculată. Merge de-şi spală mâinile. Prosopul e atârnat în cuierul din celălalt colţ al laboratorului. Neputând să-şi desprindă ochii dela maestrul întins fără mişcare, nu observă cum cuerul, depe care a tras prosopul se clatină, cade din poziţia sa de echilibru, şi se prăvale peste masă, dărâmând aparatele şi sticlele ce se găsesc aci.

La sgomotul flacoanelor şi fiolelor care se sparg, asistentul tresare. Un gând îi străfulgeră prin minte. Sare lângă masă şi dă un ţipăt. Mica fiolă, care trebuia să readucă la viaţă pe maestru, s'a sfărâmat. El nu va putea deştepta pe savant. Zădarnic încearcă să adune picăturile împrăştiate pe jos. Amestecate cu tot felul de soluţii, răspândite printre cioburi, toată injecţia de readucere la viaţă s'a irosit. Asistentul e tot mai îngrozit, simte că va înebuni. Işi smulge părul din cap, îşi frânge mâinile. Şi n'are formula! Răvăşeşte cu înfrigurare hârtiile, de pe birou, răstoarnă sertare, dar nu găseşte nimic .Se apropie de maestru, îl sgâlţâe, îl chiamă, dar repede îşi dă seama că totul e zadarnic. Svante Perenius îşi continuă liniştit somnul, în timpul căruia nu se cheltueşte energie.

După trei ore de sbucium, după trei ore de frământare de-un dramatism înfiorător, după ce a încercat totul, a făcut toate combinaţiunile posibile şi le-a experimentat asupra tuturor animalelor adormite, asistentul cade epuizat. Ce va face? Cum va da socoteală de fapta lui, familiei savantului? Nu are decât o cale spre a ispăşi neglijenţa lui condamnabilă: se va ucide.

Cu aceiaş siringă cu care a suspendat viaţa maestrului său, el îşi injecteaza doi centimetri cubi dintr'o soluţie concentrată de cianură de potasiu. Moartea îi este fulgerătoare.

Dânsul cade alături de patul, pe care doarme Svante Perenius.

Astfel sunt găsiţi cei doi, în zorii zilei următoare şi nimeni, până azi, n'a înţeles pe deplin, drama care se petrecuse.

Sin Tang acum, — graţie aparatului de înregistrare a radiaţiunilor vechi — are posibilitatea de-a readuce la viaţă activă pe Svante Perenius. După evocarea dramei, pe urma căreia savantul de atunci doarme de un veac, Sin Tang, procedează la injecţie.

Dânsul explică auditoriului că a făcut în prealabil mai multe incercări, de suspendare a vieţei şi reînviere, câteva chiar asupra oamenilor. Cu toate acestea se vede lămurit pe chipul său atunci când se apropie de Svante Perenius.

Savantul doarme de un secol şi, orcât de mică ar fi energia care se consumă, în timpul cât viaţa e suspendată, cine poate şti dacă ilustrul învăţat se va deştepta?

Cu mijloacele nouă de azi, injecţia se face deadreptul în inimă, cu multă precizie, şi fără a strica ţesuturile.

Svante Perenius se ridică încet, pare puţin slăbit, dar fără îndoială că nu-şi dă seama de timpul care a trecut.

Se scoală din patul său, priveşte mirat la cei din jur şi-şi caută asistentul.

Citiţi continuarea emoţionantelor aventuri ale lui Svante Perenius, în numărul următor al revistei. Urmărind nuvela, la începutul lunei viitoare, cititorii vor putea participa la un foarte interesant concurs literar, de imaginaţie.